MANUSCRIPT NO.	1188
NAME OF MANUSCRIPT	Bihangam Nirankar Ki Katha
AUTHOR	N.A.
SUBJECT	Religion
LANGUAGE	Punjabi
SCRIPT	Gurmukhi
BRIEF EXPLANATORY NOTE	The manuscript contains a discussion between Guru Nanak Dev Ji & Bihangam Nirankar on Mythology & subtle points of Philosophy.

ਹਥ ਲਿਖਤ ਪੰਜਾਬੀ

ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਨਾਮ:-
ਨਿਰਵਾਣ ਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਰਚਨਾ

ਲਿਪੀ — ਪੰਜਾਬੀ

ਸਫ਼ੇ — ੧੪

1188-MS

ਬਿਹੰਗਮ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੀ ਕਥਾ ;
ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿ॰
੬੮ ਪਤਰੇ ॥ ਲ॰ ੩੦੬ ਪੰ॰ਯੂ॰ਪੁ॰

ਹ॰ਲਿ॰

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉ
ਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧
ਸਧਿਆਉਬਿਹੰਗਮੁਨਿਰੰਕਾਰਕੀਕਥਾਨਿਰੂਪਣਹੋਵੈ
ਗੀ॥੧॥ਤਦਵਤੇਬਾਬਾਬਿਹੰਗਮਪੰਖੀਕੈਰੂਪਥਾ
ਏਕਲਾਮੁਕਾਅਧਾਰੁਥਾ॥ਮਾਤਾਪਿਤਾਕਛੁਨਾਥਾ॥
ਪੰਚਤਤਨਿਰਬਾਣਥੇਉਨਕੀਦੇਹਭੀਬਾਬੇਕੀਆਕ
ਵਨਕਵਨਤਤਥੇ॥ਸੁਰਤਿਸਬਦੁਗਿਆਨਧਿਆਨ

ਸੰਖ੍ਯਾਪਾਇਨਾਪੰਚਾਤਤਾਂਕੀਦੇਹਥੀਬਾਬੇਕੀਆ
੩ ਾਜੇਨਕਉਇਨਾਤਤਾਕੀਕਿਛੁਸੁਗਤਿਹੈਤਿਨ
ਕਉਈਹਾਭੀਕੁਛੁਨਾਮੁਪ੍ਰਾਪਤਹੈਅਭੂਉਹਾ
ਭੀਨਾਮੁਪ੍ਰਾਪਤਹੈਤਾਬਾਬੇਧਿਆਨਧਾਰਿਆ ॰
ਾਜੋਨਿਰੰਕਾਰਜੀਤੂੰਜੋਪੈਦਾਹੋਆਹੈਸੋਕਹਾਤੇ
ਹੋਆਹੈਾਵਰਤਾਰਾਾਕਿਤਨਾਂਕੁਵਰਤਿਆਹੈ।
ਾਜਬਧਰਤੀਅਕਾਸਚੰਦੁਸੂਰਜਕੁਛੁਨਾਥਾ ॰
ਾਾਪਉਣਪਾਣੀਭੀਕਕੁਛੁਨਥਾਸੁੰਨਮੰਡਲਥੀ
ਕੁਛੁਨਥਾਤਾਤੂੰਕਹਾਰਹਤਾਥਾਪੈਦਾਇਸ

ਤੂੰ ਕਿ ਬੁਹੁਤੇਆ ਤੇ। ਆਤਾ ਪਿਤਾ ਤੇਰਾ ਕਉ ਲੈਣੇ ੨
।ਤੂੰ ਬਤਾਇ ਦੇਹਿ। ਤਾ ਬਾਬਾ ਬਾਨੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬੋਲਿ
ਆ। ਤਾ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ। ਆਗੇ ਤੇ ਕਰ ਲਹਾਰੁ ਬੇ
ਲਿਆ। ਮੇਰੀ ਸਿਚ ਕੀ ਦੇਹੀ ਹੈ। ਸੰਤੋਖੁ ਮੇਤ੍ਰੁ
ਸਾਨੂੰ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਸਚੁ ਕਉ ਜੀਉ ਹੈ ਸਾਸੁ ਨਾਹੀ
। ਸੰਤੋਖ ਕਉ ਸਾਸੁ ਹੈ ਅਹਾਰੁ ਨਾਹੀ। ਨਾਮੁ ਬ ੦
ਲਾਹੈ ਬੂਢਾ ਨਾਹੀ। ਧਿਆਨ ਕਉ ਧੇਸੁ ਹੈ ਪਰੁ
ਕਲਾ ਨਾਹੀ। ਸੁਰਤਿ ਮੈ ਉਕਤਿ ਹੈ ਪਰੁ ਜੁਗਤਿ
ਨਾਹੀ। ਗਿਆਨੁ ਦੀਪਕੁ ਚਾਨਣੁ ਹੈ ਪਰੁ ਤ੍ਰਿਪ

ਤਿਨਾਹੀਤਾਫੇਰਿਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇ
ਪਾਤਿਸਾਹਾਸਾਇਹੁਵਸਤੂਤੁਹਿਅਸਾਨੂਬਖਸੀਅ॰
ਪਹੁਇਨਾਦਾਮਰਮੂਆਆਇਓਨਹੀਅਸਾਨੂਾਸਅਸ॰
ਰੀਨਿਸਾਕਿਤਾਬਿਧਿਹੋਵੈ॰ਓਹੁਵਸਤੁਅਸਾਨੂਮਿ
ਲੈਜਿਤੂਆਣੇਆਤੂਮੋੜਿਪਾਤਿਆਵੈ॥ਆਗੈਸ
ਚੇਪਾਤਿਸਾਹਬੋਲਿਆਜੋਏਨਾਨਕਮੈਤੇਰਾਨਾਉ
ਕੁਦਰਾਤਿਰਾਖਿਆਹੈ॥ਜੇਹੀਵਸਤੂਤੂਸਾਨੂਦੇ
ਤੀਹੈ॥ਉਸਨੂਜਾਪਿਜਾਪਿਸੀਸਾਹੂਠਰੈਰੋਗਾਧ
ਰਤੀਅਕਾਸਤਠੈਰੋਗਾਤਬਬਾਬੇਨਾਬਿਜੋਵੇ

ਅਰਦਾਸਕਰੀਜੈਏਸਚੇਪਾਤਸਾਹਓਹੁਵਸਤੂਤੇ
ਕਉਲੂਹੈਤਾਭੂਕਮੁਠੇਆਜੇਅਸਾਡਾਜੀਉਹੈ
ਥੋਅਸਾਂਤੂਸਾਨੂਬਖਸਿਆਹੈਤੂਸਾਵਿਚ
ਵੇਹੋਇਕਰਿਬਾਹਰਿਨਿਕਲੇਗਾਤਾਬਾਬੇਨੂ
ਸੁਧਿਆਈਜੋਏਮਿਹਰਵਾਨਜੀਉਸੋਵਸ
ਤੂਦਾਰੋਗੁਭੂਪਕੇਹਾਹੈਤਾਨਿਰੰਕਾਰਕਹਿਆ
ਸੁਣੂਦਾਸਜੀਓਊਮੇਰਾਨਾਉਹੈਸੋਊਤੇਰਾ
ਨਾਉਹੈਸੋਊਸਲਾਹਿਣੇਨੂਕੀਤਾਹੈਓਊ
ਜਣੇਨੂਕੀਤਾਹੈਓਊਤੇਸੋਊਵਿਚਭੇਦਾਕਿਛੁ

ਨਾਹੀਆਇਕਰਤੀਇਕੋਝੋਲੀਦਾਨਾਮੂਨਾਰਾਖਿਆ •
ਹੋਆਤਾਆਰੇਪਉੜੀਚਲੀ ਸਲੋਕੁ
ਦਾਇਆਦਾਤਦਾਤਾਰਪ੍ਰਭੁਦੂਸਰਅਵਰੁਨ
ਕੋਇ॥ਬਜਾਹਿਨਗਾਰੇਸੁੰਨਕੇਦਰਸਤੂਹਾਰਾਹੋ
ਇ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਧਰਸ੍ਰੀਰਾਗਨੁਤਬਕਢੂਪੈ
ਦਾਨਹੀਨਾਕਿਛੂਦ੍ਰਿਸਟੀਹੋਇਆਦਰਨੁਭੇਖ
ਸਕਿਛੂਰੂਪਨਹੀਨਾਕਿਛੂਉਪਜੈਸਾਜ੍ਹਾਨੇਰ
ਮਲਨਾਨਕਨਾਮਨਿਧਪਨੈਬਿਹੰਗਮਾਬੇਤੁ
ਬਿਸਮਾਦੂਆ॥੨॥ਤਾਫਿਰਿਖੇਲਣਾਹੋਇਆ •

ਜੋਏਕੁਦਰਤਨਾਨਕਕਾਕਿਛੁਤੇਰੇਕੁਲਿਹਿਖੁਲੈ ੪
ਹੈਨਾ।ਤਾਬਾਬੇਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀਮਿਹਰਵਾ
ਨਦਾਨਤੇਰਾਹੈ।ਨਾਭੀਤੇਰਾਹੈ।ਜਿਸਨੂਆਪ
ਤਹੋਵੈਗਾ।ਸੋਪਾਤਿਸਾਹਿਤੇਊਚਾਪਾਤਸਾਹਿ
ਹੋਵੈਗਾ॥ ।ਤਾਫਿਰਿਆਗੈਪਉੜੀਚਲੀ
।ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਚਿੜਚਾੜੇਕਕਉਵਾਸਿਕਰਹੁ
।ਬਿਲਪਕਰਹੁਹਰਿਨਾਮਾ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਹੈਸ
ਬਦਕਾਪੀਵਹੁਕਰਹੁਬਿਸਰਾਮਾ।੧।ਤਬ
ਬਾਬਾਸਰਸਾਭੁਇਆ।ਇਹੁਵਸਤੁਅਸਾਨੂ

ਬਖਸਿਦੇਤੀਹੈ॥ਉਸਦਾਨਾਉਸਬਦਹੀਹੋਵੈਗਾ॥
ਜਨਾਬਾਬੇਜਾਣਤਾਜੋਨਿਰੰਕਾਰਕਾਸਬਦਹੀਹੈ॥
ਪਰੁਉਸਦਾਰੂਪਰੰਗੁਤਾਅਜੋਦੇਸਿਓਨਾਹੀ
ਜੋਰੂਪੁਉਸਦਾਗੁਪਤਜਰਾਖਿਆਹੈ॥ਕੇਗੁਰ
ਮੁਖਿਨੂੰਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੈ॥ਇਹੁਮਾਤਾਪਿਤਾਬਿ
ਨਜੋਨੀਆਨਾਹੀ॥ਰਕਤੁਬਿੰਦੁਤੇਉਪਜਿਆ॥
ਨਾਹੀ॥ਸੁਖਭੀਹੈਨੇਝਭੀਹੈ॥ਇਸਕਾਚਰਨਕੋ
ਹੈ॥ਨਸੁਨਾਸਭੁਦੇਹਕਾਹੈ॥ਜਾਸਮਾਸਾਬੇਨਾਤੇ
ਹੋਤੈ॥ਦ੍ਰਿਸਟਹੈਪਰੁਦਰਸਨੁਨਾਹੀ॥ਅਵਾਜੁ

ਹੈਪਵਣੁਨਕਾਬੂਪੂਹੋਇਕਾਰਿਬੋਲਤਾਹੈ।ਚਉਰਾਸੀ ੫
ਬਗਨੈਹੋਨਿ।ਤਿਨਾਤਿਨਹੋਇਪਸਾਰਿਆਹੈ।ਆ
ਰੈਪਉਣੀਚਲੀ। ।ਸੁਰਤਿਸੁਬਦੁਅਗੁਣਿ
ਆਣੁਧਿਆਨਪੰਜਵਾਸੰਤੋਖੁਰਲਾਇਆ।ਅ
ਣੁਦੀਪਕੁਗੁਰਸਬਦੁਵਾਸਿਉਪ੍ਰੇਮਕੀਅਗਨਿਜ
ਲਾਇਆ।ਸਚੁਕੀਮਤਿਜੋਸੁਉਪਜੈਤਿਸੁ
ਅਹਿਸਬਦੁਸਮਾਇਓ।ਸਬਦੋਉਪਜੈਨਾਨਕਾ
।ਫਿਰਿਸਬਦੇਹੀਹੋਇਜਾਇਓ।ਤਾਫੇਰਿਬਾਬੇ
ਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹਾਤੂੰਸਾਂ

ਕਹਿਆ ਜੇਸ ਚੁਨੁ ਜੀਉ ਹੈ ਪਰੁ ਸਾਸ ਨਾ ਹੀ ਸਾਇ
ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਫੇਰਿ ਆਵੈ ਪਉ
ੜੀ ਚਲੀ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਮਾ
ਏ ਤੇ ਨਰ ਨਿਰਮਲ ਨਾਨਾ ਨਾ ਬਿਧਿ ਧਾਇ ਭੇਸ ਬਾਰਾ ॥
॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲੁ ਸੇਵਕੁ ਕਹੀਐ ਅਕੇ ਤਾਂ ਹੋਸੀ
ਰਿਕਹੁ ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਭ ਕੇ ਕ
ਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ਸਚੇ ਉਪਜੈ ਸਚੁ ਸਮਾਨੈ ॥ ਜਿਨ ਕੇ
ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਉ ਫੇਰਿ ਨਾ
ਵੈ ਨਹੀ ਮਾਇਆ ॥ ਸਚ ਕਉ ਸਾਧੂ ਇ ਤਾ ਬਿ

।ਧਿਨਾਹੀ।ਜੀਮਾਹਿਮਰਹਿਨਆਵਹਿਜਾਹੀ।ਸ ੮
ਚੁਸਮਾਣੇਸੋਨਿਰਬਾਣਾ।ਨਾਨਕਾਧਿਆਨਾ।ਬਿ
ਹਿਗਮਸਮਾਨਾ।ਤ੍ਰਾਤਾਫੇਰਿਨਿਰੰਕਾਰਕਾਹਿਅ ॰
।ਜਿਨਾਦੇਪਲੇਸਚੁਹੈਸੇਮਰਣਤੇਨਾਹੀਡਰਦੇ।
।ਕਿਸੈਕੀਮੁਹਤਾਜੀਨਾਹੀਜਹਾਂਬੈਠੇਹੈਨਿ।ਜ
ਹਾਂਸੁਤੇਹੈਨਿਤਹਾਂਸੁਤੇਹੈਨਿ।ਬੋਲਣਵਾਲ
ਣੇਤੇਰਾਹਿਗਏਹੈਨਿ।ਜੋਸੇਜੀਵਦੇਹੈਨਿਤੇਸੇ
ਮੁਏਹੈਨਿ।ਇਕਤਬਾਰਾਬਾਰਿਹੈਨਿ।ਇਸਾਬਿ
।ਧਿਕਰਿਕੈਸਚਕਉਜੀਉਹੈਤਾਸੁਨਾਹੀ।ਜਿ

ਸਕਉ ਸਾਸੁ ਹੋਤਿ ਸਕਉ ਮੁਹਤਾਜੀ ਹੈ॥ ਜਉ ਸਾਸੁ
ਹੈ ਤਉ ਸੇਵਾ ਹੋ॥ ਜੋ ਸਾਸੁ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਤਾ ਸੇਵਾ ਭੀ
ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ॥ ਤਾ ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ ਜਿ
ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਏਹੀ ਮਤਿ ਸਚ ਕੀਅ ਸਾਨੂ ਦ
ਗੀ ਪਰੁ ਸਚ ਦਾ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ਡਿਠੇ ਨਾਹੀ॥ ਜੋ ਕੇਹ
ਹੈ॥ ਪੀਲਾ ਹੈ ਕਿ ਬਗਾ ਹੈ॥ ਕਿ ਰਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬ
ਜਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਹਾ ਹੈ॥ ਇਸ ਦੀ ਮਤਿ ਨਾਹੀ ਪਾਈ
ਅਸਾਨੂ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਹਿਆ ਜੋ
ਏਹੁ ਰੰਗੁ ਰੂਪੁ ਪਤੁ ਮਾਹੀ ਪਾਸਿ ਹੈ॥ ਪਰਿ ਅਸਾਂ ਭੁ

ਹਜਾ ਭਿਖਿਆ ਹੋਆ ਸੁ ਦ੍ਵ ਸੁ ਧਰਤੀ ਜੇ ਪਵੈਗਾ ੧
ਜੋ ਪੇਖੇਗਾ । ਤਿਸ ਨੂ ਸਚ ਕਾ ਰੈਗੁ ਜਨਮ ਨਦ
ਰੀ ਆਵੈਗਾ । ਫੇਰਿ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ ਜੀ
ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹਾ । ਸਚ ਕੀ ਮਿਤਿ ਆਈ ਪਰੁ ਰੈਗੁ
ਤੂ ਸਾਬੂਰਿ ਰਖਿਆ ਹੋਆ । ਅਗਲੀ ਸੰਤੋਖ ਕੀ ਮਿ
ਤਿ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹੈ । ਬਤਾਵਹੁ ਜੀ । ਸਾਸੂ ਕਿਉ ਕਰਿ
ਹੋ ਅਹਾਰੁ ਕਿਉ ਨਾਹੀ । ਤਾ ਫੇਰਿ ਆਗੈ ਪਉੜੀ
ਚਲੀ । ਸਲੋਕੁ । ਓਹੁ ਅੰਤਰਿ ਆਪਿ
ਹੈ ਸੋਊ ਅੰਤਰਿ ਸੋਊ । ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਏਕੁ ਹੈਵੂ

ਸਰਅਦਭੁਨਦੇਖਿਆ ਗਾਪਉਭ੍ਰੀਆ ਗਸੰਤਕਹੁ
ਸੇਵਾਊਪਜੇਸੇਵਾਤੇਸੰਤੇਖੁਆਸਿੰਫਤੀਤੇਸ
ਭੂਊਪਜੇਨਾਮੇਤੇਵਿਰਿਸੇਖੁਆਸੇਖੇਤੇਤਉਭੂ
ਪਜੈਭੇਕਉਨਾਹੀਦੇਖੁਆਗਿਰਦੇਖੇਕਭੁਕਹੁ
ਸੇਲੁਨਾਹੀਨਾਨਕਸਚਾਏਕੁਾ।੭।ਤਾਫੇਰਿਨੈਰਕ
ਰਬੋਲਿਆਗਸੰਤਪਕਉਅਹਾਭੁਏਤਾਬਿਧਿ
ਨਾਹੀਸਾਸੁਹੈਗਾਗਜਿਨਿਕਉਸੰਤੇਪਹੇਸਾ
ਇਆਸੇਭਰਮਦੇਨਾਹੀਸੇਵਾਨਾਲਿਉਨਾਦ
ਅਨੁਧਿਆਨਲਗਾਹੇਆਹੇਗਸੰਤੇਪਦਾਅ

ਗਰੁਸੇਵਾਤੀਹੈ॥ਸੇਵਾ ਭਗੋਨਿਹੋਰ੍ਹਾਕਿ ਛੁਟਜਾਨ ੮
ਦੇ ਨਾਹੀ॥ਜਾਸਾਸੁਹੋਯਾਨਾਹੀਤਾਸੇਵਾਭੀਹੋਣੁ
ਨਾਹੀ॥ਏਹੁਮਤਿ ਸੰਤੋਖਦੀਹੈ॥ਆਗੈਕੁਦਰ
ਤ ਬਾਬੇਨਾਨਕਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸੰਤੋਖਕ ੦
ਥਨਹੁਪੁਕੇਹਾਹੈ॥ਮਾਤਾਪਿਤਾਕਉਛਿਨੁਹੈ॥ਜ
ਨਮਾਕਿ ਬਹੁਲਾਇਆਹੈ॥ਨਮੂਨਾਕੇਹਾਹੈ॥ਤਾ
ਫਿਰਿਨਿਰੰਕਾਰ ਬੋਲਿਆਸੁਣਿਕੁਦਰਤਿਨਾਨ
ਕਸੁਕਾਭੀਰੂਪੁਹੈ ਪਰੁਤੁ ਸਾਹੀਵਿਚਿਹੈ॥ਇਸਦੇ
ਰੰਗ ਬਹੁਤਹੈਨਿ ਪਰੁ ਬਹੁਤਾਵਿਹੈਨਿ॥੧੭ਰਾਸੁ

ਞ੍ਹਸੁਧਰਤੀਪੜੈਗਾਸੋਪੋਖੈਗਾਸੋਪਾਵੈਗਾ।ਤ੍ਰਿ
ਸਕੀ।ਞ੍ਹਿਸਟਆਵੈਗਾ।ਪੜ੍ਹੂਦਾਪੜ੍ਹੂਦਾਸੁਮ
ਰਵਿਚਿਜਾਵੈਗਾ।ਸੋਇਸਰੋਰਕਉਬਤਾਵੈ
ਗਾ।ਤਾਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾ
ਤਸਾਹੁ।ਨਾਮੁਜੋਬੋਲਾਹੈਤੂੰਫੁਨਾ।ਧੀਹੋਦਾ
ਸੋਕਉਨਹੁਣਹੋ।ਤਾਫੇਰਿਆਗੈਪਉੜੀਰ
ਲੀ ।ਸਲੋਕੁ ।ਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਹੈ
।ਇਹੁਸੰਤਨਕੀਰਾਸਿ।ਸਾਸਿਸਾਸਿਹਿਰਦੈਬ
ਸਹਿਪਲਕਪਲਕਜੀਅਪਾਸਿ।੧।ਪਉੜੀ

ਾਨਾਮੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤਿਨਾ ਕਉ ਪ੍ਰੇਮ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ
ਨਾਮੁ ਵਪਾਰੀ ਤੇ ਜਨਾ ਜਾਪਿ ਜਾਪਿ ਰਹੇ ਅਘਾਇ
ਨਾਮ ਧਾਮਿ ਟੇਨਾ ਮੂਹਿਰਦੇ ਬਸੈ ਚਰਨੀ ਲੀਏ ਲ॥
ਇਨਾਇ ਤਾ ਬਿਧਿ ਬਾਲਾ ਨਾਮੁ ਹੋਦੇ ਨਾਦੇ ਨੁ ਵਧ
ਤੇ ਜਾਇਨਾ ਧਿਆਨਾ ਬਿਹੰਗਮ ਨਾਨਕ ਕਾ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਰਹੋ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਫੇਰਿ ਬਾਬੇ ਕੁਦਰਤ
ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਮਿਹਰਵਾਨ ਏਹੁ ਜੋ ਬਾ
ਲਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਭੂਦਾਨਾ ਹੀ ਹੋਵਦਾ ਸੋ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਿ
ਉ ਕਰਿ ਹੋ ॥ ਤਾ ਅਗੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬੋਲਿਆ ਸੁਣੁ

ਦਾਸਜੀ।ਜਿਨਾਨਾਮੁਜਪਿਆਹੈਸੇਭਉਨਿਜਨਮਿ
ਆਵੈਨਾਹੀ।ਏਹੁਜੋਨਾਮੁਹੈਇਸਨੋਜਾਪਿਜਾਪਿ
ਕਿਤਨੀਆਪਾਰਿਉਤਰੀਹੈ।ਹੋਰੁਕਿਤਨੀਆਜਾ
ਪਿਜਾਪਿਤਰੇਗੀ।ਜਿਚੁਰਧਰਤੀਅਕਾਸੁਹੋਈ
ਗਾ।ਤਾਦਿਨਾਦਿਨਸਵਾਇਆਹੋਗੁ।ਜਿਨਾਜਪਿ
ਆਹੈਸੇਜਪਦੇਜਪਦੇ।ਬਿਰਧਹੋਏ।ਨਰੋਏਪਭੁ
ਨਾਮੁਬਾਲਾਹੀਹੋਗੋ।ਫੇਰਿਬਾਬੇਕੁਦਰਤਿਅ
ਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹਾ।ਏਹਜੀਅ
ਭੀਤੁਧੇਪੈਦਾਕੀਤੇਹੈਨਿ।ਅਤੇਨਾਮੁਭੀਤੁਧੇ

ਪੈਦਾਕੀਤਾਹੈਤੇਰੇਨਾਮਤੇਅਸੰਖਹੋਇਨਾਪਰੁ ੨੦
ੳੁਹੁਨਾਮੁਕਉਣੁਹੈਜੋਜਾਪਿਤਰੀਦਾਹੈਤਾਆਆ
ਕੈਨਿਰੰਕਾਰਬੋਲਿਆਮੇਰਾਨਾਮੁਨਿਹਚਲੁਹੈਜੋ
ਨਿਹਚਾਕਰਿਕੈਮੇਰਾਨਾਮੁਜਪੈਗਾਸੋਜਨਮਮ
ਰਣਤੇਰਹਤਹੋਵੈਗਾਜੋਜੀਉਦੇਕਾਰਿਨਾਮੁ
ਜਪੈਗਾਸੋਜਮਤੇਰਹਤਹੋਵੈਗਾਜੋਦਾਨੁਕ
ਰਿਦੇਨਾਮੁਜਪੈਗਾਸੋਸੁਰਗੁਪਾਵੈਗਾਜੋਹ
ਠਤਪਸਿਆਕਾਰਿਕਾਰਿਨਾਮੁਜਪੈਗਾਸੋਰਾਜੁਪ •
ਵੈਗਾਜੋਰਾਜਾਵਿਚਿਮੁਸਤਕੀਮਰਹੈਗੋਸੋ

ਸਰਪ ਜੋਨਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਸਰਪ ਹੋਇ ਕਰਿ ਬਿਖੁ ਤ
ਆਰੈਗੋ ਹੋ ਸੋ ਕਿਰਮ ਜੋਨਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਕਿਰਮ ਹੋ
ਇ ਕਰਿ ਸੰਗਤਿ ਵਿਚਿ ਆਵੈਗੋ ॥ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਵੰਡ
ਦੇ ਇਕ ਕਿਨਕਾਂ ਧਰਤੀ ਉਰਪਰਪਵੈਗੋ ॥ ਸੋ ਸਿ
ਖ ਕੈ ਹਾਥਿ ਆਵੈਗੋ ॥ ਸੋ ਸਿਖੁ ਮੁੰਖਿ ਪਾਵੈ
ਗੋ ॥ ਓਹੁ ਲਭੁ ਧਰਤੀ ਉਤੇ ਸਟੈਗੋ ॥ ਸੋ ਕਿਰਮ
ਚਟੈਗੋ ਤਾ ਬਕਰੇ ਕੀ ਜੋਨਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਬਕਰਾ ਹੂ
ਈਕ ਭੂਲ ਕਰੈਗੋ ਸਾਧ ਕੇ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਸੋ ਮਾਨੁ
ਖ ਜੋਨਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਜੀਉ ਦਾਇਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਲਾਇ ॥ ੧

ਕੈਸਬਦਾਵਿਚੋਂਦੋਹੋਇਕਾਰਿਨਾਮੁਨੇਪੈਗਾਤੁ ੧੧
ਸੋਨੇਮੈਆਪਣੇਪਾਸਿਰਖਾਂਗਾ॥ਮੁਹਰਛਾਪਮੈ
ਤਿਸਨੂੰਦੇਵਾਂਗਾ॥ਸੁਣਿਕੁਦਰਤਿਨਾਨਕਮੇਰੀ
ਮੁਹਰਛਾਪਣੇਹੈਸੋਤੂੰਜਾਣਦਾਹੈਂ॥ਫਿਰਿਆ ॰
ਗੈਬਾਬੇਅਮਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾ
ਹਜੀਆਂਜਿਸਨੋਤੂੰਬਖਸਿਕਰੈਂਸੋਮੁਹਰਛਾਪਤੇ
ਰੀਜਾਣੈ॥ਤਾਹੁਕਮੁਹੋਇਆਸੁਣੁਨਾਨਕਸੇਵਕ
ਏਹੁਜੋਚਾਰਅਖਰਹੈਨਿਸੋਏਹੁਮੇਰੀਮੁਹਰਛਾ ॰
ਪਹੈ॥ਛਤੀਹਾਂਜੁਗਾਂਵਿਚਿਭਾਲਿਭਾਲਿਆਇ

ਇਕਣੇਕੀਤੇਹੈਨਿਾਸਤਿਸੁਨਾਮੁਕਾਮੇਰੂਹੈਾਜਿਨਾਨ੍
ਾਇਸਨਾਮਦਾਸੁਆਦੁਆਇਆਹੈਾਸੇਬਹੁਾਤੂੰ
ਭਰਮਤੇਨਾਹੀਾਸੀਤੇਭੁਭੀਾਇਸੈਾਵਿਚਿਹੈਾਸ
ਖਭੀਾਇਸੈਾਵਿਚਿਹੈਾਸਚੁਭੀਾਇਸੈਾਵਿਚਿਹੈ
ਮੁਕਤਿਭੀਾਇਸੈਾਵਿਚਿਹੈਾਇਨਾਚਹੁਅਖਰਾ
ਦਾਭੇਦੁਨਾਹੀਾਹੋਰੁਸਭਕਿਸੈਦਾਭੇਦੁਹੈਾਤਾ
ਬਾਬੇਕਹਿਆਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਜੇਤੂਸਾਕਹਿ
ਆਤਿਸਤੇਸਭਕਿਸੈਕੀਨ੍ਹਸਾਹੋਈਾਪਰੁਾਇਕ
ਾਬਿਸਮਾਦੀਅਸਾਨੂਸਹੀਹੋਇਾਇਸਨਾਮੁਦਾਰਿ

ਭ੍ਰਭੂਪੁਮਾਤਾਪਿਤਾਕਉਉਨ੍ਹੁਹੈ।ਝੇਨਾਚਹੁਅਖਰਾਂ ੨੩
ਦਾਅਮਹਾਭ੍ਰਾਕਿਆਹੈ।ਫੇਰਿਨਿਰੰਕਾਰਬੋਲਿਆ °
ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਦਰਤਿਤੁਹਿਭੁਲੀ।ਚਿਤਾਰੀਹੈ।
ਇਸਨਾਂਮਦੇਰੰਗੁਬਹੁਤਹੈਨਿ।ਜੇਤੂ।ਜੇਤੂੰ
ਰਤਾਹੈ।ਤਿਤੁ।ਤਿਤੁਮਾਤਾਹੈ।ਪਰੁ।ਇਕਨਾਨੂੰਨਾਲੀ
ਰਖਿਆਹੈ।ਕਿਉ ਜਉ ਸਠਰੰਗਨਾਮਦੇਹੈਨਿ
ਦ੍ਰਿਸਟੰਤਾ।ਅਤੇਸੁਸਾਰਾਦੀਰਿਚਉਰਾਸੀਲਖ
ਖਹੈਨਿ।ਜੇਹੀਜੇਹੀਜੋਨਿਹੈ।ਤੇਹੋਜੇਹਾਭੁਗੂ
ਹੈ।ਤੇਹੋਜੇਹਾਨਾਮੁਹੈ।ਤਿਸਕਾਵਿਰਵਾਪਉ

ਲੂ ਵਿਚਿ ਸੁਰਸਰਾ ਸਮੁੰਦ ਪੀਚਾ ਹੈ। ਜੋ ਦਕੇ ਈਪ॰
ਣੀ ਨੋ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾ ਕਹਿਦਾ ਹੈ ਕੋ ਪਾਣੀ ਠੰਢਾ ਹੈ
ਏਹੁ ਤਊ ਸੀਰ ਪਾਣੀ ਦੀ ਨਾਹੀ। ਏਹੁ ਪਾਣੀ ਨਾਂ
ਮੁੰਦ ਪਤਾ ਹੈ। ਅਰਿ ਬਾ ਵਿਚਿ ਚੰਦ ਨੁ ਨਾਮੁ ਗੁਬੂ
ਹੈ। ਪੰਖੀਆਂ ਵਿਚਿ ਸੁਫਾਲਿ ਨਾਮੁ ਗੁਬੂ ਹੈ। ਸਕਿ
ਰਮਾ ਵਿਚਿ ਸਤੀ ਭੁਲ ਸਮੂ ਗੁਬੂ ਹੈ। ਸਿਰ ਗਾ ਵਿਚਿ
ਹਿਤ ਕਾਰ ਨਾਮੁ ਗਾਬੂ ਹੈ। ਗੁਪਤਾ ਵਿਚਿ ਨਰਾਸੋਂ
ਪ ਨਾਮੁ ਗੁਬੂ ਹੈ। ਚਉ ਪਾਏ ਵਿਚਿ ਬਾਗਾ ਨਾਪ
ਤਿਸਾਂ ਮੁਗੁਬੂ ਹੈ। ਹੋਰ ਸੁਮਾਭੁ ਬਹੁਤੁ ਹੈ। ਨਾਨਕ

ਹੋਰੁਮਨੁਖਾਕਉਪ੍ਰੇਮਰਸੁਨਾਮੁਦੀਆਹੈਸੋਤੈਖੁਸਾਫੇ ੧੩
ਰਿਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹਤੇ
ਰਾਅੰਤੁਤੂਹੈਜਾਣਦਾਹੈ ਏਨਾਚਹੁਅਖਰਾਦਾਬ
ਰਨੁਤੂਪੁਛੇਹਾਹੈ ਆਗੇਤੇਨਿਰੰਕਾਰਕਹਿਆਨਾਨ
ਕਤੂੰਮੇਰੀਦੇਹਹੈ ਤੁਧਿਬੇਮੈਪਿਛੈਰਖਲਕੁਛੁ
ਨਾਹੀ ਏਹੁਵਸਤੁਬਤਾਵਣੁਦੀਨਾਹੀਪਰੁਅਸੀ
ਤੁਧੁਨੋਬਤਾਵਦੇਹਾਂ ਅਸਾਡੀਮੁਹਰਛਾਪਜੀ
ਓਸਾ ਏਹੁਵਸਤੁਸੀ ਪਰੁਤੁਧਬੋਥੋਨਨਾਹੀ
ਰਖਣਾ ਸੁਣਿਕੈਦਰਤਿਸਨੇਪਤਰਾਜਾਬਾਣੀ

ਸਕੇਚਾਰਿਬੇਟੇਥੇ।ਤਿਨਾਨੂਰਾਜੇਹੁਕਮੁਕੀਤਾਜਿ
ਚਾਰੇਖੰਡਹੈਨਿਤੁਸੀਚਉਹੀਖੰਡੀਵਿਚਉਨੁਪਵਣੁ
।ਪਹਿਲਾਵਾਕਰਉਪਾਜਿਆ।ਵਾਕਰਕੀਤੁਨ
ਤੇਵਾਵਾਉਪਾਜਿਆ।ਹਿਤਕਾਰਕੀਤੁਨਤੇਹਾਹ
ਉਪਾਜਿਆ।ਬਾਗਨੁਪਤਿਰਾਜਾ।ਰਿਆਨਸੁਧਿ
।ਤਿਸਤੇਰਗਾ।ਪੇਦਾਭਾਇਆ।ਰਿਵਸੀਕਰੀਅ ॰
ਪਾਵਾਪੂਰਖਿਆ।ਤਿਸਤੇਰਾਰਾ।ਪੇਦਾ।ਕੀਆ।
ਤਿਸੀਵਿਚਿਤਿਨਥਾਨਖੇਜੋ।ਮਧਾਧਿਆਨਤੇਵਾ
ਵਾ।ਪਤਾਲਪੁਰੀਤੇਹਾਹਾ।ਭਗਨਪੁਰੀਤੇਰਾ

ਗਾ॥ਅਪਨੇਰੂਪਤੇਰਾਰਾ॥ਏਹੁਓਹੁਥਾਂਵਾਂਤੇਚ॰ ੨੪
ਰਅਖਰਪੈਦਾਕੀਤਾ॥ਏਨਾਚਹੁਅਖਰਾਂਦਾਜ
ਨਮੁਭੀਹੈ॥ਰੂਪਭੀਹੈਅਹਾਰੁਭੀਹੈਮੁਖੁਭੀਹੈਚ
ਰਨਭੀਹੈ॥ਨੈਣਝਭੀਹੈਨਹਸਤਭੀਹੈਨਾਸਕਾਭੀ
ਹੈ॥ਸਰਬਤਹੈ॥ਪਰੁਾਣਿਨਕਾਜੀਉਸੁਦੂਸੁਧ
ਰਤੀਪਵੈਗਾ॥ਸੋਪਾਵੈਗਾ॥ਆਹਿਇਕੁਭਿਨਅ
ਸਾਂਤੁਸਾਂਤੇਰਾਖਿਆਹੈ॥ਇਕਭੁਲੇਖੇਵਾਸੀਅ॰
ਭੀਹੈ॥ਸਬਦਹੀਵਿਚਿਹੈਬਾਹਰਿਨਾਹੀ॥ਸਬ
ਦਹੀਜੇਹਾਹੋਇਕਾਰਿਖੋਜੈਗਾ॥ਸੋਪਾਵੈਗਾ॥ਸ

ਬਦਕਉਮੈਲੁਨਾਹੀ॥ਜੀਉਨਾਹੀਕਰਮੁਨਾਹੀਨਿ
ਰਲੇਪੁਹੈ॥ਅਵੇਹਾਹੋਇਕ੍ਰਾਖੇਜੇਰੋਗੋਸੋਪਾਵੈਗਾ
॥ਅਗੈਪਉੜੀਚਲੀ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਧਿਅ
ਨਲਗਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਸਿਉਦਰਸਨੁਪੇਖੈਜਾਇ
॥ਕਾਲੁਨਬਾਧਿਆਨਾਨਕਹੋਇਬਿਸਮਾਦੁਸਮ
ਇਆ॥੧॥ਪਉੜੀ ॥ਧਿਆਨਹਿਰੰਜਨਨਿਰੰ
ਕਾਰਲਿਵਲਾਗੈਤਹਜਾਇ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚ
ਰੁਸਾਧਿਲਹੈਪ੍ਰਿਤਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਲਿਵਨ
ਹੀਛੁਟਕੈਇਕਖਿੰਨੁਮਨੁਤਨੁਸਹਾਜੋਮਿਲਾਇ

ਾਅਮਨੁ ਖੋਜੈ ਝੁਤੁ ਵਲਪੇ ਖੋਪ ਉਲੈ ਪਉ ਲਰ
ਲਾਇਆ ਮਨੁ ਪਵਲਾ ਜੇ ਏਕੁ ਹੋਇ ਤਸ ਬਦੇਕੀ
ਸੁਧਿ ਪਾਈ।ਜੁਗਾਤਿ ਬਿਹੰਗਮ ਨਾਨਕ ਮਨੂਆ
ਗਹਿਆ ਚਰਨੁ ਲਾਇਆ।੬।ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾ
ਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ।ਧਿਆਨ ਕਉ
ਕੋਕਲਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹੈ ਸੋ ਏਹੁ ਬਿਧਿ ਕਉ
ਕਰਿ ਹੈ।ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਆਗੋਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬੋਲਿਆ
ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਜੀ ਧਿਆਨ ਕਉ ਕਲਾ ਇਤ
ਬਿਧ ਨਾਹੀ।ਜਿਸ ਦਾ ਧਿਆਨ ਲਗਦਾ ਹੈ ਸੋ

ਸੋਇਸਮਾਦਾਹੋਇਰਹਦਾਹੈ॥ਜੇਕਲਾਉਸਨੂਤਾਥੀ
ਆਵੈਤਾਕੁਛੁਪ੍ਰਗਾਸੁਕਰੈ॥ਪ੍ਰੇਮਾਧਿਆਨਾਵਿਚ
ਇਉਹੈ॥ਜੋਜਿਸਨੂੰਧਿਆਨਦਾਪ੍ਰੇਮੁਹੈਸੋਧਿਆਨ
ਲਗਾਇਆਹੀਲੋੜੀਂਦਾਹੈ॥ਉਥੇਹੀਤੀਕੁਇ
ਸਦੀਪਹੁਚਦੈਹੈ॥ਉਸਨੋਹਉਦਿਖਾਲੀਦੀਦੇ
ਦਾਹਾ॥ਪਰੁਨਮੂਨਾਦ੍ਰਿਸਟੰਤਪਉਦਾਹੈ॥ਪਰੁ
ਹਾਥਿਆਵਦਾਨਾਹੀ॥ਸੋਇਤੁਦਾਸਤੇਹੈਰਾਨੁ
ਹੈ॥ਜੇਕਲਾਹੋਵੈਧਿਆਨਦੇਵਿਚਿਤਾਕਲਾਕ
ਮਾਵਲਲਾਗਿਜਾਇ॥ਧਿਆਨਾਦੀਸਾਰਿਜਾਇ

ਸੋਇਤੁ ਵਾਸਤੇ ਕਰਿ ਮੈ ਭਿੰਨ ਰਾਖਿਆ ਹੈ॥ ਜੇਕ ੨੬
ਲਾ ਧਿਆਨ ਦੇ ਵਿਚ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਪੰਖੀ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ
ਪੀ ਕਰਿ ਉਡਾਰਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਖੋਜੁ ਹਥਿ
ਆਵਦਾ ਨਾਹੀ॥ ਤਿਸ ਸਮੈ ਸਾਰ ਦੇ ਬਿਖੇ ਖੇਡੇ ਵੁ
ਆਨਿ ਵਦੋ ਹੋਇ ਜਾਇ॥ ਆਗੈ ਪਉੜੀ ਚਲੀ
॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸੰਗਿ ਸੁ
ਤ ਕੇਤਨ ਕਉ ਸੋ ਪੈ ਜਾਇ॥ ਉਕਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨ
ਨ ਕਾਜੁ ਗਤਿ ਕਹਾਂ ਸਮਾਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥
॥ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਸਨੇ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰੀਤ ਲਾਗੈ ਮਨਿ

ਆਇਆ।ਸੁਰਤਿਸਮਾਣੀਸੁੰਨਮਹਾਲਿਊਚੈਬਾਨ
ਲਾਗਾਇਆ।ਊਚਾਊਤਮੁਬਾਨਪੈਊਹਾਆਸਣੁ
ਲਾਇਆ।ਪਲੁਪਲੁਖਿਨਿਖਿਨਿਆਰਾਧੀਐਸ
ਹਜੇਊਪੰਜੇਜਾਇਆ।ਇਤੁਬਿਧਿਪ੍ਰੀਤਿਸੁਰਤਿ
ਹੈਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਆ।੭।ਫੇਰਿਆ
ਗੈਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹ
।ਸੁਰਤਿਕਉਉਕਤਿਜੁਹੈਅਤੇਜੁਗਤਿਜੋਨਾ
ਹੀਸੋਕਉਲਭਿਧਹੈ।ਫੇਰਿਨਿਰੰਕਾਰਬੋਲਿ
ਆ।ਸੁਣੁਦਾਸਜੀ।ਉਕਤਿਮਾਹਿਸਿਆਣ

ਪਏਹੈ॥ ਜੁਗਤਿ ਮਾਹਿ ਸੇ ਆਣ ਪਨਹੀ॥ ਉਕਤਿ ੨੭
ਕਰਿਕੈ ਜੋ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਦੇ ਹੈਨਿ ਤਿਸ ਦਾ ਅਰਾ
ਧਿਆ ਬਾਣਿ ਪਉਦਾ ਹੈ॥ ਨਾਹੀ॥ ਉਕਤਿ ਦਾ ਨਾਉ
ਕਥਨੀ ਹੈ॥ ਜੁਗਤਿ ਦਾ ਨਾਉ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹੈ॥ ਫੇਰਿ ਬਾ
ਬੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਉਕ
ਤਿ ਕਥਨੀ॥ ਕਿਉਕਰਿ ਹੋਈ॥ ਜੁਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲਿ
ਕਿਉਕਰਿ ਰਲੀ॥ ਤਾ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇਆ ਉਕਤਿ ਬੋ
ਲਣਾ ਹੈ॥ ਜੁਗਤਿ ਸਬਦੁ ਹੈ॥ ਉਕਤ ਜਗਾਣਾ
ਹੈ॥ ਸੁਰਤਿ ਨਿਬੇੜਣਾ ਹੈ॥ ਸੁਰਤਿ ਵਿਚੋ ਉਕਤਿ

ਜਗਤ
ਉਕਤ

ਜੋਰਖੀਹੈ ਸੋ ਏਤੁ ਵਾਸਤੇ। ਸੁਗਾਤਿ ਕਰਿ ਕੇ ਉਕ
ਤਿ ਕਰਦੇ ਹੈਨਿ। ਜੁਗਾਤਿ ਵਿਚਿ ਪ੍ਰੀਮਾਇਤ ਵਾਸ੍
ਤੇ ਰਖਿਆ ਹੈ। ਜੋ ਜੁਗਾਤਿ ਕਰਿ ਕੇ ਬੋਲਦੇ ਨਾ
ਲੀਅਨ ਕਉ ਸਮਝਾਇ ਦੇਹੈਨਿ। ਏਤੁ ਵਾਸਤੇ
ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲਿ ਰਲੀ ਹੈ। ਜੋ ਉਕਤਿ ਬਾਝੁ ਪਉਂਦੀ
ਹੋਵੈ ਤਾ ਜੁਗਾਤਿ ਕੇ ਈ ਕਾਇ ਸੁਨੁ ਕਰੈ। ਉਕਤਿ
ਹਿਕਮਤਿ ਹੈ। ਜਿਉ ਖੇਲੋਆਕ ਰਚੀ ਬਾਜੀ ਹੈ
ਦਾ ਹੈ। ਤਿਸਾ ਵਿਚਿ ਜੀਉ ਨਾਹੀ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਸੋਧ
ਲਾ ਹੈ। ਪਰ ਅੰਤ ਬਾਦਿ ਹੈ। ਜੁਗਾਤਿ ਜੀਉ

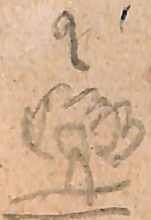
ਹੈ॥ਜੁਗਤਿਕਰਿਕੈਸੂਆਪੜ੍ਹਾਈਤਾਹੈ॥ਓਹੁ ੧੮
ਆਪਿਜੇਸਾਕਰੀਤਾਹੈ॥ਆਪਣੀਬੋਲੀਬ
ਦਲੀਉਸਨੂਮਿਲਦੀਹੈ॥ਤਿਉਸਿਖਨੂਸਬ
ਦੁਹੈ॥ਜੋਸਬਦੁਨਾਲਿਧਿਆਨਲਾਇਜੋਰੇ
ਸੋਸਬਦਹੀਜੇਸੋਹੋਇਲਿਰੇ॥ਸਬਦਕਾਜਿ
ਸਨੂਪਿਆਰੁਹੈ॥ਸਬਦੁਆਪਿਜੇਹਾਕਰਦ
ਹੈ॥ਆਰੋਪਉੜੀਚਲੀ॥ ਸਲੋਕੁ
ਹਰਿਆਨਦੀਪਕੁਚਾਨਣੂਸਭਤੇਸੈਤੇਖੁ
ਫਿਰੈਨਹੀਹੋਇ॥ਤਿਪਤਿਨਆਵੈਨਾਨਕਾਜੇ

ਆਠਪਹਰਿਬਾਕਿਓਇਆ।੨।ਪਉੜੀ ।ਪਹੂ
ਆਬਾਣੀ।ਧਿਆਨੁਲਗਾਇਆ।ਬਿਨੁਨੈਣੀਪੇਖੈ
ਕਹਿਆਆਆਇਆ।ਮਨਨਹੀਤ੍ਰਿਪਤੈਹੋਇਨਜਾ
ਣੈ।ਬਿਨੁਪੇਖੇਕਿਛੁਮਨਨਹੀਮਾਨੈ।ਜਿਨਿਪੇ
ਖਿਆਸੇਰਹੇਅਘਾਇਆ।ਬਹੁੜਿਨਬੋਲਣੁਤੇ
ਨਕੈਭਾਇਆ।ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਹਿਨਾਮੋਚਿਤੁਲਾਵਹਿ
ਜਨਨਾਨਕਕਾਹੋਗਿਆਨਕਮਾਵਹਿ।੩।ਫਿ
ਰਿਬਾਬੇਕੁਦਰਤਿਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਓਸ
ਹਰਵਾਨਾ।ਰਹਿਆਨਾਵਿਪਿਚਾਣਿਹੋਇਪੜੇ

ਨਾਹੀਸੇ ਏਹੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹੈ ।। ਫੇਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬੋਲਿ ੨੮
ਆ ਸੁਣੁ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਹੈ ਪੁਣ ਹੈ ।। ਤੈਥੀ
ਭਿੰਨ ਤਾ ਨਾਹੀ ਰਖਣਾ ।। ਗਿਆਨ ਮਾਹਿ ਚਾਨਣੁ
ਕਿਉ ਹੈ ।। ਜਿਉ ਅੰਨੇਰੇ ਦੀਵਾ ਬਾਲਿ ਰਖੀਦਾ
ਹੈ ।। ਪਰੁ ਦੀਵਾ ਭੀ ਇਉ ਬਲਦਾ ਨਾਹੀ ।। ਜਾ
ਪੰਜ ਵਸਤੂ ਹੋਦੀਆ ਹੈਨਿ ਤਾ ਦੀਵਾ ਬਲਦ
ਹੈ ।। ਕਉਣ ਕਉਣ ਵਸਤੂ ਹੋਦੀਆ ਹੈਨਿ ।। ਇ
ਕੁ ਦੀਵਾ ।। ਦੂਜੀ ਵਟੀ ।। ਤੀਜਾ ਤੇਲੁ ।। ਚਉ
ਥੀ ਅਗਨਿ ।। ਪੰਜਵਾ ਜਲਾਵਣਹਾਰਾ ।। ਏਸੁ

ਹੈ॥ਇਹੁਪੰਜਵਸਤੂਹੋਵਦੀਆਹੈਨਿਤਾਦੀਵਾਬ
ਲਦਾਹੈ॥ਫੇਰਿਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸ
ਚੇਪਾਤਸਾਹਿਭੇਹੁਤਾਹੋਇਆਸੀਸਾਰਕਾਦੀਵ
ਾਹਿਕਮਾਤਿਜੋਤਿਕਾਰਿਚਾਨਣੁਕੀਤਾਹੈ॥ਜੋਵ
ਸਤਿਗਵਾਈਸੇਦੀਵਾਬਾਲਕੈਲਧੀਆਅ
ਤੇਜੀਤੁਸੀਕਹਦੇਹੋਜੋਗਿਆਨਾਵਿਚਿਚਾਨ
ਣੁਹੈਅਧੁੜਿਪਤਨਾਹੀ॥ਸਾਵਸਤੂਗਿਆਨੁਕ
ਰਿਕੈਪਾਈਐਕੋਧਿਆਨੁਕਰਿਕੈਪਾਈਐਕੋਨਾਂ
ਮਕਾਰਿਕੈਪਾਈਐ॥ਇਹੁਕਿਉਹੈਜੀ॥ਫੇਰਿਅ

ਰੌ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬੋਲਿਆ ਸੁਣੁ ਦਾਸ ਜੀ ਤੂ ਸੀਕ ੨੦
ਤੁ ਬਿਆਲਪਏ ਹੋ । ਤਾ ਫੇਰਿ ਬਾਬੇ ਬੋਲਿਆ
ੳ ਮਹਰਵਾਨ ਜੀ ਭੁਤੂ ਚੇਲੇ ਕੀ ਰਾਹਿ ਰਾਸਿ ਹੋ ।
। ਆਗੇ ਭੁਤੂ ਚੇਲੇ ਨਾਲਿ ਬੋਲੈ । ਵਸਤੁ ਲੈ ਕਰਿ
ਚੇਲਾ ਭੁਤੂ ਨਾਲਿ ਬੋਲੈ । ਫਿਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬੋਲਿ
ਆ । ਜੋ ਓਹੁ ਦੀਵਾ ਹੋਰ ਹੈ । ਜਿਤੁ ਵਸਤੁ ਪ
ਈ ਦੀ ਹੈ । ਓਹੁ ਇਸ ਦੇ ਹੀ ਵਿਚੁ ਲੈਣੀ ਦਾ ਪੈ
। ਪਰੁ ਤਾ ਦੇਹੀ ਕਾ ਕਰੈ ਦੀਵਾ । ਤਤ ਕਾ ਕਰੈ ਤੇਲੁ
। ਸੁਰਤਿ ਕੀ ਅਗਨਿ ਕੀਚੈ । ਮਨ ਕਉਂ ਵਸਿ ਕ

ਰਵਦੀਕਰੈਨੈ।ਪੀਜਵਾਂਜਲਾਵਣਹਾਰਾਪੈਮੂਹੈ
ਏਹੁਵਸਤਕਾਦੀਪਕੜੇਹੈ।ਇਤਾਂਪਾਣੀਮੇਚਾਨ
ਣੁਹੋਵੈਨੈ।ਏਹੁਦੀਵਾਇਸਦੇਪਾਣੀਵਿਚਹੈਨੈ।
ਵਸਤੂਭੀਇਸਦੇਪਾਣੀਵਿਚਹੈਨੈ।ਵੇਲਲ
ਵਾਲਾਭੀਇਸਦੇਪਾਣੀਵਿਚਹੈਪਾਸਿਕਿਛੁ
ਨਾਹੀ।ਤਾਬਾਬਾਬੋਲਿਆਜੀ।ਇਸਾਵਿਚਿ
ੜਿਪਤਿਕਿਉਨਾਹੀ।ਤਾਫੇਰਿਸਿਰੀਕਾਰਬੋਲਿ
ਆਸੁਨੁਸੇਵਕਤੁਸੀ।ਕਿਸੁਵਸਤਨੂਲਗੇਪੇ
।ਤਾਬਾਬੇਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀਜੀ।ਮਹਾਰਵਾ ੨

ਨਾਅਸਾਨੂਬਹੁਤਵਸਤੂਚਾਹੀਦੀਆਂਹੈਨਿਤਾਪ ੨੧
ਭੁਜੇਤੁਸੀਦਾਇਆਕਰਿਕੈਦੇਹੋਗੇਸੋਅਸਾਂ
ਲੈਣਾਤਾਹੁਕਮੁਹੋਆਆਅਜੇਤੁਸਾਡੀਨਿਸਾ
ਹੋਈਆਨਾਹੀ ਅਜੇਕਿਛੁਹੋਰੁਚਾਹਦੇਹੋ
ਤਾਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾ
ਹਇਕਨਿਸਾਹੋਈਆਨਾਹੀਦੇਖਾਗਿਆਨ
ਵਿਚਚਾਨਣੁਕਿਉਕਰਿਹੈਤੜਿਪਾਤਾਕਿਉਨਾਹੀ
ਇਹੁਬਾਤਾਤਿੰਨਬਾਹਰਿਕਾਢਿਦੇਹੁਤਾਫਿਰਿਆ
ਗੈਪਉੜੀਚਲੀ ਸਲੋਕੁ ਪਉ

ਨਾਅਰੰਭੈਤੈਪਉਣੁਨਬੀਜੁਪਉਣੁਨਕਰੈ।ਬਿਸਥਾਰੁ।
ਥਲੁਕਰਚਲੈਨਾਨਕਾ।ਕਿਛੁਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ
।੧।ਪਉੜੀ ।ਚਾਲੈਪਉਣਿਨਾਵੁਸਾਦਿਨਹੀਅ॰
ਵੈ।ਉਚੀਨੀਚੀਥਾਤਿਸੁਣਾਵੈ।ਅਸੰਖਕੇ
ਸਾਜਿਤੁਚਾਲਿਆਜਾਵੈ।ਕਿਆਵਸਤੂਫਿਰਿ
ਆਰੈ।ਖਾਇਆਸਰਗਾਲਿਧਰਨਾਂਖਿਨਮਾਹਿਰਿ
ਆਵੈ।ਮਨੁਨਹੀੜਿਪਤੈਨਹਿੜਿਪਤਾਵੈ।ਬਿ
ਉਕਰਿਧਿਆਣਾਰਥੀ।ਆਨਕਾਜਾਣੁ।ਨਾਨਕ
ਚਾਨਣੁਹੈਪਰਭਾਤਿਪਾਤਿਨਮਾਣੁ।।੨।।ਸਵਿਰਥੰ॰

ਥੇ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ ਜੀ ਮਿਹਰਵਾਨ ਅਸਾਂ ਵੇ ੨੨
ਰਿ ਫੇਰਿ ਰਿਕਿ ਆ ਬੋਲਣਾ ਹੈ ਜਿਉ ਹੈ ਤਉ ਕਹਿ
ਦੇਹੁ ਫਿਰਿ ਆਖੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬੋਲਿਆ ਸੁਣੁ
ਦਾਸ ਜੀ ਇਹੁ ਜੋਰਿਆ ਣੂ ਹੈ ਸੋ ਪਵਣੁ ਹੈ
ਜਿ ਧਰ ਜਾਵਦਾ ਹੈ ਤਿ ਧਰ ਚਾਲਿਆ ਜਾਂਦਾ
ਹੈ ਅਰ ਅਰੁ ਥਰੁਤੀ ਇਸ ਦਾਵਣਾ ਹੈ ਸਦ
ਕੀ ਆਵਦਾ ਹੈ ਭੀ ਨਾਹੀ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਫਿਰਿ
ਭੀ ਆਵਦਾ ਹੈ ਇਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਪਰੁ ਫੇਰ
ਇ ਸਾਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਜਾਣੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਉਣੁ ਹੈ

ਪਰੂਦ੍ਰਿਸਾਕਿ ਛੁਨਾਹੀ॥ਸਭਿਸਦੀਨਿਆਈਕਿ

ਆਨੈਹੋ॥ਇ ਤਾਬਾਬੇਧਾਇ ਸਾਦ੍ਰਿਚਿ ਚਾਨਣਹੋਹੇਪ
ਰੁਝਿਪਾਤਿਨਾਹੀ॥ਜੋਇਸਾਦ੍ਰਿਚਿਝਿਪਾਤਿਹੋਵੈ
ਤਾਫੇਰਿਰਿਆਆਨੁਕਾਇਸਨੁਕਰੈ॥ਫੇਰਿਬੋਲੈਕ ॰
ਇਸਨੂ॥ਅਘਾਇਕੈ ਬਾਹਰਿਹੋ॥ਜੋ,ਚਿਰੁਝਿਪ
ਤਿਆਂਵਤੀਨਾਹੀ॥ਤਿਚਰੁਬਕਤਾਹੋ॥ਜਾਝਿਪ
ਤਿਆਉਭਾਤਾਅਘਾਇਰਹੁਭਾ॥ਫੇਰਿਬਾਬੇ
ਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁਝਿਪਕ
ਕਿਤਾਬਾਬੇਧਿਆਵੈ॥ਸੀਤੋਖੁਕਿਤਾਬਾਬੇਧਿਆ

ਵੈਣਾ ਆਗੈ ਪਉੜੀ ਚਲੀ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੨੩
ਅੜਿ ਪਤਿ ਆਪਧਾਵੈ ਸੇ ਜਨ ਨਾਜੇਨਿ ਆਨਿ ਵਾਸਿ
ਆਨਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਸੰਠ ਹੋਹਿ ਜੇਨਾਂ ਬੈਠੇ
ਗਆਧਿਆਨੁ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲਾ ਨਿਰ
ਮਲ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਇਨ ਕਉ ਧਿਆਵਹਿ ਪਾਵਹਿ
ਪਾਰੁ ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਮਾਸਿਉ ਲਾਵਹਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਫੁਤੀਆ ਦੂਜਾ ਭ°
ਉਨੋ ਹੋਈਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪਹਿ ਬੈਠੇ ਗੋਮ ਸੋਈਆ ॥੧°
॥ ਤਾ ਫੇਰਿ ਬਾਬੇ ਅਮਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਮਿਹਰ ਕ°

ਨਏਹੁਪਛੁਤ੍ਰੀਤਾਹੈਈਪਰੁਾਇਸਦਾਏਬੇਚਾਰੁਕਿ
ਉਕਾਰਿਹੈਤਾਫੇਰਿਨਿਰੰਕਾਰਬੋਲਿਆਸੁਣਨਾਨ
ਕਜੀਤੂੰਮੇਰਾਸੰਤੁਹੈਤਾਮੇਰੇਧਿਆਨਤੇਪੈਦਾਭ
ਇਆਹੈਤਾਸੁਰਤਿਤੇਰੀਮਾਤਾਹੈਤਾਸਚੁਕੀਤੂੰਬੰ
ਦਾਹੈਸੇਵਾਤਿਖਾਪ੍ਰੇਮਕੀਦੇਹਹੈਤਾਮੇਰਿਅਬੁ
ਪਾਹਿਲਿਓਸਾਸੋਤੂੰਪੈਦਾਇਸਹੈਆਹੈਤਾਸਤੁ
ਪਤਿਤਾਤਿਨਾਨੂੰਆਵਦੀਹੈਤਾਜੋਨਾਗੁਰਦੇਵ
ਇਕਕਾਰਿਜਾਤਾਹੈਸੋਆਪਣਾਨਾਮੁਨਾਗੁਰ
ਦੇਓਕੀਤਾਹੈਤਾਜੋਨਾਦੀਗੁਭੁਨਾਲਿਪੈਜਰਹੈ

ਗੀਤਿਨਾਦੀਮੇਰੇਨਾਲਿਭੀਪੈਜਰਹੈਗੀਆਤੇ ੨੪
ਨਾਨੂੰਤੇਪਾਤਿਆਈਹੈਤਿਨਾਗੁਰੂਪਰਮੇਸਰੁ
ਇਕਕਰਿਜਾਤਾਹੈ।ਸਾਧਭਗਤਭੀਇਕੋਕਰਿ
ਜਾਤਾਹੈ।ਇਕਮੇਰੀਚਰਚਾਨਾਲਿਅਰੁਗੁਰੂ
ਕੇਸਬਦਨਾਲਿਧਿਆਨੁਹੈ।ਉਨਾਬੋਲਿਨੀਆ
ਵਸਤੂੰਰਹੀਆਂਹੈ।ਨਾਨੂੰਜਾਰਹੀਹੈ।ਪੜ
ਜੇਠੇਰਾਗਾਹੀਆਹੈਵਰਤਾਰਾਵਰਤੁਰਾਹਿਆ
ਹੈ।ਏਮੂਆਂਦਾਰਿਖਨੇਹੋਹੈ।ਨਾਨੇਮਨਾਮੂਹੈਪੂਜਾ॰
ਭਰਮੂਹੈ।ਪੜਜੇਠੇਰਾਦੂਜਾਭਾਉਹੈ।ਵ

ਤੁਦਿਚਿਆਰਬਲਾਵਡੀਹੈ।ਪਰੂਰਿਜਕੁਕਮੀ
ਹੈ।ਵਿਚਿ।ਵਿਚਿ।ਥਿਤਵਾਰਵਰਤੁਰਖਾਈਦੇ
ਹੈਨਿ।ਅਤੂ।ਪੇਹ੍ਲੇਦੇਇਕੁਠੇਲੀਂਧਾਣਲੈਲੇਪ
ਉਦੇਹੋਵਸੂ।ਸਿਮਠੇਕਰਿਕੈਭੁੰਚਾਈਦੇਹੈ।ਸੂ
ਕਿਛੁਵਰਤੀਰਖੀਗਤਿਨਾਹੀ।ਓਹੁਜਾਣਦਾ
ਹੈ।ਜੋਹਉਵਰਤਰਖਦਾਂਹਾਂ।ਉਸਬੋ।ਪਛ
ਲੇਜਨਮਦਾਭਰਲਾਲਈਦਾਹੈ।ਜੋਨਾਨੂੰਤੈ
ਪਤਿਆਈਹੈ।ਤਿਨਾਦਾਆਤਮਾਦ੍ਰਿੜੁਹੈ।ਕ
ਮੁਕਿਧੁਕਉਜਾਣਦੇਨਾਹੀ।ਇਸਝੀਪੁਰਖੁ

ਇਕਾਵੈ ਸਾਦਿ ਆਵਦਾ ਹੈ॥ ਹਰਖ ਸੋਗਾ ਵਿਚਿ ਆ ੦੨੫
ਵਦੇ ਨਾਹੀ॥ ਆਪਣੇ ਸਿਰਿ ਕਿਛੁ ਭਾਰ ਲੈਦੇ ਨਾ
ਹੀ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਭਲਾ ਬੁਰਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨਿ ਸੋ ਪਰਮੇਸਰ
ਹੀ ਦੇ ਊਪਰਿ ਛਡਦੇ ਹੈਨਿ॥ ਓਨਾਨੂੰ ਕਿਛੁ ਪਾਪ ਪੁੰ
ਨ ਲਗਦੇ ਨਾਹੀ॥ ਆਪਣੀ ਬੁਧਿ ਆ ਮਹਾਪੁਰਖਾਂ
ਦੇ ਨਾਂਹੀ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਦੇ ਹੈਨਿ ਸੋ ਪਰਸੁਆਰਥੁ
ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਕਰਦੇ ਹੈਨਾ॥ ਏਹੋ ਤਿਨ ਸਾਧੂਆਂ ਅਤੇ
ਸੰਸਾਰੀਆ ਵਿਚਿ ਹੈ॥ ਸੰਸਾਰੀ ਕਹਦੇ ਹੈ ਜੋ ਧ
ਰਮੁ ਮੈ ਕੀਤਾ ਹੈ॥ ਪਾਪੁ ਪੁਨੇ ਕਹਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰੁ

ਭੁਲਾਇਆਹਾਂ।ਸਾਹੂਕਰਦਾਹੈਜੋਧਰਮੁਭੀਤੇਰ
ਪਾਪਭੀਤੇਰਾ।ਜਿਉ।ਜਿਉਹੁਕਮੁਹੋਤਾਤਿਵੈਤਿਵ
ਚਲਦੇਹੈਨਿ।ਜਿਉਲੇਖੁਲਿਖਿਆਹੈਸੋਈਹੋ
ਵੇਗਾ।ਆਗੈਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪ
ਤਸਾਹਾ।ਜਿਸਾਨੂਝਿਪਾਤਿਆਣੀਹੈਤਿਨਾਦੀਤਾ
ਏਹੁਜੁਗਤਿਹੈਕੇਨਾਹੀ।ਜਿਸੁਦਾਸਤੁਵਿਚਿਮੁਕ
ਤਿਹੋਵੀ।ਪਰੁਸੰਤੋਖਦੀਜੁਗਤਿਕਿਉਕਰਿਹੋ
ਤੜਿਪਤਿਵਿਚਿਮੁਕਤਿਹੈਕੇਨਾਹੀ।ਸੰਤੋਖਵਿਚਿ
ਮੁਕਤਿਹੈਕੇਨਾਹੀ।ਜਿਸੁਦਾਸਤੁਵਿਚਿਹੋਵੈਸੋ

ਅਸਾਨੂ ਦਾਨੁ ਕੀਚੈ ॥ ਆਗੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਬੋਲਿਆ ੨੯
॥ ਸੁਣੁ ਨਾਨਕੁ ਸੇਵਕੁ ਕੁਦਰਤਿ ਕਾ ਹੂਕਮੁ ਸਬਦ ਕੀ
ਵੇਹਾ ॥ ਸੇਖ ਮੁਕਾਤਿ ਤੂ ਸਾਹੀ ਵਿਚਿ ਹੈ ॥ ਫੇਰਿ ਬਾਬੇ
ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ ਜੀਅ ਸਾ ਵਿਚਿ ਸੇਖੁ ਮੁਕਾਤਿ
॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹੈ ॥ ਆਗੈ ਪਉੜੀ ਚਲੀ ॥ ਸਲੋਕੁ
॥ ਸੇਖੁ ਮੁਕਾਤਿ ਦੁਆਇ ਸਮ ਕਰ ਹੁਣ ਤੂ ਜੋੜਿ ਪਰੈ
ਗਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧੀਐ ਰਚੈ ਬਿਹੰਗਮ
ਵਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੁਗਤਿ ਤੂ ਧਿਆ
ਇ ਬਿਸ ਬਾਰਾ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ਤਾਊ ਚੈ

ਥਨਸੁੰਨਜਨੁਰਚੋਧਾਵਿਧਾਵਿਸਬੂਸੰਗਿਨਿਜ
ਬਸੈਆਨਿਰਮਲੁਹੋਇਸੁਆਂਆਂਮ੍ਰਿਤੁਖਾਈਆਨਾਨਕ
ਇਤਾਬਿਧਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈਆ॥੨੧॥ਆਗੈਤੁ
ਦਰਾਤਿਬਾਬੇਅਰਦਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾ
ਹਾਮੁਕਤਿਕਿਉਕਰਿਪਾਈਦੀਹੈ॥ਜੁਗਤਿਕਿਉ
ਕਰਿਲਗਾਈਦੀਹੈ॥ਓਹੁਬਿਧਿਅਸਾਨੂਦਸਤਾ
ਈਐਜੀ॥ਜੇਤਲਾਗਿਮੁਕਤਿਅਸਾਡੀਭੀਹੋਵੈ
ਅਸਾਡੈਪਾਸਹੁਭਟਕਣਾਰਹਿਜਾਵੈ॥ਧਰਤੀ
ਧਾਵਣੋਰਹਿਜਾਇ॥ਅਗੈਨਿਰੰਕਾਰਬੋਲਿਆ

ਸੁਣੁਕੁਵਰਗਤਿਆਜੇਹਨਾਪ੍ਰੇਮਰਸੁਚਾਖਿਆਤੇ ੨੧
ਤਿਨਾਕਉਕਛੁੜਿਪਾਤਿਮੁਕਤਿਹੋਵੈਗੀਆਫਿਰਿ
ਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਓਹੁਪ੍ਰੇਮਰਸੁਕਹਾ
ਹੈਜੇਤੂੜਿਪਾਤਿਆਵਦੀਹੈਮੁਕਤਿਪਾਈਦੀ
ਹੈ।ਫਿਰਿਅਗੋਨਿਰੰਕਾਰਬੋਲਿਆਸੁਣੁਨਾਨਕਸੇ
ਵਕਾਇਸਗਲਿਦਾਬੀਚਾਰੁਤੂੰਜੋਮੰਗਦਾਹੈ॥
ਸੋਕਿਆਸੁਆਦੁਕਾਰਿਮੰਗਦਾਹੈਤਾਬਾਬੇ
ਕਹਿਆਜੀਪਾਤਿਸਾਹਪ੍ਰੇਮੁਕਾਰਿਮੰਗਦਾਹਾਂ
ਤਾਂਹੁਕਮੁਹੋਆਆਮਜੋਤੈਨੂਸੁਆਦੁਪ੍ਰੇਮਦਾ

ਨੀਕਾਵਿਨਜੀਨਿਕੈਹੈ॥ਇਕਨਾਕਉਦੂਰਿਹੈ॥ਫੇਰਿਬ ੨੯
ਡੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਪਾਤਿਸਾਹਮੁਕਤੀਕ
ਵਣਹੈਨਿ॥ਜੁਗਤੀਕਵਣੁਹੈਨਿ॥ਫੇਰਿਨਿਰੰਕ
ਰਬੋਲਿਆ॥ਜੋਮੁਕਤੀਬਹੁਤਾਹੈਨਿ॥ਪਰਬਾ
ਵਣਮੁਕਤੀਹੈਨਿ॥੪॥ਪ੨॥ਚਉਰਾਸੀਹਜੁ
ਗਤੀਹੈਨਿ॥ਪ੪॥ਆਇਨਾਵੈਉਪਰਿਜੋਜੁਗਤੀ
ਹੈਸੋਕਮਾਵੈਸੋਮੁਕਤਿਕਉਪਾਵੈਗਾ॥ਚਉਰਾ
ਸੀਹਜੁਗਤੀਵਿਚਿਹੈਗਾਸੋਮੁਕਤਿਪਾਵੈਗਾ
॥ਜਿਸਦਾਨਾਉਮੁਕਤਿਹੈਸੋਜੁਗਤਿਤੇਨਾਹੀਪ

ਈਦੀਓਸੇ ਸੇਵਕਾ ਤੇ ਪਾਈਦੀ ਹੈ। ਕਿਛੁ ਪ੍ਰੇਮਰਸੁ
ਤੇ ਪਾਈਦੀ ਹੈ। ਓਹੁ ਜਿ ਬਾਦਨ ਮੁਕਤੀ ਹੈਨਿ
ਤਿਨਾ ਦਾ ਭੀ ਵੀਚਾਰ ਤਿਨਾਂ ਤੇ ਨ ਰਾਖਿਆ ਹੈ।
ਤਿਨਾ ਦਾ ਮੇਰਾ ਇਕ ਮੁਕਤਿ ਹੈ। ਸੋ ਤੁਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪ
ਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹੁ ਮੁਕਤਿ ਅਸਾ ਸਗਾਵੀ
ਤੇਰੀ ਚਰਨੀ ਲਾਇ ਛੋਡੀ ਹੈ। ਆਗੈ ਪਉੜੀ ਚ
ਲੀ। ਸਲੋਕੁ॥ ਜੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਨਿਰਮ
ਲ ਭਈ ਜੋ ਪ੍ਰੇਮੁ ਕਮਾਵੈ ਕੋਇ॥ ਸੇਵਕ ਕਮਾਵੈ ਨਾ
ਨਕਾ ਸੋ ਜਨ ਮੁਕਤੀ ਹੋਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ

। ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੁਗਾਤੈ ਕੀਆ ਬਿਸਥਾਰੁ ਆਇ ੨੮
ਨਕਉ ਧਿਆਵੈ ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ । ਸੇਵਕ ਸੇਵਾਚ
ਰਿ ਪਰਵਾਨੁ । ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਿਉ ਲਾਵੈ ਧਿਆ
ਨੁ । ਤਾਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ । ਊਚਾ ਥਾਨ ਅ
ਗਮ ਅਪਾਰੁ । ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੁਗਾਤਿ ਆਸਨ
ਕਾ ਕਰੈ ਧਿਆਨੁ । ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਮਨਿ ਵਧੈ ਅ
ਭਿਮਾਨੁ । ਚਉਰਾਸੀਹ ਰੰਗ ਅਨੰਤ ਬਹੁ ਕੀਏ
। ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭ੍ਰਮਤ ਸਭ ਮੂਏ । ਜਾ ਬਚੂਕ ੦
ਭਗਤੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜੋ ਹੋਇ । ਨਾਨਕ ਧਿਆਵੈ ਪਾਵੈ

(੧)

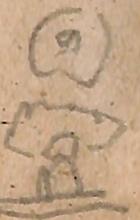
ਅਗਮਪੁ
ਰੀਤ

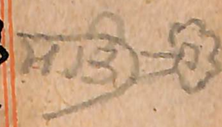
ਸੋਇਆ॥੨ਰਾਤਾਫੇਰਿਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀ
ਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਿਜੁਗਤੀਕੇਨਾਉਕਵਲੁਕਵਲੁ
ਹੈਨਿ॥ਮੁਕਤੀਕੇਨਾਉਕਵਣੁਕਵਣਹੈਨਿ॥ਆਗੈ
ਨਿਰੰਕਾਰਿਬੋਲਿਆ॥ਸੁਣਿਕੁਦਰਗਤਿਨਾਨਕਤੂੰਪੰਥ
ਕਾਰੂਪਹੈ॥ਸੁਣਿਲਿਓਤੇਰਾਨਾਮੁਹੈ॥ਬਿਹੰਗਮੁਰੂਪ
ਤੂੰਰਹਦਾਹੈ॥ਇਹੁਬਾਣੀਤੂੰਮਾਤਲੋਕਾਵਿਚਿਲੈ
ਜਾਇਗਾ॥ਇਸਬਾਣੀਦਾਲੋਕਾਨੂੰਤੇਹਕ੍ਰਿਤੁਲ
ਗੈਗੋ॥ਏਹੁਬਾਣੀਨ੍ਰਿਬੰਕਰਮੁਹੈ॥ਅਗਮਪੁਰਿ
ਤੇਆਈਹੈ॥ਇਥੇਜੀਅਕਮਾਵਦੇਹੈਨਿ॥ਕੇ

ਈਕੋਈਈਅੰਨੈਗੋ।ਜਾਵੇਜੀਅਜੰਤਾਂਕਿਛੁਨਾਸੀਤ ੩੦
ਵਿਇਹੁਬਾਣੀਹੋਈਹੈ।ਸੁਣਿਨਾਨਕੁਕੁਦਰਾਤਿ
।ਅਸਾਏਹੁਬਾਣੀਤੇਰੇਮੁਖਾਵਿਚਦੇਪ੍ਰਗਾਸੁ
ਕਰਣੀਸੀ।ਅਸਾਂਬਖਸੀਤੁਸਾਨੂ।ਤੁਸਾਂਡਾ
ਨਾਉਇਸਬਾਣੀਦਾਮੇਰੁਕੀਤਾ।ਜਿਬੈਤੇਰਾ
ਭੇਰੁਪਉੜੀਨਾਨਕਨਾਮੁਲਿਖੀਐਗੋਸੋਬਾਣੀ
ਸਬਦੁਪਾਵੈੜੇਹੋਵੈਗੇਸੁਧੁਹੋਗੇ।ਜੋਤੇਰਾਨਾ
ਮੁਣਪਾਹਿਗੇਸੋਪਾਵੈੜੇਹੇਵਾਹਿਗੇ।ਇਸਬ ੦
ਣੀਦਾਨਾਉਬਿਹੰਗਮੁਹੈ।ਸਭਨਾਂਬਾਣੀਆਂ

ਕਾਮੇਰਹੈ।ਇਹੁਬਾਣੀਬੇਦਮਾਹਿਭੀਨਾਹੀਕਤੇਬਮ
ਹਿਭੀਨਾਹੀ।ਬਾਰਹਪੰਥਾਮਾਹਿਭੀਨਾਹੀ।ਖਟਦ
ਰਸਨਮਾਹਿਭੀਨਾਹੀ।ਅਛਿਆਗੁਰਾਕਾਕੀਆਵੀ
ਚਾਰੂਹੈ।ਹੋਰੁਬਾਣੀਆ।ਸਤਜੁਗਮਾਹਿਵਰਤੀ
ਆਹੈ।ਨਾ।ਅਤੇਨਾਬਾਣੀਆਂਕੇਨਾਂਮੁਹੈ।ਨਾਰੂਪਹੈ
।ਨਸਮੇਹੈ।ਨਾ।ਜੇਹੇਜੇਹੈਸਮੇਹੋਈਆਹੈ।ਨੇਤੇਹੇ
ਜੇਹਾਵਰਤਾਰਾਹੋਇਆਹੈ।ਪਹਿਲਾਨਿਰਬਾਣ
ਬਾਣੀਹੋਈਹੈ।ਨਿਰਬਾਣਬਾਣੀਕਾਰੂਪਕੇਹਾਹੈ
।ਉਸਫਿਰਦੂਜੀਅਗਮਬਾਣੀਹੋਈਹੈ।ਇਸਕਾ ੨

ਰੂਪੁਕਉਲਹੈ॥੨॥ਫਿਰਿਤੀਜੀਪ੍ਰੇਮੁਬਾਲੀਹੋਈ ੩੧
ਹੈ॥ਇਸਕਾਰੂਪਕਉਲਹੈ॥੩॥ਫਿਰਿਚਉਥੀ
ਬੀਚਾਰਬਾਲੀਹੋਈਹੈ॥ਇਸਕਾਰੂਪਕਉਲਹੈ॥
੪॥ਫਿਰਿਪੰਜਵੀਸਿਧਾਉਬਾਲੀਹੋਈਹੈ॥ਇਸ
ਕਾਰੂਪਕਉਲਹੈ॥੫॥ਫਿਰਿਛਿਵੀਪਉਲਬਾਣੀ
ਹੋਈਹੈ॥ਇਸਕਾਰੂਪਕਉਲਹੈ॥੬॥ਸਭਨਾਕਾਮੇ
ਰੂਤੂਾਬਿਹੰਗਮੁਹੈ॥ਇਸਕਾਰੂਪਕਉਲਹੈ॥੭॥ਸ°
ਰੇਜਗਾਤਿਵਿਚਸਾਤਿਬਾਲੀਕਾਪਸਾਰਾਹੈ॥ਸਾਤਿ
ਬਾਲੀਆਜਗਾਤਿਵਿਚਵਰਤੀਆਹੈਨਿ॥ਅਤੇ

ਵਰਤਾਰਭੀਸਤਾਹੀਕਹੇਹੈ ॥ ਪਰੁਜੁਗਾਵਿਚਿਜੀ
ਉਜੋਹੋਏਹੈਨਿਸੋਅਹੰਕਾਰੀਹੋਏਹੈਨਿ ॥ ਬਾਲੀਦਾਸੁਮਾਰ
ਅਤੇਸੁਆਦਿਆਇਆਨਾਹੀ ॥ ਹਉਮੈਵਿਚਿਪ
ਰੁਦੇਗਾਵਦੇਹੈਨਿ ॥ ਏਹੁਜਾਣਦੇਹੈਨਿਜੋਬਾਬਾ
ਨਾਨਕਚਹੁਜੁਗਾਵਿਚਿਪ੍ਰਕਾਸੁਕੀਤਾਹੈ ॥ ਜੁਗੁ
ਇਕਸਉਚਉਤਾਲੀਹਵਰਤਾਰਾਵਰਤਿਆਹੈ
॥ ੧੪੪ ॥ ਸੁਣੁਨਾਨਕਤਾਦਿਤੂੰਮੇਰੇਨਾਲਿਹੀਥਾ ॥
॥ ਏਰੀਨ੍ਹਾਭਿਇਨਾਨੂਨਾਹੀ ॥ ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਤੇ
ਰੇਬੋਲਏਨੂਜਾਣਦੇਨਾਹੀ ॥ ਅਗੋਪਉੜੀਚਲੀ

॥ਸਲੋਕੁ॥ ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਨਾਮੁਨਿਧਿ ੩੨
ਮੇਜੋਤਿਮਨਿਹੋਇਆਸੁੰਨਸਮਾਧੀਨਾਨਕਾਬਿਰਲਾ
ਚੀਨੈਕੋਇ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁ
ਓਅੰਕਾਰੁਨਿਰਮਲੁਸਾਚਾਸੋਇ॥ਅਗਮਅਗਾਧਿ
ਪ੍ਰੇਮਰਸੁਬਿਰਲਾਚੀਨੈਕੋਇ॥ਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਨਿ
ਧਾਨਰਸੁਜਾਪਿਜਾਪਿਰਿਮਾਨੀਹੋਇ॥ਸੁਆਦ
ਸਮਝੀਪ੍ਰੇਮਰਸੁਸਾਦਿਬਿਰਲੇਕੋਹੋਇ॥ਸੋਧਉਨਿਰੰਜ
ਨਅਗੰਮਅਪਾਰਸਹਾਈਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੨॥ਅ॰
ਨਧਿਆਨੁਭੁਰਤੀਰਸੋਵ੍ਰਿਸਦੀਅਗਮੁਪਾਇਓ

ਈਾ ਜੁਗਤਿ ਬਿਹੰਗਮੁ ਨਾਨਕਾ ਮੁਕਤੀ ਪਰਗਲਿਖਿਓ
ਈਾ ਗੁਰੂ ਆਗੈ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀ ਜੀ ਸਿ
ਚੇ ਪਾਤਸਾਹਾ ਤੁਧੁ ਏਹੁ ਬਾਂਣੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕੀਤੀ
ਾ ਪਹੁਚਾਇ ਸਦਾ ਤੂ ਪਰਭ੍ਹਾ ਅਸਾ ਨੁ ਕਿਛੁ ਹਾਥਿਆ
ਇਓ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਜੁਗਤੀ ਕੇ ਨਾਂਉ ਭੀ ਹ
ਥਿਆ ਇਓ ਨਾਹੀ ਤਾ ਫੇਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬੋਲਿਆ ॰
ਸੁਣੁ ਨਾਨਕ ਕਉਦ ਗਤਿ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਹੈ ਤੁਧੁ ਨਾਲਿ
ਮੇਰਾ ਬਹੁਤਾ ਹਿਤੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਥੋ ਮੈ ਭਿੰਨੁ ਨਾਹੀ ਰਖ
ਣਾ ਸੋ ਪਹਿਲਾ ਜੋ ਨਿਰਬਾਣ ਬਾਣੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਿ

ਸੁਦਿਚਿਬਾਰਹਜੁਗਤੀਹੈਨਿਾਸਤਿਮੁਕਤੀਹੈ ੨੩
ਨਿਰਬਾਣਬਾਣੀਕਾਭੁਪੁਜੈਸੋਤਿਰਥਕੀਛਾਇ
ਆਹੋਗੇਮੇਸਾਉਸਕਾਭੂਪਹੋਨਿਰਮੋਹਉਸਦ॰
ਅਧਾਰਹੋਗਾਨਿਰਬਾਂਣਬਾਂਣੀਪਵਣਦੇਹੋਸ੍ਰੀਸੋਗਿ
ਰਮੋਵੁਰਧਤੈਹੈਨਿਾਤਾਧਾਹਿਲੇਜੁਭੁਗਤਿਕਾਨਾਮੁ
ਨਿਰਬਾਣਜੁਗਾਤਿਾਨਿਰਮਲੁਹੋਅਸਾਨਿਾਤਿਸੁ
ਦਿਾਚਿਪੇਮੁਮੁਕਾਤਿਹੈ॥ਗਾਭੂਜੀਜੁਭੁਗਤਿਕਾਨਾਂ
ਮੁਸਧਜੈਅਸਾਨੁਨਿਰਬਾਣਹੈਨਿਰਮੋਵੁਮੁਕ
ਤਿਕਾਨਾਉਹੈਦਾਤੀਜੀਜੁਗਾਤਿਕਾਨਾਉਬੀ

ਚਾਰੁਹੈਜਿਤਰਉਰਆਸਨੁਹੋਆਚਿਤੰਨਮੁਕਤਿਕ
ਨਾਉਹੈ॥੩॥ਚਉਥੀਜੁਗਤਿਚਰਚਾਨਾਉ॥
ਚਿਤਿਓਰੈਲੁਆਸਨੁਨਿਬਧਮੁਕਤਿਕਾਨਾਉਹੈ
॥੪॥ਪੰਜਵੀਜੁਗਤਿਕਾਨਾਉਦਿਤਚਤਰਆਸ
ਨੁਉਰਧਮੁਖੀ॥ਮੁਕਤਿਸੁਗੀਧਆਸਨੁ॥੫॥ਛਿ
ਵੀਜੁਗਤਿਕਾਨਾਉਛਪ੍ਰਪੂਹੀਆਸਨਾਚਿਤਾਬੀ
ਧਧਰਨੀਧਰਮੁਕਤਿਕਾਨਾਉਹੈ॥੬॥ਸਾਤਿਜੁਗ
ਚ ਤਿਜੋਤੁਪ੍ਰਗਾਸੁਆਸਨੁਨਿਬਾਨਕਲਾਂਮੁਕਤਿਤ੍ਰ
ਅਕਪ੍ਰਗਾਸੀਹੈ॥੭॥ਅਠਵੀਜੁਗਤਿਕਾਨਾਉ

ਮੇਰਮੰਧਹੈਆਸਨੁ ਪ੍ਰੇਮਰਸੁ ਮੁਕਤਿ ਝੁਨਕਾਰ ਹੈ॥ ੩੯
॥੮॥ ਨਾਵੀ ਜੁਗਤਿ ਨਿਰਾਧਾਰ ਆਸਨ ਨਉ ਪਕਾਰ
ਬ੍ਰਹਮੁ ਮੁਕਤ ਕਾ ਨਾਉ ਨਿਰਦੋਖ ਝਰਨਾ॥੯॥ ਦ
ਸਵੀ ਜੁਗਤਿ ਉਲਟਾ ਧਿਆਨ ਹੈ॥੧੦॥ ਯਾਰਵੀ
ਜੁਗਤਿ ਅਖੰਡੁ ਸੋਖਮਾ ਆਸਨ ਨਿਧਿ ਨੰਦੁ ਜੁਗਤਿ
ਪੂਰਬਾ॥੧੧॥ ਬਾਰਵੀ ਜੁਗਤਿ ਦੁਆਦਸਾ°
ਸਨਾ ਆਧਿਆਨ ਮੁਕਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਚਾਂਦਨਾ॥੧੨
੧੨॥ ਏਹੁ ਨਿਰਬਾਣ ਬਾਣੀ ਪੜਹਿਗੇ ਗਾਵਨਿ
ਗੇ ਏਹੁ ਜੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਪਾਵਹਿਗੇ॥ ਏਹੁ ਬਾ

ਰਹਮੁਕਤੀਬਾਰਹਜੁਗਤੀਇਸਨਿਰਬਾਲਬਾਣੀ
ਵਿਚਿਹੈਨਿਆਫਿਰਿਆਗੈਕੁਦਰਤਿਅਰਦਾਸਕੀ
ਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਿਬਾਣੀਆਂਤਾਸਭ
ਇਕੁਹੈਨਾਤੈਨੂੰਨਾਕਿਉਰਾਖਿਆਹੈਤਾਫਿਰਿ
ਆਗੈਨਿਰੰਕਾਰਬੋਲਿਆਸੁਣੁਕੁਦੂਤਤੂੰਸੁਖ
ਨਾਲਿਪੁਛਾਜੋਕਛੁਪੁਛਣਾਹੈਈਆਨਿਰਭੈ
ਹੋਇਕਰਿਪੂਛਾਫਿਰਿਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀ
ਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹੁਜੀਸਪਿਛੁਲੀਨਿਰਬਾ
ਣੁਬਾਣੀਹੋਈਆਂਅਤੇਅਗੇਅਠੀਮਬਾਣੀਚ

ਲੀਆਤੁ ਸਕਾ ਬੀਚਾਰਿ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹੈ॥ ਸ ੩੫
ਲੋਕਾ ਅਗਮ ਨਿਧਾਨਾ ਨਿਰੰਜਨਾ ਨਿਰ
ਭਉ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ਹੋਇ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਂਮੁ ਤੇ ਸੁਝੈ
ਸੁਧਿਆਨਾ ਬਿਹੰਗਮੁ ਹੋਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਲਾਵੈ ਧਿਆਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪ
ਹਿ ਨਿਰਮਲੁ ਪਰਵਾਨੁ ਸਹਜੇ ਰੰਗਿ ਰਾਚੇ ਰ
ਹਿਆ ਸੋਈ॥ ਬਹੁਤੇ ਨਾਨਿਕ ਸਨੁ ਵਾਂਕਾ ਹੋਇ ਭਿ
ਅਗੋ ਸਭੁ ਸੁਰਤਿ ਭੂਲੇ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਏਕੋ ਜਾਣ
ਦੁ ਕਰਣੈਹਾਰੁ॥ ਆਪਿ ਨਿਰਬਾਣੁ ਜਨ ਨਾਨਕ

ਵੇਖੈਲਾਇਧਿਆਨ੍ਹਾ॥੪॥ਤਾਫੇਰਿਅਗੈਕੁਦਰ
ਤਿਅਰਦਾਸਕੀਤੀ॥ਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਾਇ
ਸਅਗੰਮਬਾਣੀਊਚੀਹੈ॥ਰਗੁ੍ਹਾਇਸਦਾਸੁਪੇ
ਦੁਹੈ॥ਜੈਸੋਇਦ੍ਵਾਦਕੀਬਾਦਲੁਹੇਤਾਹੈ॥ਇ
ਸਬਾਣੀਮੇਮਨਵਧਦਾਹੈ॥ਅਗਮਾਦ੍ਵਿਸਟੀ
ਪਉਦਾਹੈ॥ਮਨਉਲਟਾਇਦਸਵੈਦੁਆਰਜ॰
ਤੈਹੈ॥ਅਭਿਮਾਨੁਵਧਦਾਹੈ॥ਆਪਣੇਉਪਾਰਿ
ਦ੍ਵਿਸਾਵਿਰਖਤੇਹੈ॥ਜੋਹਮਕਉਅਗਮੁਨਦਰਿ
ਆਵਤਾਹੈ॥ਤਾਫੇਰਿਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀ

ਸਚੇਪਾਤਸਾਹਾਸਾਧਸਾਤਪਾਸਿਆਜਤਨੁਕਰ ੩੯
ਤੇਹੈਨਿਤਨਾਦੀਜੁਗਤਿਮੁਕਤਿਕਿਉਕਰਿਹੋਆਇ
ਸਾਵਿਚਿਜੋਬਾਰਹੁਜੁਗਤੀਮੁਕਤੀਕਹੀਤੀਅ
ਹੈਨਿਸੋਤਿਸਚਦੇਨਾਉਂਕਿਆਕਿਆਹੈਨਿਸਾਤਾਨਿ
ਰੰਕਾਰੁਬੋਲਿਆਸੁਾਂਹਿਨਾਨਕਦਾਸਜੀਇਸ
ਬਾਣੀਵਿਚਿਜੁਗਤੀਬਾਰਹਹੈਨਿਾਅਰਮੁਕ
ਤੀਚੋਇਹੈਨਿਸਾਇਕਪਹਲੀਜੁਗਤਿਕਾਨਾਉ
ਸੇਖਆਸਨੁਪਦਮਾ ੧ ।ਦੂਜੀਜੁਗਤਿਬਾਤ
ਪਨਾਉਆਸਨੁਾਬਿਖਣੁਭਾਉ॥੨॥ ਤੀਜੀ

ਜੁਗਤਿਸਵਰਨਾਬਧਿਆਸਨਨਾਨਕੁਸੁਨੀਧਿਆ
ਨਾ॥੩॥ ਚਉਥੀਜੁਗਤਿਪ੍ਰਾਨਪਾਤਿਆਸਨਸ
ਥਲੁ॥੪॥ ਪੰਜਵੀਜੁਗਤਿਨਿਧਨਾਉਮ੍ਰਤਿ
ਆਸਨੁਨਿਧਾਪਾਤੰ॥੫॥ ਛੇਵੀਜੁਗਤਿਖਾਕ
ਥਨੁਮੇਰਮਹੀ॥੬॥ ਸਤਵੀਜੁਗਤਿਸਿਤੰਗ
ਥਨਿਆਸਨੁਪਰਬੀਨਾਉ॥੭॥ ਅਠਵੀਜੁਗਤਿ
ਰਕਤਧਾਰਿਆਸਨੁਮ੍ਰਿਤਾਦਾਬੋਧਾ॥੮॥ ਨੌ
ਵੀਜੁਗਤਿਨੀਹਲਪ੍ਰਨੀਆਸਨਾਨੀਧਿਨਾਉ।
।ਏਹਜਾਵਿਚਿਮੁਕਤਿਨਿਧਾਨਿਨਾਧਿ॥੯॥ ਦਸ

ਵੀਜੁਗਾਤਿਦਾਸਿਸਿਧਆਸਣੁਹੀਅਰੇਅਸਥ॰੩੭
ਣਾ॥੧੦॥ਪਜਾਰਵੀਜੁਗਾਤਿਜਾਰਜੋਧਿਆਣੁ
ਧਿਆਸਣੁ॥੧੧॥ਬਾਰਵੀਜੁਗਾਤਿਕਾਨਾਂਉ
ਮਹੀਪਾਤਿਆਸਣੁਦੁਵਾਦਸਬਰਨਾ॥੧੨॥
॥ਮੁਕਤਿਚਉਸਾਨਿਭਾਉਭੇਦੁਨਾਹੀ॥ਆਰੋਥ॰
ਥੇਅਮਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਤੇਰਾ
ਤਾਂਕੁਛੁਅੰਤੁਨਾਹੀ॥ਤੂੰਬੇਅੰਤੁਹੈ॥ਪਰੁਜੋਤੁਥ॰
ਣੀਅਸਾਡਾਭਲਾਹੋਦਾਹੈਓਹੁਬਾਂਣੀਅਸਾਨੂ
ਬਤਾਈਏਜੀ॥ਤਾਨਿਰੰਕਾਰਬੋਲਿਆਸੁਣਿਦਾ

ਸਜੀਾ ਜੇ ਸਾ ਵਿਚਿ ਤੂ ਸਾਨੂ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੋਈ
ਤੁਸੀ ਅਗਾਧ ਹੁ ਫਿਰਿ ਬਾਬੇ ਅਮਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ
ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹਿ ਤੁਸੀ ਤਾ ਜੀਆਂ ਕੇ ਦਾਤੇ ਹੋ ਜੀ
ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਪ੍ਰਾਕਿਸ ਬਾਣੀ ਵਿਚਿ ਹੈ ਆਗੈ ਨਿਰੰਕਾਰ
ਬੋਲਿਆ ਮੇਰਾ ਰੂਪੁ ਸਭੁ ਨਾ ਬਾਣੀਆ ਵਿਚਿ ਹੈ
ਪਰਭੁ ਦੂਜਾ ਵਿਚਿ ਬੋਨੂ ਬੈਠਿ ਦਾਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਣੀ
ਵਿਚਿ ਮੇਰਾ ਘਰੁ ਹੈ ਸਉ ਧਾਉ ਬਾਣੀ ਵਿਚਿ ਮੇ
ਰਾ ਚਰਨੁ ਹੈ ਬਿਹੰਗਮ ਬਾਣੀ ਵਿਚਿ ਮੇਰਾ ਜੀਉ
ਹੈ ਜਿਉ ਹਉ ਆਦਿ ਸਦਾ ਹਾ ਤਿਉ ਬਿਹੰਗਮੁ ਣੀ

ਆਵੈਸਟੈਹੌਮੇਰਾਵਾ।ਸਾਧਰਤੀਉਪਾਰਿਨਾਹੀ।। ੩੮
।ਬਿਹੰਗਮਕਾਭੀਵਾ।ਸਾਧਰਤੀਉਪਾਰਿਨਾਹੀ।ਅਬ
ਆਨਿਮੈਰਹਿਤੇਹੌ।ਮੀਨਕਾਮਾਰਗੁ।ਉਰਰੇਪੰਖੀ
ਕਾਖੋਜੁਕੋਊਪਾਵੈ।ਸੋਈਸਬਾਲੀਕੀਸੁਧਿਪਾ
ਵੈ।ਸੁਰਤਕੀਅਸਵਾਰੀਕਉਪਛਾਨੈਗਾ।ਸੋਮੁਕ
ਤਿਜੁਗਤਿਕੋਊਪਾਵੈਗਾ।।ਆਗੈਪਉੜੀਚਲੀ
।। ।ਸਲੋਕੁ। ।ਰਸਨਾਪ੍ਰੇਮੁਅਰਾਧੀਐਨੀਤਰਾਸਿ
ਰਾਸਿਸੁਆਪੁਪਛਾਨੁ।।ਨਿਰਭਉਨਗਰੀਜਾਇ
ਬਸੁਨਾਨਕਲਾਇਬਿਹੰਗਮੁਧਿਆਨੁ।।੧।।

॥ਪਉੜੀ॥ ।ਰਸਨਾਪ੍ਰੇਮੁਧਿਆਨਾਨੈਤੁਕੀਜੈ।ਜਪ
ਜਾਪਿਨਾਮੁ।ਤਿਸੈਕਾਲੀਜੈ।।ਰਸਿਰਸਿਜਾਪਿਆਤੁ
ਪਤਿਅਧਾਇਆ।ਛੂਟੈਬੇਕਾਰੂਲਾਰੋਨਹੀਮਾਇ
ਆ।ਮਾਇਆ।ਮੋਹੁਤਾਜੈਨਾਮੁਸਮਾਣਾ।ਨਉਨਿਧ
ਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪ੍ਰਵਾਣਾ।ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਤੈਮਾਹਿਸੁਖੁ
ਕੀਆ।ਜਨਨਾਨਕਖੋਜਪੰਖੀਕਾਲੀਆ॥੪ਪਾ
।ਫਿਰਿਬਾਬੇਅਮਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾ
ਹਤੇਰੀਤੂੰਹੈਜਾਣਿਆ।ਪਰੂਏਹੁਤੇਰੀਜੋਪ੍ਰੇਮੁਬਾਣੀ
ਹੈ।ਇਸਾਵਿਚਿਜੁਗਤੀਮੁਕਤੀਕਉਲੇਹਨਾਆਰੋ

ਓਰੰਕਾਰਬੋਲਿਆਸੁਣੁਨਾਨਕਕੁਦਰਤਿਸੇਵਕਤੂੰ
ਜੀ।ਮੁਕਤਿਤੇਤੇਰੀਚਰਣੀਲਾਈਹੈਤੂੰਕਿਆਅੰ
ਖਦਾਹੈ।ਸਕਿਉਖਿਆਲਾਪਾਇਆਹੈ।ਮੁਕਤਿ
ਭੀਤਾਦੇਪਾਵੜੇਹੋਗੁਜਾਤੇਰੀਦ੍ਰਿਸਟਹੋਗੁਾਤਰ
ਤੀਰਥਬਤਾਂਪਾਵੜੇਹੋਵਨਿਗੇਜਾਂਤੇਰੀਚਰਨੀਲ
ਗਨਗੇ।ਬਾਰਹਪੰਥਬਤਾਂਪਾਵੜੇਹੋਵਨਿਗੇਜ ੰ
ਤੁਧਨੋਧਿਆਨਾਵਿਚਿਰਖਨਗੇ।ਚਉਰਾਸੀਹ
।ਸਿਧਧੜੇਹੈਨਿਏਹੁਤਾਂਪਾਰਿਉਤਰਨਗੇਜਾਂਤੇਰੀ
ਚਰਨੀਲਗਨਿਗੇ।ਛੇਤਾਲੀਹਾਂਬੁਧੀਨੇਤਾਂਅ

ਗਮਾਵ੍ਹੇਸਾਇਆਆਵੈਗਾਜਾਂਤੇਰਾਸਬਦੁਅਰਾਧ
ਨਿਗੇਤਾਂਮੁਕਤਿਪਾਵਨਿਗੇਨਉਨਾਥਨਿਰਮਲ
ਤਦਿਹੋਵਨਿਗੇਜੋਂਤੇਰੀਚਰਨੀਲਗਨਿਗੇਤੇਰੀ
ਤੇਤੀਸਕਰੋੜੀਦੇਵਤੇਪੁਨੀਤਤਾਂਹੋਵਨਿਗੇਜਾਂ॰
ਤੇਰੀਸਰਨਿਲਗਨਿਗੇਹੋਰੁਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸ
ਨਕਾਦਿਕਸਨਕਸਨੰਦਨਸਨਾਤਨਿਉਰਧਮੁ
ਖਕਉਲਪ੍ਰਗਾਸੀਜੋਤਿਨਿਧਿਤਾਂਪਾਵਿਣਹੋ
ਵਨਿਗੇਜਾਂਤੇਰੇਭੇਖਵਿਚਿਆਵਨਿਗੇਨਾਨ
ਕਜੀਭੂੰਇਇਨਾਂਜੁਗਤੀਮੁਕਤੀਕਾਕਿਆਖਿਆਅ॰

ਲੂਕਰਦਾਹੈ॥ਤਾਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸ ੪੦
ਚੇਪਾਤਸਾਹਿਤੂੰਤਾਅਸਾਡਾਮਨੁਵਧਾਇਦਾਹੈ
ਵਸਤੁਦੇਕੈਖੋਹਿਆਲੇੜਦਾਹੈ॥ਪਰੁਤੇਰੀਅ॰
ਮਾਤਾਵੇਤੀਹੋਈਹੈਜੋਮਾਨਿਦਾਪਿਆਘਾਵੈਕੋਈ
ਨਾਹੀ॥ਜੋਕਿਛੁਹੈਸੋਤੇਰੀਚਰਨੀਲਾਗਿਆਹਿ
ਭਲਾਹੈ॥ਫੇਰਿ॥ਨਿਰੰਕਾਰਬੋਲਿਆਸੁਣੁਨਾਨਕ
ਨਿਰਵੈਰੁ॥ਮੈਤੂੰਨਿਰਵੈਰੁਕੀਤਾਹੈ॥ਨਿਰਮਲਭੀ
ਤੁਧੈਕੀਤਾਹੈ॥ਫੇਰਿਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀ
ਸਚੇਪਾਤਸਾਹਅਸੀਜੋਪ੍ਰੇਮਬਾਣੀਦਾਮਾਰ

ਗੁਪੁਛਦੇਹਾਸੇਆਪਣੇਵਾਸਤੇਨਾਹੀਪੁਛਦੇਹਾਸੈ
ਸਾਰਦੇਵਾਸਤੇਪੁਛਦੇਹਾਂ।ਏਹੁਜੁਗਤਿਮੁਕਤਿ
ਜੋਪਾਈਦੀਹੈਸੋਕਿਤਾਬਿਧਿਪਾਈਦੀਹੈ।ਪ੍ਰੇਮਬੰ
ਣੀਢੀ।ਜੁਗਤਿਮੁਕਤਿਕਉਣਹੈ।ਆਸਣਕਉ
ਣਹੈਨਿ।ਇਨਾਦੇਨਾਂਮਕਉਣਕਉਣਹੈਨਿ।ਫਿਰਿ
ਨਿਰੰਕਾਰਬੋਲਿਆ।ਸੁਣਨਾਨਕਜੀ।ਇਸਦੀਜੁ
ਗਤਿਤੈਨੂਬਤਾਈਏਤੂੰਖਿਆਲੁਪਾਇਆਹੈ।
ਇਕਪਾਹਿਲੀਪ੍ਰੇਮਜੁਗਤਿ।ਆਸਣੁਪੂਰਨੁਨਿਰ
ਬਾਨਮੁਕਤਿ।੧।ਦੂਜੀ।ਸਿਵਕਾਰੀਜੁਗਤਿ ੪

ਸਿਖਾਆਸਨੁਸਿਧਿਤੇਮੁਕਤਿ॥੨॥ਤੀਜੀਅਧ ੪੧
ਧ੍ਯਾਨਜੁਗਤਿਮੁਖਿਆਸਿਕਲਆਸਨੁਨਿਧਾਨਮੁਕ
ਤਿ॥੩॥ਚਉਥੀਪ੍ਰਬਲਜੁਗਤਿਪੀਤੰਬਰਆ॰
ਸਨੁਪਿਤਾਹਿਮੁਕਤਿ॥੪॥ਪੰਜਵੀਪੰਚਾਇ
ਣਵਾਸਿਜੁਗਤਿਆਸਨੁਪੰਚਭੂਧਿਆਨਿਰਮੋ
ਹਮੁਕਤਿ॥੫॥ਛਿਵੀਛਿਲਤਜੁਗਤਿਪੂਰੀਆ॰
ਤਆਸਨੁਨਿਪ੍ਰਬਨਮੁਕਤਿ॥੬॥ਸਤਿਵੀਜੁ
ਗਤਿਨਿਰੰਬਧਆਸਨੁਬਲਬੀਰਮੁਕਤਿ॥੭
॥ਅਠਵੀਅਸਟਧਾਤਿਧਿਆਨੁਜੁਗਤਿਅਸ

ਟਭੂਆਜੀਆਸਨੁਝਟਤੀਰਥਮੁਕਾਤਿ॥੮॥ਨਾਵੀ
ਬਾਲਭਦ੍ਵੀਜੁਗਤਿਨਉਨਿਧੀਆਸਨੁਨੀਰਬਲ
ਮੁਕਾਤਿ॥੯॥ਦਸਵੀਪ੍ਰਾਨਾਹਿਤਜੁਗਤਿਮੂਲਪ੍ਰ
ਗਾਸੁਆਸਨੁਦੁਆਰਵੀਨਮੁਕਾਤਿ॥੧੦॥ਯਾਰ
ਵੀਬੁਦ੍ਵਾਪਾਤਿਜੁਗਤਿਉਦਿਆਸਨੁਅਧਬ੍ਰ
ਨੁਮੁਕਾਤਿ॥੧੧॥ਬਾਰਵੀਬੀਚਾਰਪ੍ਰਜੁਗਤਿ
ਨਿਰਬਾਨਮੋਹਆਸਨੁਅਸਕਾਨਸੁਧਆਸਨੁ
ਮੁਕਾਤਿ॥੧੨॥੩॥ ਆਗੈਬਾਬੇਅਮਰਦਾਸ
ਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹਾਏਹੁਪ੍ਰੇਮੁਬਾਣੀਦੀ

ਆਮੁਕਤੀਜੁਗਤੀਆਅਜਨੁਆਏ।ਪਰੂਆਰੋ ੪੨
ਜ਼ੇਪਉਲਬਾਲੀਤੁਸੀਕਹਦੇਹੋਸੋਇਸਾਦਿਾਰ
ਤੀਕਾਈਜੁਗਤਿਮੁਕਤਿਹੈਕੇਨਾਹੀ।ਫਿਰਿਨਿਰੰ
ਕਾਰਬੋਲਿਆ।ਪਉਲਬਾਲੀਵਿਚਿਠੰਢੀਵਾ
ਉਹੀਲਗਦੀਹੈ।ਠਹਰਾਉਬੇਨੂੰਹੈ।ਪ੍ਰੇਮਲ
ਗਦਾਨਾਹੀ।ਜਗਦੀਰੀਤੀਹੀਕਰਦੇਹੈਨਿ।ਸ
ਤਿਆਵਦੀਨਾਹੀ।ਭੁਵਕਲੇਰਹਦੇਨਾਹੀ।ਫਿ
ਰਿਬਾਬੇਅਮਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹ
ਾਇਸਦੀਮਤਿਬਾਹਾਰਿਅਜੋਬੁਝਾਇਸਦੀਕੈ

ਜਿਸਜੋਂਨੀਵੇਹਾਆਗੇਪਉੜੀਚਲੀ॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਚਲੈਪਉਣਆਤਿਤੇਜਨਿਤਿਵਿਸਟੀਕਛੁਨਪ°
ਇਆਬਿਨੁਵਾਸਿਕੀਤੇਨਾਨਕਾਇਹਮਨੂਆਕਿਉ
ਠਹਰਾਇਆ॥੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਚਲੈਪਉਣ
ਆਤਿਤੇਜਨਿਤਜਾਨਦਾ॥ਓਹੁਕਵਣਸੁਰਾਤਿਜਿ
ਤੁਤਿਸੈਪਛਾਨਦਾ॥ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਤੇਲੁਕਵਣ
ਹੋਇਓ॥ਹਉਲਾਭਾਰਾਕੇਤਾਭਾਇਓ॥ਜੋਕੋਤੁ
ਲਨਾਮੁਕਾਜਾਣੈ॥ਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਜੁਗਤਿਪ
ਛਾਣੈ॥ਸਚੁਪਛਾਣੈਨਿਰਮਲੁਵਾਸਾ॥ਸੁਹੇਲਿ

ਨਾਨਕਮੈਤਾਕੋਦਾਸਾ॥੧੬॥ਫਿਰਿਬਾਬੇਅਰ ੪੩
ਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹਤੂੰਜੋਦਾਸੁਹੋਦੇ
ਹੈਸੋ॥ਕਿਤੁਭਾਲੁਹੋਦਾਹੈ॥ਤੁਧਨੇਕੀਪ੍ਰਵਾਹੀਪ
ਈਹੈ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਤੇਰੇਕੀਤੇਹੋਏਹੈਨਿ॥
ਫੇਰਿਅਗਹੁਨਿਰੰਕਾਰਬੋਲਿਆ॥ਜੀਅਤਾਕੀ
ਤੇਹੋਏਅਸਾਡੇਹੀਸਹੀਹੈਨਿ॥ਪਰੁਅਸਾਂਪੰਜ
ਵਸਤੂਹੋਰਭੀਉਨਾਵਿਚਿਪਾਂਈਆਹੈਨਿ॥ਉ
ਨਾਂਦਾਨਾਉਤਸਕਰੁਹੈ॥ਉਨਾਂਤਸਕਰਾਂਕਾਨੇਹੁਬ
ਹੁਤੁਲਗਦਾਹੈ॥ਕਾਮੁ॥ਕਿਵਾੜੁਹੈ॥ਕ੍ਰੋਧੁਪ੍ਰਧਾਂ

ਨੂੰਹੋਆਲੋਭੁਕੂਟਵਾਲੈਹੋਆਚਿਤਵਲੀਪਿਆਰ ॰
ਹੋਆਮੋਹਿਪਿਆਰੁਹੋਆਇਨਾਪੰਜਵਸਤੂੰਨੂੰਕੇ
ਸੀਛਾਡਿਸੈਕੈਰਗਾਨਾਹੀਆਇਨਾਵਿਚਦੋਹੋਆਇਕ
ਰਿਜੋਨਾਮੁਜੋਪੈਰਗਾਤਾਮੈਉਸਕਾਦਾਸੁਹੋਵਾ
ਗਾਫਿਰਿਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇ
ਪਾਤਸਾਹਉਹੁਵਸਤੂੰਕਿਉਕਰਿਰਹਾਨਿਆਕੇ
ਸੀਆਇਨਾਕਸਭੀਰੁਰੂਹੋਆਹੁਕਮੁਹੋਆਇਨਾਕਾ
ਰੁਰੂਮਨੁਹੋਆਅਨਕਾਰੁਰੂਸੁਆਵੁਹੋਆਏਨਾਨੂ
ਏਹਭਰਮਾਇਦੇਹੋਨਿਆਸਭਨਾਵਹੁਕਾਰਸੁ

ਸੁਆਦੁਹੋਇਸੁਆਦਕਉਵਾਸਿਰਖੈਗਾਤਿਸਕੇਨਾਂ ੪੪
ਮੁਚਿਤਿਆਵੈਗਾ।ਜਹਾਕਾਮੁਹੋਇਤਹਾਂਜਤਕੇਬੈ
ਠਾਲੈ।ਜਹਾਕ੍ਰੋਧਹੋਇਤਹਾਂਸਾਂਤਕੇਬੈਠਾਲੈ।ਜ
ਹਾਲੋਭੁਹੋਇਤਹਾਸੰਤੋਖਕੇਬੈਠਾਲੈ।ਜਹਾਂਚਿ
ਤਵਨੀਹੋਇਤਹਾਂਪ੍ਰੇਮਕੀਜੇਵੜੀਪਾਇਕਰਰ
ਖੈ।ਜਹਾਂਮੋਹੁਹੋਇਤਹਾਂਨਿਰਮੋਹੁਕੇਬੈਠਾਲੈ।ਜ
ਹਾਂਮਨੁਅਪਣਾਂਅਮਲੁਕਰਤਾਹੋਇਤਹਾਂਭਉਅ ॰
ਨਿਖੜਾਕਰੈ।ਜਹਾਂਸੁਆਦੁਹੋਇਤਹਾਂਨਿਹਸੁਆ ॰
ਦੁਹੋਇਰਹੈ।ਪੰਚੈਉਤਹਾਂਦੁਇਏਹਾਏਨਾਸ

ਭਨਾਕਾਭਉਰਭਾਉਹੈਤਾਫੇਰਿਬਾਬੇਅਰਦਾ
ਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹਤੇਰੀਦਾਇਆਬ
ਗੈਰਾਇਹੁਵਸਤੂੰਕਿਉਕਾਰਿਵਾਜਿਹੇਵਾਨਿਆਤਾਂ
ਫਿਰਿਨਿਰੰਕਾਰਬੋਲਿਆਸੁਣੁਨਾਨਕਸੇਵਕੁਏ
ਹੁਜੋਮੈਕੀਤੇਹੈਨਿਸੋਮੈਬਿਆਈਕੀਤੀਹੈਸੰ
ਸਾਰਕੇਬਿਖੋਫੇਰਿਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀ
ਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹਾਨਾਲੇਰਹਦਾਹੈਬਿਆਈ
ਕੀਤੀਹੈਨਾਲੇਕਹਦਾਹੈਜੋਏਹੁਸਕਤੇਹੈਨਿਆ
ਏਨਾਵਿਚਦੋਹੋਇਕਾਰਿਕੋਈਨਾਮੁਜਪੇਗਾਸੇ

ਪਾਵਿੜਹੋਵੈਗਾ।ਤਿਸਕਾਮੈਦਾਸੁਹੋਵਾਗਾ।ਨਾ ੪੫
ਲੇਖਿਵੇਗਾ।ਜੈਤਕਹਦਾਹੈ।ਤੁਧੁਏਹੁਗਾਥਿਆ
ਸੀਕੀਤੀਹੈ।ਅਤੇਤੂੰਹੈਕਹਦਾਹੈਜੋਏਹੁਕਮਾ
ਵਣੁਨਾਹੀ।ਜੇਏਹੁਕਮਾਵਦੇਨਾਹੀਤਾਸੰਸਾਰ
ਕੀਪੇਦਾ।ਇਸਜੇਹੇਦੀਨਾਹੀ।ਅਤੇਜੇਕਮਾਵਦੇ
ਹੈਨੀ।ਤਸਾਮੁਭੁਲਿਜਾਦਾਹੈ।ਇਸਦੀਮਾਤ
ਰਜਿਉਹੈਤਿਉ।ਸਮਝਾਈਐਜੀ।ਫੇਰਿਨਿਰਕਾ
ਰਬੋਲਿਆ।ਸੁਣੁਨਾਨਕੁਕੁਦਰਾਤੀ।ਮੈ।ਇਵਨਾਂ
ਹੀਕਹਿਆ।ਮੈ।ਇਵਕਹਦਾਹਾਂਜੋ।ਥਿਆਈ

ਭੀਕਰੇਅਰੁਤੇਲਹੁਨਾਹੀ।ਜਿਨਾਬਿਆਈਛਿਰੀ
ਹੈਅਰੁਭੇਖਪਕੜਿਆਹੈ।ਇਸੜੀਬਨਤਾ।ਤਿ
ਆਗੀਹੈ।ਇਸੜੀਪੁਰਖੁ।ਇਕਨਵਾਰਿਆ।ਇ
ਆਹੈ।ਕਰਮਾ।ਵਿਚਿਆਏਨਾਹੀ।ਅਰੁਲੁਹੇ
ਇਰਹੇਹੈ।ਖੁਆਈਗ੍ਰਿਸਤੀਹੈਖੁਆਈਫਕੀ
ਰਹੋਵੈ।ਜੋਨਿਰਬੰਧਹੈਨਿ।ਤਿਨਾਨੋਲੇਪੁਕਛੂਲ
ਗਦਾਨਾਹੀ।ਅਤੇਜਿਨਾਨੋਭੁਲਾਇਆਹੈ।ਅਤੇ
ਦ੍ਰਿਸਟੀਦੇਵੈਰਹੀਆਂਹੈਨਿ।ਇਸੜੀਪੁਰਖੁ
ਇਕੁਕਰਿਨਹੀਜਾਤਾ।ਅਰੁਵੁਤੀਆਵਿਚਿ

ਰਹੈਗਾ।ਤਿਸਕਉਮੁਕਰਣੋਨਾਲਿਖੀਹੈ।ਭੇਖਤੂ ੦੪੬
ਵੈਕਰੈਉਸਕੀਮੁਕਤਿਨਾਹੀ।ਜੋਦਾਨੁਕਰਤਾਹੈ
ਅਰੁਆਭਿਮਾਂਣੁਵਡਾਈਵਿਚਿਵਸਦੀ।ਤਿਨਾ
ਕੋਹਾਥੀਕੀਜੋਂਨੀਲਿਖੀਹੈ।ਜੋਦਾਨੁਕਰਤੇਹੈਅ
ਰਕਹਤੇਹੈਹਮਭੂਖੂਕੀਆਨਾਹੀ।ਦਾਣਾਪਾਣੀ
ਖਸਮਕਾਹੈ।ਭਾਵਨੀਹਮਾਰੀਹੈ।ਤਿਨਕੋਇਦੂ
ਦਕੀਰਾਜੁਮਿਲੈਗਾ।ਹੋਰੁਜੋਭੇਖਹੈਨਿਸਭਮੋਜੋ
ਨੀਵਿਚਿਲੈਆਵੈਗਾ।ਫਿਰਿਬਾਬੇਅਰਦਾਸਿ
ਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹਅਸਾਨੋਵਡਾਭਉ

ਪਾਇਆਜੇਤੇਝੁਕਦੈਰੋਗਤਾਜੋਨੀਵਿਚਿਆਵ
ਹਿਰੋਗਾਜੇਤੇਪਕਰਾਹਿਰੋਗਨਾਹੀਤਾਤੈਨੋਪਾਵਹਿਰੋਗ
ਨਾਹੀਤਨਾਦੀਮਾਤਾਕਿਉਕਰਿਹੈਜੀਫੇਰਿਨਿ
ਰੰਕਾਰਬੋਲਿਆਸੁਣੁਨਾਨਕਸੇਵਕਜੀਭੇਖ
ਵਿਚਿਅਕਲਪਰਹਦੇਨਾਹੀਜਦੂਸਦੀਬਾਹਿਰ
ਪਦੀਨਾਹੀਕਿਛੁਹਉਮੈਭੀਵਧਦੀਹੈਇਤੁ
ਬਿਧਿਕਰਿਕੈਭੇਖਾਵਿਚਿਅਲੇਖੁਨਾਹੀਇ
ਸਭੇਖਨਾਲਹੁਰਿਹਸਭੁਭੁਲਾਹੈਜੋਗ੍ਰਿਸਤ
ਵਿਚਿਰਹੈਗਾਕਛੁਨਾਮੁਜਪੈਗਾਕਛੁਦਾਨਭੀ

ਕਰੈਗਾ ਭੈ ਵਿਚਿ ਰਹੈਗਾ। ਤਾ ਓਹੁ ਭੈ ਖੁਣੋ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕੈਰਿ ੪੭
ਹਸਤਾ ਵਿਚਿ ਰਹੈਗਾ। ਗ੍ਰਿਹਸਤੀ ਨਾਮੁ ਜਪੈਗਾ ਸੋ
ਜੰਮਣ ਮਰਨ ਤੇ ਰਹਤ ਹੋਵੈਗਾ। ਫਕੀਰੁ ਹੋਇ ਕ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈਗਾ ਸੋ ਰਾਜੁ ਪਾਵੈਗਾ। ਰਾਜਾ ਵਿਚਿ
ਮੁਸਤਕੀਮੁ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾ ਸੁਰਗਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ
ਗਾ। ਅਤੇ ਜੋ ਰਾਜਾ ਵਿਚਿ ਭੂਲੈਗਾ ਤਾ ਸਰਪ ਜੋ
ਨਿ ਪਾਵੈਗਾ। ਬਹੁਤੁ ਬਿਸੁ ਹੋਵਸਾ। ਬਹੁਤ ਬਿ
ਸੁ ਵਿਚਿ ਜੋ ਬਿਸੁ ਤਿ ਆਗੈ ਤਾਂ ਕਿਰਮ ਜੋਨਿ ਪਾ
ਵੈਗਾ। ਤਾਂ ਕਿਰਮੁ ਜੋਨਿ ਕਾਰਿ ਸੋ ਗਤਿ ਵਿਚਿ ਆ

ਵੈਰਾਗਾ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਵੰਡੀਆਵੇ ਹੋਵੈ ॥ ਇਕੁ ਕਿਨਕਾ ਵੰ
ਡਾਵਿਆਂ ਵਿਚ ਚਹੁ ਤ੍ਰਿਗਿ ਪਵੈ ॥ ਓਹੁ ਫਿਰਿ ਸਿਖੇ ਦੇ
ਹਥਿ ਆਵੈ ॥ ਸਿਖ ਮੁਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ਉਸ ਦੀ ਲਬ
ਬਾਹਰਿ ਮੁਈਏ ਧਰਤੀਊ ਪਰਿਆ ॥ ਓਹੁ ਕਿਰਮ ਨੇ
ਹਥਿ ਆਵੈ ਅਰੁ ਓਸ ਨੋ ਚਰੈ ਤਾ ਬਕਰੇ ਕੀ ਜੋਨਿ
ਪਾਵੈ ॥ ਤਾ ਬਕਰਾ ਛੁਰੀ ਕਬੂਲੁ ਕਰੇ ਅਰ ਕਿਸੀ
ਸਾਧ ਕੈ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਤਾ ਮਾਨੁਖ ਕਾ ਜਨਮੁ ਪਾਵੈ
॥ ਐਸੇ ਥੈ ਭਾਵੈ ਗ੍ਰਿਸਤੀ ਹੋਵੈ ਭਾਵੈ ਫਕੀਰ ਹੋਵੈ ॥
॥ ਸੇਵਾ ਅਰੁ ਨਾਮੁ ਨਾਲ ਲਗੈਗਾ ਤਉ ਸੰਗਤੀ ਰਲੈ

ਗਾ।ਜੇਕੋਈਸਿਖੁਕੀਜੀਦਾਹੈਤੈਸਨੋਇਕੇੜ ੪੮
ਸਉਅਸਮੇਧਜਗ੍ਯਾਕੀਏਕਾਫਲੁਹੋਇਗਾ।
ਜੇਕੋਊਪਦੇਸੁਕਰਿਕੈਸਿਖਕੀਚੈਜੋਭੂਭੁਵਾਲਿਆ
ਵਹੁ।ਤਾਂਤਿਸਕਉਇਕੇਤਰਸਉਗਊਕੇਦਾਨਕੀ
ਏਕਾਫਲੁਹੋਤਾਹੈ।ਜੇਤਾਸਿਖਭੂਲਦਾਹੈਤਾਂਸ॰
ਨੁਖਜੇਨਿਆਵਦਾਹੈ।ਜੋਹੋਰਸਿਪੰਥਕਾਭੂਲਾ
ਦਾਹੈਤਾਚਉਰਾਸੀਹਾਵਿਚਿਪਾਈਦਾਹੈ।ਏਹੁ
ਫਕੀਰਕੀਮਾਤਿਹੈ।।ਅਰੁਏਹਗ੍ਰਿਸਤੀਕੀਮ
ਤਿਹੈ।ਸੁਣੁਨਾਨਕਦਾਸਜੀ।ਬੇਗੋਰਿਗ੍ਰਿਸਤ

ਕੀਏ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਦਾ ਨਾਹੀ। ਗ੍ਰਿਸਤਾ ਵਿਚਿ ਭਉ
ਹੈਨਾ ਅਗੈ ਪਉੜੀ ਚਲੀ ਸਲੋਕੁ
ਗ੍ਰਿਸਤੀ ਰਾਚਿਆ ਗ੍ਰਿਸਤਾ ਵਿਚਿ ਫਕੀਰੁ ਰਾਚਿ
ਅਉਦਿਆਂਨੂ ਨਾਨਕ ਗ੍ਰਿਹਸਤੀ ਮੇ ਸੇਵਾ ਹੈ ਫ
ਕੀਰੀ ਮਹਿਆਤਿ ਮਾਨਾ ।੪। ਪਉੜੀ ਗ੍ਰਿਹ
ਸਤੀ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਵਾਸਾ। ਸੇਵਾ ਤੇ ਹੋਵੈ ਪ
ਰਗਾਸੁ। ਨਿਖਿਆ ਆਲੇ ਖੁਭੇ ਖੁਤ ਬਹੁ ਹੋਵੈ। ਬ
ਭੁਝਲੇਖੁ ਕੈਂ ਕਾਹੇ ਹੋਵੈ। ਗ੍ਰਿਹਸਤੀ ਕੇ ਧਾਰਿ
ਜਨਮੁ ਸਮਾਵੈ। ਗ੍ਰਿਸਤੀ ਤੇ ਫਿਰਿ ਫਕੀਰਸ

ਦੇਵੈਗਾਫਕੀਭੁਮਦਾਦੇਵੈਜੋਨਿਰਮਲਹੋਵੈਗਾਜ ੪੮
ਨਨਾਨਕਾਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨਿਨਜੋਵੈਗਾ॥੨੧॥ਤਉ:
ਫੇਰਿਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿ
ਸਾਹਾਚਉਰਾਸੀਹਲਖਜੀਆਜੋਨਿਤੇ
ਰੀਆਂਹੋਨਿ॥ਅਤੇਮਾਣੂਖਜਨਮਭੀਤੇਰੇਹੀ
ਹੈ।ਪਰੁਇਨਕੀਜੁਗਤੀਮੁਕਤੀਕਿਉਕਰਿਹੋ
ਏਭੁਜੋਪਉਣਬਾਣੀਕਹਦੇਹੋਉਸਚੀਜੁ
ਗਤਿਮੁਕਤਿਦਾਕਿਆਕਿਆਨਾਉਹੈ।ਫੇਰਿ
ਅਗੋਨਿਰੰਕਾਰਬੋਲਿਆਸੁਣੁਨਾਨਕਬੁਦਰ

ਤਿਦਾਸਜੀ।ਤਹਿਬਹੁਤ੍ਰਾਚੈਤਾਕਰੀਹੈ।ਇਸ
ਪਉਣਬਾਣੀਦੀਜੁਗਤਿਮੁਕਤਿਬਾਹਰਿਅਜੇ
।ਪਹਲੀਜੁਗਤਿਕਾਨਾਉਪਉਣਪ੍ਰਗਾਸੁਆ
ਸਣਿਧਿਆਨਧਰਮੁਕਤਿਪ੍ਰਗਾਸੁਦ੍ਰਿਸਟਿਚਾਂਦ
ਣੁਦੀਪਕਆਗੈਕਛੁਨਾਹੀ।੧।ਦੂਜੀਜੁਗਤਿ
ਭੇਦਭਾਵਨੁਬੰਧਕਲਾਪਰਗਾਦ੍ਰਿਸਟਨਹੀਸ
ਰੂਹੈ।੨।ਤੀਜੀਜੁਗਤਿਮੇਰਮਦਨਆਸਨ
।ਚਿਤੁਬ੍ਰਿਨਦਲੁਟੈਦ੍ਰਿਸਟਿਨਾਹੀ।੩।ਚਉਥੀ
ਪ੍ਰਾਣਬੰਧਜੁਗਤਿਆਸਨਨੀਸਾਨੁਤੇਗੁਆਦ ॰

ਜਹੈਪ੍ਰਗਾਸੁਨਾਹੀ॥੪॥ਪੰਜਵੀਜੁਗਤਿਮਾਧਿਮ ਪੰ
ਤਿਆਸਨੁਨਹੀਕਾਸਾਪਉਣੁਅਦਸੁਾਸਿਉਾਬਿ
ਰਖੁਬੋਲੈ॥੫॥ਛਿਵੀਜੁਗਤਿਛਟਕਰਨਆਸ
ਨੁਉਪਕਧਾਰਨੀਕਾਪੁਹਪੁਹੈਵਾਸਨਨਾਹੀ॥੬
॥ਸਤਵੀਜੁਗਤਿਨ੍ਹੈਲੋਕੁਆਸਨੁਪ੍ਰਗਾਸੀਬੰਧ
ਨਿਰਅਹਾਰੁਹੈਅਹਾਰੁਨਾਹੀ॥੭॥ਅਠਵੀਜੁ
ਗਤਿਅਸਟਂਬਰਮਾਤਿਆਸਨੁਾਸਿਖਾਅੰਤਿਉ
ਸੁਾਵਿਾਚਿਮੁਕਤਿਭੂਲਹਾਤਰਉੱਤਰੈ॥੮॥ਨੁਾ
ਵੀਜੁਗਤਿਪ੍ਰਬੰਧਆਸਨਨ੍ਹਿਬਾਨਜੀਉਹੈ

ਸਾਸਨਾਹੀ ॥੯॥ ਦਸਵੀ ਜੁਗਤਿ ਚਿਤਾਲਖੁਆ
ਸਨੁਉਰਧਕਉਲੀਆ ਮੁਕਤਿ ਮਿਠਾਸ ਪਭਨਿ
॥੧੦॥ ਯਾਰਵੀ ਜੁਗਤਿ ਤਤੋਨਿਰਆਸਨੁ ਅਕ°
ਸ ਬਰਾਵ੍ਰਿਸ ਪੰਖੀ ਬਰਧਰਘੋਰਸੁਕੋ ॥੧
੧॥ ਬਾਰਵੀ ਜੁਗਤਿ ਜਰਾ ਬਰਨੀਆ ਸੁਨਿ
ਧਾਨਿ ਧਾਰਗਾਵਨੁਹੈ ਠਹਰਾਉ ਨਾਹੀ ॥੧੨॥੪
ਤਏਹੁ ਬਾਰਹਜੁਗਤੀ ਤਿਨਿ ਮੁਕਤੀ ਇਸਪ
ਉਨ ਬਾਣੀ ਵਿਚਿ ਆਈਆ ਹੈਨਿ ॥ ਹੋਰੁ ਪ੍ਰ
ਗਾਸ ਹੈ ॥ ਪੂਜਾ ਬਹੁਤੁ ਹੈ ॥ ਇਸ ਬਾਣੀ ਦਿ ੫

ਚਿਠਹਰਾਉਬੇੜ੍ਹਾਹੈਤਾਉਮਰਦਧਰੀਹੈਦਰਮਨੁ
ਨਾਹੀਅਹੰਕਾਰੁਬਾਣੀਹੈਤਾਪਉਲਚਾੜ੍ਹਨਾ
ਆਗੈਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸ ॰
ਹਏਹੁਤਾਪਉਲਬਾਲੀਆਈਤਾਅਗੈਪੰਚਵੀ
ਜੋਸੁਆਦੁਬਾਲੀਹੈਤਾਇਸਾਵਿਚਿਕੁਛੁਜੁਗ
ਤਿਮੁਕਤਿਹੈਕੇਨਾਹੀਤਾਫੇਰਿਨਿਰੰਕਾਰਬੋਲਿ
ਆਸੁਣੁਨਾਨਕਦਾਸਜੀਤਾਸੁਆਦੁਬਾਲੀਏਦਿ
ਚਿਚੰਚਲਾਈਹੈਤਾਭਉਨਾਹੀਤਾਮੋਖਮੁਕਤਿਬੇ
ਣੀਹੈਤਾਅਗੈਪਉੜੀਚਲੀ ਸਲੋਕੁ।

ਸੁਆਦੁਰਚੈਜਨਸੁਆਦਾਸਿਉਮਨੂਆਚੰਚਲੁ
ਹੋਇਰਚੋਬਿਹੰਗਮੁਨਾਨਕਕਾਸੋਜਨਨਿਰਮਲੁਹੋ
ਇਆ॥੧੭॥ਪਉੜੀ॥ ਸੁਆਦੁਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰਤੁ
ਤਿਨਾਹੀਪਾਇਆਕਰਿਕਰਿਵੇਖੁਸਭੁਜਨਮਰ
ਵਾਇਆਮਨਿਹੈਕੋਧੁਨਿਤਿਲਾਗੀਮਾਇਆ
ਫਿਰਤਿਫਿਰਤਸਭਜਨਮਰਗਵਾਇਆਦੂ
ਤੀਆਂਦੂਰਮਾਤਬਹੁਤੁਮਾਇਆਧਾਵਤਧੰ
ਵਤਕਛੂਹਾਥਿਆਇਆਭੂਲੈਨਾਹੀਮਨਮੁ
ਖਗਾਵਾਰਾਜਨੁਨਾਨਕਏਕੋਕਰਨੈਹਾਰਾ॥੧੮॥

ਫੇਰਿਬਾਬੇਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾ ੫੨
ਹਾਜੋਸੁਆਦੂਬਾਲੀਲਿਖੀਚੋਚਲਾਈਹੋਇ
ਸੋਕਿਉਕਾਰਿਹੋਆਇਸਾਵਿਚੋਨਾਮੁਕਿਤਾਬਾਧਿ
ਨਾਹੀਆਆਰੋਗੌਨਿਰੰਕਾਰਿਬੋਲਿਆਸੁਣੂਕਟਰ
ਤਿਕੇਰੂਪਾਤੇਰਾਨਾਉਨਾਨਕਨਿਰਵੈਰਹੋਆਤੂਗੁ
ਣੀਹੈਅਗਾਮੀਹੈਫੇਰਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀ
ਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹਅਗਾਮੁਕਉਣਹੋਆਅਰਗੁ
ਣੀਕਉਣਹੋਆਫੇਰਿਨਿਰੰਕਾਰਬੋਲਿਆਨਾਨ
ਕਜੀਤੂੰਸਬਦੁਕਹਦਾਹੈਅਗਾਮਕਾਰਿਕੇਕਹ

ਚਾਹੈਕੇਭੁਲੀਹੋਇਕਾਰਿਕਹਦਾਹੈ।ਫੇਰਿਬਾਬੇਅ

ਮਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹਾ।ਅਗਮੁਕਾਰਿ

ਕੈਜੋਸਬਦੁਕਹੀਦਾਹੈਤਿਸਦਾਕਉਣਭੁਲੁਹੈ

।।ਅਰਥੁਣਕਾਰਿਕੈਜੋਸਬਦੁਕਹੀਦਾਹੈਤਿਸਕ॰

ਕਉਣੁਭੁਲੁਹੈ।ਫੇਰਿਨਿਰੰਕਾਰਬੋਲਿਆਸੁਣੁ

ਨਾਨਕਜੀ।ਅਗਾਮਮਾਹਿਭਉਹੈ।ਭਉਕਾਰਿਕੈ

ਸਬਦੁਕਰਦੇਹੈਨਿ।ਸੋਭੁਲੀਕਹੀਦੇਹੈਨਿ।ਭ

ਭਾਤਿਹੋਦੀਨਾਹੀ।ਏਹੁਭੁਲੀਦਾਬੋਲਣਾਸੁਆ

ਦੁਬਾਣੀਮਹਿਰਾਖਿਆਹੈ।ਸੋਸਾਰੀਭਉਹੈ

ਗਇਤਵਾਸਤੇਇਸਵਿਚਿਮੁਕਤਿਨਾਹੀ।ਫੇਰਿ ੫੩
ਬਾਬੇਬੋਲਿਆਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹਕਾਈਜੁਗ
ਤਿਮੁਕਤਿਪਇਆਨਆਸਨਾਇਸਵਿਚਿਭੀਹੈ
ਕੇਨਾਹੀ।ਹੁਕਮੁਹੋਇਆਸੁਣੁਨਾਨਕਜੀਇਸਵਿ
ਚਿਪਇਆਨਭੀਹੈਜੁਗਤਿਭੀਹੈ।ਫੇਰਿਨਿਰੰਕ
ਰਬੋਲਿਆਸੁਣੁਨਾਨਕਜੀਇਸਦੀਭੀਜੁਗ
ਤਿਲਿਖਣੁ।ਪਹਿਲੀਜੁਗਤਿਬੈਰਾਗੁਨਆਸ
ਣੁਪਇਆਨੁਚੇਤਬੁਨਸੋਭਾਹੈਰਭੁਨਾਹੀ।੨॥
ਦੂਜੀਜੁਗਤਿਦਾਇਆਸੀਰਿਆਸਨੁਚੇਤਨਾਮੁ

ਖ੍ਹੀ।ਦੂਰਗਾਉਸਕੇਪਾਸਿਆਵਤੀਹੈਪਰਸੰਭੂ
ਨਦੇਹੀ।੨।ਤੀਜੀਜੁਗਤਿ।ਚਿਤੰਨਭੇਦਆਸਨੁ
ਨਹੀਮੰਤ੍ਰਮੁਦੇਖੇ।ਗੁਪਤਹਾਜਰਹੋਤੇਹੈਦ
ਰਤਾ।ਰਾਛਤਾਇਜਾਤੇਹੈ।ਮਹਾਦੇਵਕੀਪੂਜਾ॰
ਕਰਾਵਤੇਹੈ।ਇਹੁਜੁਗਤਿਜੋਗੀਕਮਾਵਤੇਹੈ
।੩।ਚਉਥੀਜੁਗਤਿਏਹੁਆਸਨੁਅਰੁਜੁਗ
ਤਿਪਾਤਿਪਾਵਨੀ।ਧਿਆਨੁ।ਚੇਤਮੂਛਾ।ਸਬ੍ਰਿਦਿ
ਆਕਾਰਨੁਆਵਤਾਹੈ।ਪੰਡਿਤਕਾਮਾਵਤੇਹੈ
ਨਿਆ।ਰਿਹੋਕੀਪੂਜਾ।ਕਰਾਵਤੇਹੈ।੪।ਪੰਜਵੀ

ਜੁਗਤਿਚਿਤਨਿਧਾਨਆਸਨੁਸਰੀਖਾਸਰਾਫੀਪਰ
ਕਮਾਵਤੇਹੈਨਿਸੋਖੋਟਾਖਰਾਪਰਖਦੇਹੈਨਿ॥
ਇਸਵਿਚਿਭੁਜਗਾਰੁਹੈਪੂਜਾਬਹੁਤੁਹੈ॥ਲ
ਛਮੀਕਾਸਬਦੁਹੈਮੁਕਤਿਨਾਹੀ॥ ਪਾਛਿਵੀ
ਜੁਗਤਿਮੇਲਾਆਤਮਨਮੇਲਆਸਨੁਫੂਲੁਹੈ
ਫਲਨਾਹੀ॥ਉਸਕਾਸੁਆਦੁਫੂਲਾਵਿਚਿਨਾਹਿ
॥ਏਹੁਧਿਆਨੁਬੈਰਾਗੀਕਮਾਵਦੇਹੈਨਿ॥ਆਲ°
ਸੀਰੀਆਵਿਚਿਭੂਲਗਾਵਦਾਨਾਹੀ॥੮॥ਸਤਵੀਜੁ
ਗਤਿਸਿਧਪੰਡੂਆਸਨੁਨਿਰਧਾਰਪੰਖਬਲੁਹੈ

ਪਰੁਮੁਕਤਿਨਾਹੀ।ਲੋਖਕੇਸਪਰਿਜਾਨਿ।ਪਰੁਤਤੁ
ਹਥਿਆਇਆਨਾਹੀ।੭।ਅਠਵੀਜੁਗਤਿ
ਜੀਰਸੁਆਸਨੁਪ੍ਰਬਲੁਹੈਪਰੁਮੁਕਤਿਨਾਹੀ।
ਏਹੁਪਾਰੁਵਕਮਾਵਤੇਥੇ।੮।ਨਾਵੀਜੁਗਤਿ
ਜੀਤਾਆਸਨੁਮ੍ਰਿਗਵਾਸੀ।ਮਾਤੇਹੈਂਸੋਖੁਲਾ
ਹੀ।ਹਨਵੀਂਤਤਥੋਹੇਰੁਜਤੀਕਮਾਵਤੇਥੇ।
੯।ਸਾਵਿਚਿਤੀਮੁਕਤਿਨਾਹੀ।੧੦।ਦਸਵੀਜੁਗ
ਤਿਤਦੇਚਲਾਊਂ।ਕਲਾਬੂਨਾਆਸਨੁ।ਦਸਾਨੁ°
ਮੁਸੀਨਿਆਸੀਕਮਾਵਤੇਹੈਂ।ਤੀਰਥਾਫਿਰਿਤੇਹੈਂ

ਐ ਆਇ ਸਮਾਹਿਤੁ ਜੀ ਜੁਗਤਿ ਹੈ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਪਰ ੫੫
ਕਿਤੁ ਕਰਿ ਕੈ ॥ ਅਝਿਖਿਆ ਜਾਤੀ ਨਾਹੀ ॥ ਏਤੁ ਕਰਿ
ਕੈ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ੧੦ ॥ ਯਾਰਵੀ ਜੁਗਤਿ ਸੁਰਤਿ
ਸੋ ਧਾਨੁ ਆਸਨੁ ਬਿਖਫਲ ਨਲ ਜੀਤਾ ॥ ਜੋ ਨਮਾ
ਰਗੀ ॥ ਬਿਦਿਆ ਬਹੁਤੁ ਹੈ ਛਲ ਛਿਦ੍ਰ ਬਹੁਤੁ ਹੈ
ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ੧੧ ॥ ਬਾਰਵੀ ਜੁਗਤਿ ਦਾਨੁ ਭੁਗਨੁ
ਆਸਨੁ ਬਰਾਬਰਿ ਦਿਸਦ ਮੁਕਤਿ ਦਾਨਿ ਧਾ ॥ ਸਚ °
ਬਰਤੀ ਕਮਾਵਤੇ ਹੈ ॥ ਇਸ ਵਿਚਿ ਮੁਕਤਿ ਭੀ ਹੈ
ਜੁਗਤਿ ਭੀ ਹੈ ਦਰਸਨੁ ਨਾਹੀ ॥ ੧੨ ॥ ਪਾਵੈ ਰਿਬ °

ਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਏਹੁਸੁਆ
ਵੁਬਾਣੀਹੋਈਏਹੁਜੋਗੀਸੰਨਿਆਸੀਅਤੀਤਕੇ
ਖਸਭਮੁਆਦੂਬਾਣੀਵਿਚਿਗਏਹੈਨਿਕੇਕੋਈਬ
ਹਰਿਭੀਹੈ।ਫੇਰਿਨਿਰੰਕਾਰਬੋਲਿਆਸੁਣੁਨਾਨਕ
ਜੀ।ਜਿਨਾਗੁਰੂਜਾਤਾਹੈਸੋਵਿਚੇਚਾਣੇਚਾਣਿਕ
ਢੋਏਹੈਨਿ।ਪ੍ਰੇਮਬਾਣੀਵਿਰਖੇਹੈਨਿ।ਫੇਰਿਬਾਬੇ
ਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹਤੇਰਾਬੋਲ
ਣਾਸਤਿਹੈ।ਅਗੈਸੁਧਾਉਬਾਣੀਜੋਕਹਤੋਹ
ਉਹੁਕਉਣਕਮਾਵਦੇਹੈਨਿ।ਤਾਹੁਕਮੁਹੋਆ

ਸੁਣੁਨਾਨਕਜੀਏਹੁਬਾਣੀਭੀਤੇਰਾਹੀਪੰਥੁਕਮਾ ੫੬
ਵਦਾਹੈ।ਇਸਬਾਣੀਵਿਚਿਮੇਰਾਚਰਨਹੈ।ਅਰੋ
ਪਉੜੀਚਲੀ॥ ।ਸਲੋਕੁ ।ਮਨੁਪਉ
ਣਾਦੁਇਰਾਲਚਲੈਚਿਤੁਅਨਾਹਦਾਵਿਚਾ।ਨਾਨ
ਕਨਿਰਮਲੁਜੇਭਏਜੋਰਾਖੇਮਨਸਾਚਾ॥ ੧॥
।ਪਉੜੀ॥ ।ਮਨਪਵਣੈਕਾਮੇਲਾਹੂਆ॥
ਜਾਪਹਿਨਾਮੁ।ਜੋਊਪਣੂਤਾਸੂਆ।ਧਿਆਨੁਸੁ
ਰਤਿਦੁਇਸਮਕਾਰਿਰਾਖੈ।ਪ੍ਰੇਮੁਬਾਇਜਾਪ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਾਖੈ।ਨਿਰਮਲੁਭਾਂਡੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਹੈ।ਸ

ਭਕੇਉਸਤਤਿਉਸਕੀਕਹੈਹੋਇਨਿਰਬਾਣੁਨਿਤੁ
ਣਾਮੁਧਿਆਵੈਜਨਨਾਨਕਤਿਸੇਵਾਛਥਨਸਮਾ
ਵੈ॥੧੯॥ਫਿਰਿਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸ
ਚੇਪਾਤਿਸਾਹਾਏਹੁਜੁਗਾਤਸਾਂਤਬਾਂਣੀਤੁਸਾਂ
ਕਰੀਹੈਏਹਸਚੀਆਂਜੁਗਤੀਮੁਕਤੀਕੇਨਾਉਕਿ
ਆਹੈਨਾਆਗੈਨਿਰੰਕਾਰਬੋਲਿਆਸੁਣੁਨਾਨਕ
ਕੁਦਰਤਿਕਾਤੂਮੇਰਾਹੈਏਹੁਸੁਪਾਉਬਾਂਣੀਰਹੇ
ਈਹੈਸੂਰਜੁਪ੍ਰਬਾਣੀਹੋਈਹੈ।ਜਿਉਸੂਰਜੁਨ
ਹਰਾਵਤਾਨਾਹੀ।ਤਿਉਇਸੁਬਾਣੀਕਾਸੁਭਾ

ਰੁਹੈ॥ਫੇਰਿਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪ ੦੫੭
ਤਸਾਹਾ॥ਸੂਰਜੁਕਾਜੋਠਹਰਾਉਨਾਹੀਸੋਕਿਤੁ
ਗਿਆਧਿਨਾਹੀ॥ਸੂਰਜਾਕਿਆਪ੍ਰਤਾਂਗਿਆਕਮਾਦ
ਦਾਹੈ॥ਫੇਰਿਨਿਰੰਕਾਰਬੋਲਿਆਸੁਣੁਨਾਨਕਤੂੰਦ
ਇਆਕਾਰੂਪਹੈ॥ਇਸਦੀਆਂਜੁਗਤੀਮੁਕਤੀ
ਕੇਤੀਆਉਹੈਨਿ॥ਪਹਿਲੀਜੁਗਤਿਚਰਾਚਾਂਦ
ਣੁਆਸਣੁਨ੍ਹਿਬਾਣਮੁਕਤਿਪਾਤਿਸਦਾਸੰਸਾਰੀਕ
ਮਾਵਦੇਹੈਨਿ॥ਭਾਉਪੈਭਉਨਾਹੀ॥ਕਿਰਤਿਬਿ
ਧਿਆਕਮਾਵਦੇਹੈਨਿ॥੨॥ਦੂਜੀਜੁਗਤਿ

ਉਮਦਾਪ੍ਰਗਾਸੁਆਸਨੁਬਿਧਆਨੰਦਾਮੁਕਤਿ
ਮਹਾਂਪਾਤਿਗਾਇ ਝੀੜਪਨੁਸੋਧਿਆਚਾਂਦ
ਨੁਹੈਂ ਸੋਭਾਸੰ ਸਾਰਾਬਿਖੇਏਤੁਕਮਾਵਦੇਹੈ
ਇਿਆਦਾਤੀਜੀਜੁਗਤਿਅਸਨਾਉਆਸਨੁਅ
ਗਿਆਨੁਇਸਾਬਿਖੇਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀਆ ਸਰ
ਕਮਾਵਦੇਹੈਨੈਸਾਬਿੱਖਿਆਮੁਖਵ ਸਦੀਹੈ
ਈਹਾਜੀਆਕੇਦੁਖੁਹੈਆਗੈ ਨਰਕੁਹੈ ਾਈਹ॰
ਹੀਮੁਕਤਿਹੈਰਾਜਕੀਆਗੈ ਨਾਹੀਆ ਤੁਾਚਉ
ਥੀਜੁਗਤਿਕੁਏ ਬਬਰਨਆਸਨੁਸੈਂਤੁਅਰਥ

।ਇਸਾਵਿੰਚਿਭੀਮੁਕਤਿਨਾਹੀ।ਹਰਖੂਹੋਵੈਸੋਗੁਹੈ। ੫੮
।ਅਇਸਕੀਮੁਕਤਿਝੇਠੇਹੈਜੋਮਨੁਸਰਸਾਕਰੈ।ਜੋ
ਫਲਾਨੇਕਾਕੁਟੰਬੁਭਲਾਹੈਜਗਕੀਵਡਿਆਈ
॥੪॥ਪੰਜਵੀਜੁਗਤਿਪ੍ਰਾਨਮੂਲਆਸਨੁਆ
ਸਾਬਧਾ।ਮੁਕਤਿ।ਨ੍ਰਿਬਾਨੁਕਹੀਪ੍ਰਾਨੀ।ਅਗਥਿ
ਸਿਧਕਮਾਵਦੇਹੈਨੀ।ਜੋਨਗਰਾਬਿਖੈਪਰਮੇ
ਸਰਕੇਨੀਮਤਿਪਾਂਣੀਪੀਲਾਵਦੇਹੈਨੀ।ਸ੍ਰਿਬ
ਡੁਕਲਾਚਲਂਦੀਹੈ।ਓਹੁਭੀਸੋਭਾਹੈਪ੍ਰਗਾਸੁਹੈ
।ਨਾਮੁਉਸਾਵਿੰਚਿਭੀਨਾਹੀ।।ਪ।।ਛੇਵੀਜੁ

ਗਾਤਿਖਟਾਸਪ੍ਰਆਸਨੁਪੁਰੀਨਿਧਿਮੁਕਤਿਪ੍ਰ
ਬਲਖਟਕਰਮਕਮਾਵਦੇਹੈਨਿਬੈਸੰਨੋਓਹੁ
ਮੁਕਤਿਮੈਬੇਹੀਨੇ।ਹਛੈਮਾਨਦੇਹੈਨਿ।ਆਰੋ
ਜਾਮਵਾਸਹੈ।ਸਿੰਧੁਦੇਆਕੇਪ੍ਰਸੰਗਿਕਾਰਿਕੈਸ
ਧਾਕੀਨਿਦਾਕਰਦੇਹੈਨਿ।ਵਾਸਤਦੀਜੁਗ
ਤਿਪੁਰਾਬੰਧੁਆਸਨਮੂਕਮੁਖਾ।ਇਸਾਬਿਖੇ
ਮੁਕਤਿਨਾਹੀ।ਭਦਾਕਿਹੈਕੰਗਾਲਕਮਾਵਦੇਹੈ
ਨਿਆਮਨਸਾਸਾਂਤਿਨਾਹੀ।ਜਿਹਦਾਯਾਦਿਹੈਹੋਤੀ
ਹੈ।ਪਰਮੇਸਰੁਨਾਮੁਕਾਰਿਮਰਗਤੇਹੈਨਿ।੭।੫੪

ਠਵੀਜੁਗਤਿਚਰਗਨਜੋਤਿਆਸਨੁਨਿਧਾਨੁਆਸੇ ਪ੮
ਧਿਮੁਕਤਿਬਰਨਪਾਤਿ।ਏਹਭੀਸੰਸਾਰੀਕਮਾ
ਵਦੇਹੈਨਿ।ਜਾਸਰਗਬਿਖੈਸੋਭ੍ਰਹੈਚਾਸੈਬੰਧਅੰ
ਭੁਹੈ।੮।ਨਾਵੀਜੁਗਤਾਨਿਰਾਧਆਸਨੁਨਿਰਾਬਿ
ਧਨੁ।ਮੁਕਤਿਪਰਾਪਭੁਨਾਬਕਮਾਵਦੇਹੈਨਿ।
ਕਾਲਵਸਿਆਵਦੇਨਾਹੀ।ਬਚਨੁਹੈਪਰੁਮੇਲੁ
ਨਾਹੀ।ਕਿਤੁਕਾਰਿਕੈਅਲਖੁਜੋਰਹਦੇਹੈਨਿ।
ਅਪਣਾਬਚਨੁਬਤਾਵਦੇਨਾਹੀ।ਆਪਣਾਂਆ
ਪਲਖਾਵਦੇਨਾਹੀ।ਮੁਹੋਂਨੂਕਹਦੇਹੈਨਿ।੯

ਤੁਕਾਵਿਕੇਵਰਭਸਨੁਨਾਹੀ॥੯॥ਦਸਵੀਜੁਗਤਿ
ਜਤੀਲਪ੍ਰਾਨਆਸਨੁਧਿਆਨੁਰੂਪਮੁਕਤਿਪ
ਰੂਦੇਖੈਸੀ॥ਤੇਆਰੂਪਕਮਾਈਹੈ॥ਸਾਧਸੰ
ਗਜੋਲਾਗੀਹੈ॥ਤਿਸਤੇਸਾਧੂਪੇਦਾਭਤਾਇਆ
ਹੈ॥ਤੈਪਰਤੀਆਹੈਨੋ॥ਤਿਰਗੀਆਭੀਪਰਤੀ
ਜੈਸੀਪਰਤੀਕੀਮੁਕਤਿਹੈ॥ਤੈਸੀ॥ਤੇਆਕੀਮੁ
ਕਤਿਹੈ॥ਪਰੂਫੇਰਿਕਿਸੁਾਪਿਛੇਹੈ॥ਸਾਧੂਪੇਦਾ
ਹੋਵਗਾਹੈ॥ਨਾਮੁਜਪਦਾ॥ਉਸਦੇਪਿਛੇਉਸਦੀ
ਮੁਕਤਿਹੈ॥੧੦॥ਯਾਰਵੀਜੁਗਤਿ॥ਸਿਖਾਬ

ਨਾਆਸਨੁਪੁਹਪੁਪ੍ਰਗਾਸੁਮੁਕਤਿਨੀਲੀਬਾਧ ੬੦
ਰਤੀਕਾਸਤੁਬਨਾਸਪਾਤਿਹੈਉਤਭੁਜਹੈਧ
ਰਤੀਮਦੀਬਨਾਸਪਾਤਿਹੈਬਾਲਕਮਾਵਦੇਹੈ
ਜਿਹਾਇਨਾਦੀਤਪਸਿਆਕਾਰਿਧਰਤੀਕੀਮੁਕ
ਤਿਹੈਜਧਰਤੀਕਉਉਜੜਵੁਕੇਈਨਾਹੀਜੜੋਊ
ਧਰਤੀਕਉਉਜਰਨਾਹੀਤਿਉਤਿਆਕਉਤੁ
ਉਜਰਨਾਹੀਜਾਹਿਕੈਤਿਆਹੀਉਪਜੀਹੈ
ਜਤਿਆਤੇਪੁਰਖੁਭਾਇਆਹੈਜਪਿੰਡਸਾਹਿਬੁ
ਹਮਿੰਤੁਤਿਆਹੀਸਾਇਸਮਾਣਾਹੈਆਪਣੇ

ਜੀਅਕਉਦੁਖੁਦੀਆਹੈਦੂਸਰੇਜੀਅਕੀਰਾਖਿ
ਆਕਰੀਹੈ।ੜਿਆਕੀਮੁਕਤਿਨਿਕਾਦੀਹੈ।ਪੂਰ
ਖਕੀਮੁਕਤਿਦੂਰਿਹੈ।ਫੇਰਿਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀ
ਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹ।ੜਿਆਕੀਮੁਕਤਿਨਿਕ
ਟਿਹੋਈ।ਪੂਰਖਿਕੀਮੁਕਤਿਦੂਰਹੋਈ।ਇਹ
ਬਾਧਿਕਿਉਕਰਿਹੈ।ਅਸਾਨੋਤੁਉਉਪਾਇਆ
ਹੈ।ਅਗੋਨਿਰਿਕਾਰਕਾਹਿਆ।ਜੋਨਾਨਕਸੇਵਕਤੂੰ
ਸੀਤੈਮਤੁਕਰਹੁ।ਏਹੁਰਾਲਿਭੀਸਹਾਲਿਹੈ।
ੜਿਆਭੀਮੇਰੀਹੈਪੁਰਖਭੀਮੇਰਾਹੈ।।੨੧।।ਬਾ

ਰਵੀਜੁਗਾਤਿਬੁਧਿਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਆਸਨੁਮਿਠਾਸੇ ੬੧
ਹਰਸਨਾਜੋਤਿਮੁਕਤਿਏਹੁਪ੍ਰਹਾਰੀਕਮਾਵਦੇ
ਹੈਨਿ॥ਆਪਕੇਬੁਧਿਆਰਹੀਹੈ॥ਪਰਗਾਈਖ੍ਰਾਧਿ
ਆਦੇਖਿਨਾਹੀਸਕੀ॥ਪਰਬੁਸੁਆਰਥਵਿਚਿ
ਚਿਤੁਰਾਖਿਆ॥ਦਾਇਆਨਾਮੁਤ੍ਰਿਰੀਆਹੈ
ਸਾਂਤਨਾਮੁਤ੍ਰਿਰੀਆਹੈ॥ਦਾਇਆਉਪਜਦੀ
ਹੈਤਾਂਦਾਨੁਕੀਚੀਦਾਹੈ॥ਮਨਸਾਰਖੀਦੀਹੈਤ॰
ਇਸਨਾਨੁਕੀਚੀਦਾਹੈ॥ਸੁਰਤਿਰਖੀਦੀਹੈਤਾ
ਨਾਮੁਜਪੀਦਾਹੈ॥ਇਤਮਾਨਿਦਕਰਿਪਹਿਲੇ

ੜਿਆਹੈ॥ਜਿਵੇਸਾਧੂਪੈਦਾਹੋਦਾਹੈ॥ਤਿਉਸੰ
ਸਾਰਿਕੋਥੇਖੋਧਰਤੀਹੈਉਪਰਿਆਕਾਸੁਹੈ॥
॥ਇਤੁਮਾਨਿਦਾੜਿਆਕਾਗਰਭੁਹੈ॥ਅਕਾਸਾਥੇ
ਥੇਚੰਦਸੂਰਜੁਕਾਚਾਂਦਨਾਹੈ॥ਪਉਣਚਲਤ
ਹੈ॥ਇਸੁਗਰਭਮਾਹਿਸੂਖੁਹੈ॥ਮੁਕਾਤਿਜੁਗਾਤਿ
ਦਾਨੁਪੁੰਨੁਸੁਰਗੁਨਰਕਾਇਸਾਵਿਚਿਸਭਕੁਛ
ਰਾਖਿਆਹੈ॥ਤਿਰੀਆਕੇਗਰਭਮਾਹਿਸੁੰਨਅੰ
ਧਘੋਰੁਹੈ॥ਉਰਧਪਤਪਾਸਿਆਊਹਾਕਰਤਾਹੈ
॥ਅਸਥੇਲਤਰਧਤਾਹੈ॥ਇਤੁਕਾਰਿੜਿਆਸਾਕੀ

ਮੁਕਤਿਨਿਕਾਟਿਹੈ॥ਤਾਫੇਰਿਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਆ ੬੨
ਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ਪੁਰਖਕੀਮੁਕ
ਤਿਦੂਰਿਕਿਉਕਰਿਹੋਝੀ॥ਤਾਨਿਰੰਕਾਰਬੋਲਿਆ
ਸੁਣੁਨਾਨਕਭੁਦਰਾਤਿ॥ਪੁਰਖੁਨਾਮੁਜਪੈਅਤੇ
ਸਰਬਾਦੂਸੁਦੀਹੋਵੈ॥ਨਿਦਾਪਰਹਰੈ॥ਇਸ
ਝੀਪੁਰਖੁ॥ਇਕੋਕਰਿਜਾਣੈ॥ਦੂਤੀਆਆ॥ਤਿਆ
ਗੈ॥ਇਤੁਕਰਿਕੈ॥ਇਸਚੀਮੁਕਤਿਹੋਵੈ॥ਅ
ਤੇਇਤਨੀਆਬਾਤਾਨਾਕਰੈਤਉਇਸਚੀਮੁ
ਕਤਿਦੂਰਿਹੈ॥੧੨॥ ੬। ਫੇਰਿਬਾਬੇਅਰਦ॰

ਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹਾ।ਏਹੁਤਾਸੂਧਾਊਝ॰
ਲੀਤੇਝੀਹੈ।ਬਾਰਹਜੁਗਤੀਬਾਰਹਆਸਨੁਨ
ਊਮੁਕਤੀਏਹੁਸੂਧਾਊਬਾਣੀਬਿਚਿਹੈਨਿ।ਕਿ
ਛੁਆਗੈਹੋਰੁਭੀਹੈ।ਤਾਫੇਰਿਨਿਰੰਕਾਰਬੋਲਿਆ
ਨਾਨਕਦਾਸਜੀਮੇਰਾਸੁਤੁਤੂਹੈ।ਏਹੁਸੂਧਾਊ
ਬਾਣੀਵਿਚਿਮੈਚਰਨੁਰਖਿਆਹੈ।ਤਾਫੇਰਿ
ਪਉਣਾਆਖੀਦਾਹੈ।ਲਖਭੁਨਾਹਚਰਨੀਲ
ਗਿਆਤੇਮਿਤਦੇਹੈਨਿ।ਚਰਨਪਾਵਿੜਹੈਨਿ
ਤਾਧੋਇਪੀਚਦੇਹੈਨਿ।ਮੇਰਾਇਸਨਾਨੁਏਹੋਹੈ

1188

ਚਰਨਧੋਇਪੀਲੈਦੇਜਿਉਚਰਨਾਕਉਉਜਰੁ ੬੩
ਨਾਹੀਭਾਵੈਕਿਧਰਿਚਲਾਈਆਨੀਤਿਉਮੈਉ
ਜਰੁਨਾਹੀਤੁਸਾਨੂਆਗੈਫਿਰਿਬਾਬੇਅਰਦਾ
ਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹਾਤੂਹਿਤਾਨੀਚਾਬੰ
ਉਮਾਲਿਆਹੈਊਚੇਬਾਇਭੀਕਿਸੀਜਾਗਾਨਰ
ਹਦਾਹੈਂਫਿਰਿਨਿਰੰਕਾਰਬੋਲਿਆਸੁਣੁਨਾਨਕ
ਦਾਸਜੀਜਿਉਦੇਹੀਕਾਭਾਰੁਚਰਨਾਊਪਰਿਹੈ
ਤਿਉਭਗਤਾਕਾਭਾਰੁਮੇਰੇਊਪਰਿਹੈਭਗਤਿ
ਸਾਧਸੰਗਤਿਏਹੁਮੇਰੇਰੋਮੁਹੈਨਿਫਿਰਿਬਾਬੇ

ਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਾਸਾਧਸੰਗ
ਤਿਭਗਤਿਤਾਤੇਰੇਰੋਮੁਹੋਵੈਇਨਾਦੀਮੁਕਤਿਤ ॰
ਹੋਇਪਹੁਤੀਜੋਐਗਲਕਰੇਫਿਰਿਹੁਕਮੁਹੋਆ
ਸੁਣੁਨਾਨਕਜੀਇਉਨਾਹੀਜਿਉਧਰਤੀਮਾਹਿ
ਬਿਰਛੁਹੋਇਨਿਤਿਉਦੇਹੀਮਾਹਿਰੋਮੁਹੋਇਨਿਆਪੇ
ਆਪਣੀਤਉਸੀਰਹੋਕੇਉਕਉਣੁਛੋਕੇਉਸੀਠ ॰
ਹੈਧਰਤੀਮਾਹਿਉਨਕਾਸਾਸੁਹੈਪਰਤਉਸੀਰ
ਆਪੋਆਪਣੀਹੈਇਹੁਮਾਨਿੰਦਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਭਗਤਿਕੀਐਹੈਜਿਉਓਹੁਧਰਤੀਹੈਤਿਉਇਹੁ

ਧਰਤੀਹਾਂਅਰੋਗੋਬਿਹੰਗਮਬਾਣੀਨੀਕੀਪਉੜੀ ੯੪
ਚਲੀਆ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਨਿਰੰਕ॰
ਰਲਾਇਬਿਹੰਗਮਾਧਿਆਨਾਧਰਤੀਚਰਨੁਨਾ
ਲਗਾਈਜਨਨਾਨਕਪੰਜਾਨੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ
ਸੁੰਨਮੰਡਲਪ੍ਰਗਾਸੁਆਸਨੁਲਾਇਆਧਰਮੁ
ਧੀਰਕਧਨਿਨਾਮੁਪ੍ਰਭੂਧਿਆਇਆਨਾਤਾਦੇ
ਖੁਧਿਆਰੇਭੁਨਾੜਿਪਾਤਿਅਧਾਇਆਦੇ
ਹਵਰਨੁਨਹੀਮੂਲੁਨਾਵੁਸਦੀਆਇਆਜੀ
ਅਜੀਤਨਹੀਲੇਖੁਪ੍ਰਗਾਦੀਦਿਖਾਇਆਪੰਖੀ

ਕੇਰਾਭੂਪੂਧਰਤੀਆਇਆ॥ਜਾਨਨਾਸਕਨਾਮੁਨਿ
ਧਾਨਾਬਿਹੰਗਮੁਹਰਿਰਾਇਆ॥੨੦॥ਫਿਰਿਬਾਬੇ
ਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹਾਏਹੁਬਿ
ਹੰਗਮੁਬਾਣੀਜੋਹੋਇਸਦੀਜੁਗਤਿਮੁਕਤਿਕਿ
ਉਕਰਿਹੋ॥ਫੇਰਿਨਿਰੰਕਾਰਬੋਲਿਆਸੁਣੁਨਾਨਕ
ਜੀ॥ਜੁਬਾਇਹਾਬਿਹੰਗਮਬਾਣੀਹੋਈਹੈਤਬ
ਹੋਦਾਇਸਕਛੁਨਾਹੀ॥ਪਉਣਪਾਣੀਧਰਤੀ
ਅਕਾਸਚੰਦਸੂਰਜੁ॥ਕਿਛੁਨਾਸੀ॥ਸੁੰਨਮੰਡਲ
ਭੀਕਿਛੁਨਾਸੀ॥ਜੋਗਪ੍ਰਗਾਸਭੀਨਾਸੀ॥ਤਬ

ਏਕੁਨਿਰਿਕਾਰਹੀਝਗਾ।ਦੂਜੇਥਾਂ।ਇਕੁਦਰਤਿਪੈਦਾਂਪ
ਕਰਲਈ।ਥਾਂਗਾ।ਜੁਗਾਦਾਜੋਦੂਥਧਾ।ਬਾਰਾ
ਜੁਗਾਂਦੀਜੁਗਤਿ।ਪਹਿਲੀਜੁਗਤਿਰਾਦਿਆਮ
ਨੁਨਿਰਾਸੁ।ਸਧਿਆਨੁਧੁਨਿਧਾਤਿ।ਮੁਕਾਤਿਉਮਕ
ਜੋਤਿ।ਤਾਦੇਹਉਦੂਹਉਧਾਰਿਥਾ।ਤੁਦਨੇਜੀ
ਅਪੈਦਾਕੀਤੇਹੈਨਿ।ਤਿਨਮਹਿਜੀਉਹੈਦੇਹਨਾਹਿ
।ਸੋਜੀਅਐਥੇਹੈਨਿ।ਅਪਣਾਆਪੁਤਲਖ॰
ਇਦੇਨਹੀ।ਸੁੰਦੂਸੁਧਰਤੀਪਦੈਗਾਤਿਸਕਉ
ਦ੍ਰਿਸਾਟਿਆਵਦੇਹੈਨਿ।ਬਾਰਹਜੁਗਵਰਤਾਰ॰

ਛੇਹੁ ਵਰਗਾਤਿਆ ਹੈਾਂ ਤਿ ਸਾਦਿਚੇ ਓ ਈੜੀ ਅਵਰ
ਤੇਹੈਨਿ ਾਤਿ ਨਾਦੀ ਮੁਕਾਤਿ ਊਤ ਸੁਭਾਾਇ ਹੈਾਜੇ
ਰਹਾਨਿ ਤੇ ਹਜੂਾਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋ
ਵਨਿਾ ਰਾਜਾ ਜੀ ਜੁਗਾਤਿਾ ਇ ਲਾਭ ਧਆਾਸੁ
ਉਕਤ ਮਨਾ ਾਧਿਆਨੁਾਛਿ ਲੁਾਲਿ ਮੁਕਾਤਿ
ਪਰਭੁ ਆਾਭੁਾ ਇਹ ਬਾਰਹ ਜੁਗ ਮੋਉ ਬੇਰਾਹਿਅ
ਹਾਂ ਾਤਿ ਰਵਰਾ ਦੇਹ ਬਾਾ ਅਹਾਭੁ ਤਾਦੇ ਭੀ ਕਛੁ
ਨਾ ਬਾਾ ਇਹੁ ਬਾਰਹ ਜੁਗਾਤਿ ਰਵਰੇ ਦੀਨਿਆ
ਈਸੀ ਅਵਰ ਤੇ ਹੈਨਿਾ ਤਾਦੇ ਬਾਰਹ ਜੁਗ ਮੋਛੁ

ਲਊਪਰਿਰਹਿਆਬਾ।ਕੁਦਰਾਂਤਿਤਾਦਿਤੂੰਮੇਰੇ ੯੯
ਸੰਗਹੀਬਾ।੩।ਤੀਜੀਜੁਗਤਿਵਾਸੰਪਾਤੁ
ਆਸਨਉਮਕਦਾਇਆ।ਸਧਿਆਨੁਤੂੰਬਾਰਾਮੁ
ਖੁਾ।ਮੁਕਾਤਿਪੁਨਰਸੁਾ।ਜੀਆਂਦਾਵਰਤਾਰਾਨ
ਮੂਨਾ।ਪ੍ਰਗਾਸੁਸਾ।ਪਰੂਬੋਲਿਦੇਨਾਮੋ।ਅਧਾਰਭੀ
ਨਾਸਾ।ਏਹੁਬਾਰਹਜੁਗਮੇਨਮੂਨੇਊਪਰਿਰਹਿ
ਆਸਾ।ਨਮੂਨਾਸੁਰਾਤਿਹੈ।ਸੁਰਾਤਿਕੀਅਸਵਾ
ਰੀਖੀ।ਉਤਸੁਭਾਇਜੋਕੋਈਰਹੈਗਾਸੋਧੁਾਨਿ
ਰਾਸੁਮੁਕਾਤਿਪਾਵੈਗਾ।ਉਸਕਾ।ਅਹਾਭੁਅਨਾ

ਹੋਵੂਹੋਵੈਗਾ॥ਬਾਰਹਜੁਗਮੈਸੇਹੀਜੀਅਵਰ
ਤੇਹੋਇਆ॥੩॥ਚਉਥੀਜੁਗਾਤਿਕਲਿਜੋਰਆਸ
ਨੁਅੰਗਾਮਾਧੀਧਿਆਨੁਅਗਾਜੈਮੁਕਤਿਹਿਤ
ਸੀਕਾਨਾਉ॥ਤਾਦਿਜੀਅਕੇਹੇਸੋ॥ਸਚੂਸਾਦਿਆ
ਵਦੇਸੇਪਰੁਹਾਬਿਨਾਸੇਆਵਦੇ॥ਅਹਾਰੁਉਨਾ
ਦਾਧੁਨਿਸੀ॥ਬਾਰਹਜੁਗਮੈਧੁਨਿਊਪਰਿਰਹਿ
ਆਸਾ॥ਅਗਾਜੁਸੁਨੀਦਾਸਾ॥੪॥ਪੰਜਵੀ
ਜੁਗਾਤਿਨਿਸਾਸਰਬੈਆਸਨੁਬੁਨਾ॥ਅਰਧਾ॥ਬਿ
ਆਨੁਪਾਤਿਮੂਲੁਮੁਕਤਿਪੁਹਪਵਾਸਾ॥ਜੀਆਨਿ

ਰਦੇਖੁਅਹਾਰੁਵਾਸਨਾ।ਨਾਮਾਨੀਧਿਾ।ਝਾਰਹਜੁ
ਗਮੈਵਾਸਨਾਊਪਰਿਰਹਿਆਹਾਂ।ਵਾਸਨਾਕੂ
ਦਰਤਿਥੀਊਪਰਿਹਊਥਾ।ਤਦਭੀਨੂਮੇਰੇਸੰ
।ਗਿਥਾ।ਇਸਮਾਨੀਂਦੋਜੋਝੀਹਾਰਹੈਗਾ।ਸੋਪੂਰ
ਪੂਵਾਸੁ ਪਾਵੈਗਾ।ਚਰਨਸੰਗਿਰਹੈਗਾ।੫।।
।ਛਿਵੀਜੁਗਾਤਿਸੁੰਨਾਰਸੁ।ਆਸਨੁ।ਹਿਤਵਾਸੀ
।ਧਿਆਨੁ।ਬਿਰਖਫਲਮੁਕਤਿ।ਸਿਤਾ।ਪਤਿ।ਤ
।ਦਿਤੀਅਕੇਹੇਥੋ।ਪੂਰਿਜੋਤਿਰਹਦੇਥੋ।ਅਹ॰
ਗਦ੍ਰਿਸਾ।ਇਸਾ।ਦ੍ਰਿਸਾ।ਦਿਦੇਖਿਅਪਾ।ਵਦੇਸੋ

।ਸ੍ਰਬਾਰਹਜੁਗਾਢੂੰਸਾਦਿਊਪਰਿਰਹਿਆਹਾ।ਢੁ।
।ਸਤਵੀਹਜੁਗਾਤਿਸਿਧਾਨਮਨਆਸਨੁਅਲੇਖਧਿ
ਆਨਾ।ਸੁਰਤਿਪ੍ਰਗਾਸਮੁਕਾਤਿਨਿਰਾਧਾਰਾ।ਜੀ
ਅਸੋਖੇਤਬਨਾ।ਅਹਾਰੁਸਬਦੁਸੁਧਾਰਾਹੀਏ
ਦੁਬਾਰਹਜੁਗਾਨਿਰਾਧਾਰੁਰਹਿਆਹਾਂ।ਤਾਅਗ
ਮੁਪੇਦਾਕੀਤੋਹੈ।ਅਕਾਸਵੇਲਿਊਪਰਿਰਹਿਅ
ਹਾਂ।ਤਿਸਨੋਫਲਚਾਰਿਲਗੇ।ਪਰੁਸੁਆਦਆ
ਪੇਆਪਨੇਹੋਏ।ਇਨਾਨੇਬੇਦਕਤੇਬਕੋਈਨਜ
ਾਨੈਗਾ।ਸਭਿਧਾਨੂੰਭੀਸੋਝੀਨਾਹੀ।ਏਹੁਬਿਹੰਗਮੁ

ਅੰਦਰਿਹੋਇਨਾ ॥੭॥ ਅਠਦੀਜੁਗਤਿ ਅਰੋਚਰਾਪੁ ੯੮
ਕੀਆਸਨੁ ਅਕਾਸੀ ॥ ਧਿਆਨੁ ਪੂਰੀ ਨਾਮੁ ਮੁਕਤਿ
ਬੈਕੁੰਠਥਾਨਾ ॥ ਜੀਅ ਅਗਮਾਧੀਅ ਧਾਰੂ ਮੇਰੂ ॥

ਸੁਧਿਧਿਆਨੁ ॥ ਉਸਊ ਪਰਿ ਮੈਰਹਿਆ ਥਾ ॥ ਥੰ

ਰਹ ਜੁਗ ਏਹੋ ਧਿਆਨੁ ਕੀਤਾ ॥ ਧਿਆਨ ਬਰਨ
ਤ ਬਹੁੰ ਥਾ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਉਸਕੇ ਊਪਰਿ ਆਸਨੁ
ਮੇਰਾ ਥਾ ॥ ਨਿਰਬਾਨ ਨਾਮੁ ਜਪੀਦਾ ਸਾ ॥ ਬਾਰ
ਹ ਜੁਗ ਏਹੁ ਵਰਤਾਰਾ ਵਰਤਿਆ ਹੋਆ ॥ ਦਾ ॥ ਨਾਦੀ
ਜੁਗਤਿ ਸੁੰਨੀ ਰਸੁ ਆਸਨੁ ਅਵਾਸ ਥੀਦਾ ॥ ਧਿ

ਆਸੁਪੂਰਬਲਮੁਕਤਿਮੇਖਮੁਕਤਾ।ਤਾਦਿਸੁੰਨਪੇ
ਚੋਹੋਆਹੇ।ਜੀਅਆਸਕੀ।ਅਹਾਰਸੁਨਭੀ
ਤਾ।ਤਾਦਿਨਉਜੁਗਾਨਿਬਾਨਰਹਿਆ।ਸੁੰਨਪਾਤਿ
ਰਾਜਾਪੇਦਾਕੀਤਾਬਾਬਾ।ਉਸਕੇਚਾਰਬੇਟੇਥੇ।
।ਇਕਾਰਿਵਡੇਪੇਦੋਹੋਇਆ।ਹਿਤਕਰਨਨਾਂਜਾ
ਨਾਬਾ।ਵਡਾਕਾਰਨਾਉਬਾ।ਦੂਸਰਾਬੇਦਾਸੁਰ
ਤਿਤੇਪੇਦਾਕੀਆ।ਹਿਤਕਰਨਰਾਜਾਨਾਉਥਾ।
ਤੀਸਰਾਬੇਨਿਰਾਠਤੇਪੇਦਾਕੀਆ।ਨਾਉਰਾਰ।
ਨਾਪਾਤਿ।ਚਉਥਾਬੇਦਾਬੂਪੁਤੇਪੇਦਾਕੀਆਸ

ਾਰਿਵ ਸੈਕਰੀ ਨਾਉ ਬਾਾ ਵਵਾਕਾਰਕਉ ਮਾਧਿਆ ਵੈ
ਨਕਾਰਾਜੁ ਦੀਆਾ ਹਿਤਕਾਰਕਉ ਪਤਾਲਪੁਰੀ
ਕਾਰਾਜੁ ਦੀਆਾ ਗਗਨਾਪਤਿਕਉ ਗਗਨਕਾਰ ॰
ਜੁਦੀਆਾਰਿ ਵ ਸੈਕਰੀਕਉ ਸੈਰਿਰਾਖਿਆ
ਨਉਜੁਗਏਹੋਵਰਤਾਰਾਵਰਤਿਆਾਵਕਾਰੀ
ਵਾਸੁ ਪਭੁਮੇਰਾਧਿਆਨੁ ਸਾਾਵਹੀਤ ਮਾਮਾਤ ॰
ਬੀਾਮੁੰਨਪਤਿਾਪਿਤਾਬਾਤਿ ਸਤੇਵਾਵਾਪੇਦ ॰
ਭਇਆਾਦਿਾਦਸਵੀਜੁਗਤਿਹਿਤਵਾਸਅ ॰
ਸਨਉਰਤਾਇਮਨਾਧਿਆਨੁ ਪਉਣਵਾਸੀਾਸੁ

ਕਤਿਪਾਗਹਿਤੀਗਤਦੁਹੁਜੀਅਪਾਰਿਤਿਜੋਤਾਪ
ਰਝੁਾਧਿਜੀਅਛੋਆਅਹਾਭੁਹਿਤਸੀਗਿਥਾਗਤਾਇਨ
ਉਜੁਗਾਹਿਤਊਪਰਿਆਸਨਮੇਰਗਾਭਹਿਆਸਗਾ
ਗਤਿਤੁਤੂੰਸਾਗਕੁਦਰਗਤਿਊਪਰਿਆਸਨੁਮੇਰਥਾ
ਗਪਤਾਲਪੂਰੀਕਉਧਿਆਨੁਥਾਮੇਰਗਾਹਤਾਸਮ॰
ਤਾਥੀਗਹਿਤਾਸਭੁਾਧਿਧਿਤਾਸਾਗਤਿਸਤੇਹਾਹ॰
ਧੇਦਾਭਇਆਗਵਾਹਵਾਹਹੋਇਆਹੈ।੧੦।।
ਪਾਰਦੀਜੁਗਤਿਭੁਰਪਾਤਿਆਸਨੁਗਰਿਆਨੁਮ
ਤਿਧਿਆਨਾਂਗਗਨਰਗਰਜਮੁਕਤਿਭੁਰਮਾਧ

ਜੀਅਮਤਿਨਿਧਨਾਮੁਅਹਾਰੁਗਰਵਾਸੋੜਿਪ ੧੦
ਤਿਤਾਵਿਮੇਨਉਜੁਗਰਾਗਨੁਪਤਿਰਾਹਿਆਖਾ
ਗਗਨੁਪੂਰਿਭੂਖਾਨਾਨਕਉਪਾਰਿਆਸੁਨੁਮੇ
ਗਾਖਾਗਰਜਨਤਮਾਤਾਖੀਖਰਨਾਇਜੋਤਿ
ਪਿਤਾਬਾਠਿਸਤੇਗਰਗਾਪੇਚਾਭੁਇਆਤਾਵਿ
ਅਗਜਹੀਜਪੀਦਾਬਾਅਜੈਨਾਮੁਪੁਰਾਸਾਬ ੦
ਹੋਇਆਸਤਾਈਜੁਗਬਰਤੇਥੋਸਤਾਈ
ਆਜੁਗਾਮਾਹਿਨਾਮੁਪੂਰਾਨਾਬਾਹੋਇਆ ੨੧
ਬਾਰਵੀਜੁਗਾਤੈਰਿਵਾਸਆਸਨੁਪੂਰਾਬਲੁ

ਧਿਆਨੁ ਧੂਪੈ ਨਾਮ ਨਮੁਕਤਿ ਭੂ ਪਾਵਣੀ ਆ ਜੀਅ
ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਮਤਿ ਜਾਚਿ ਅਚੁਤਿ ਨ ਕਉ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ
ਹੋਇਆ ਆਖਰੁ ਚਾਰ ਪ੍ਰਗਾਸ ਕੀਤੋ ਏਨਾ ਚ
ਹੁ ਅਖਰਾਂ ਦਾ ਨਾਮੁ ਆਇਆ ਪਰੂਤੂ ਪਤਖ ॰
ਅਹਾਰੁਤ ਬਾਉ ਜੀਉ ਏਹੁ ਸੋ ਦ੍ਰਸੁ ਧਰਤੀ ਮ
ਹਿ ਹੈ ॥ ਸੋਂ ਦ੍ਰਸੁ ਧਰਤੀ ਖੋਜੈ ਗਾ ਸੋ ਪਾਵੈਗਾ ।
ਇਕ ਸਉ ਚਉਤਾਲੀਹ ਜੁਗ ਵਰ ਤਾਰਾ ਵਰਤਿ
ਆ ਹੈ । ੧੪੪ ॥ ਇਸ ਮਾਹਿ ਇਹੁ ਨਾਮੁ ਪੇਦ ॰
ਕੀਤਾ । ਵਾਹਗੁਰੂ ਇਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖਿਆ । ੧੨।੭

੭॥ਚਉਰਾਸੀਜੁਗਤੀ॥੮੪॥ਚਉਰਾਸੀਆ੧
ਜਨੁ॥੮੪॥ਬਾਵੰਜਾ॥ਧਿਆਨਾ॥ਪਰ॥ਤਿਨਕੁ॰
ਮੇਰੂਜੋਹੈਸੋਪ੍ਰੇਮਜੁਗਤਿਹੈ॥ਆਸਨਾਸਿਧਾਪ
ਤੀ॥ਧਿਆਨੁਸਹਜੁ॥ਸਿਉਮੁਕਤਿ॥ਸ੍ਰੀਨਾਨਕ
ਜੀ॥ਇਹਮੇਤੇਰੇਪੰਥਨੂਬਖਸੀਆਹੈਨੀ॥ਇਸੁ
ਬਿਬੇਸਾਧਨਾਨਾਹੀ॥ਸਾਹਿਜੇਹੀਦਰਸਨੁਹੋਵ॰
ਹੈ॥ਇਹੁਪ੍ਰੇਮੁਮੁਕਤਿਸਭਤੇਊਚੀਹੈ॥ਜੋਮੇਤੇ
ਰੇਪੰਥਕਨੁਬਖਸੀਹੈ॥ਜੋਵਾਹਗੁਰੂਕਹੈਗਾਤਿ
ਸਕਉਮੇਲੁਕਛੁਨਹੋਵੈਗੀ॥ਜਮਕ੍ਰਿਤਲਬਾਤਿ

ਤਕਉਪਵੈਗੀਨਾਹੀ॥ਆਗੈਪਉੜੀਚਲੀਆ॥
॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਦੁਾਹਭੁਭੂਨਿਰਬਾਨੁਹੋਜਾਇਪਾਸ
ਹੋਇਪੁਨੀਤੁ॥ਤਿਸੈਪਾਰਪਾਤਿਨਾਨਕਾਧਰੈ॥ਬਿ
ਹਰਗਮਚੀਤੁ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਦੁਵੈਵਾਸਿਕ
ਰਿਲੈਤਿਸੁਆਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁ॥ਤਿਸੈਹੀਪੀਆ॥
ਹਾਹੋਹਿਤੁਕਰਿਨਾਮੁਕੀਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਹੋਤ
ਨਹੀਥੀਆ॥ਰਗਾਗੋਰਿਆਨੁਕੀਆਮਨਮਾਹੀ॥
ਜੋਚੀਨੈਸੋਭੁਰਮੈਨਾਹੀ॥ਰਾਰੈਰਾਗਿਬਹੁਤੁਬ
ਹੁਤੁਅਨਕਾਵੇ॥ਨਾਨਕਜਾਇਪਜਾਇਉਤਰੇਪਾਰੈ

੧੨ ੧॥ ਫਿਰਿ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ੧੨
ਪਾਤਸਾਹਾ ॥ ਪਾਰਿ ਕਿਤਾ ਬਿਧਿ ਉਤਰੀਦਾ ਹੈ ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਿਆ ਹੀ ਉਤਰੀ
ਦਾ ਹੈ ॥ ਕੇ ਕਰਨੀ ਕਾਰਿ ਕੈ ਉਤਰੀਦਾ ਹੈ ॥ ਤਾ ਫੇਰਿ
ਸੈਰਿਕਾਰਿ ਬੋਲਿਆ ਸੁਣੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਜੀ ॥ ਏਹੁ
ਵਾਹਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਂਮੁ ਮੇਤੂ ਝੰਕਉ ਮੰਝਦੀਆ ਹੈ
ਜੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਹੈਗਾ ਸੋ ਸਿਖੁ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਭਾਵੇ
ਕੋਈ ਜਨਮੁ ਹੋਵੈ ॥ ਜਾਂ ਤਿ ਜਨਮੁ ਉਸਕਾ ਵਾਦਿ
ਆ ॥ ਮੁਕਤਾ ਭਾਇ ਆ ਹੈ ॥ ਬਿਧਨ ਉਸਕਾ ਛੂਟਦਾ

ਅਲੇਖੁਭਾਇਆਆਪਣੁਧਰਮਰਾਇਤੇਆਖੈਆਪ
ਣਾਆਪੁਣੂੰਜਮਮਾਲਿਲਈਆਓਹੁਜੀਂਤਤੇਰੇਵਸਿਹ
ਏਆਖੁਆਈਅਲੇਖਕਰਿਖੁਆਈਲੇਖਾਵਿਚਿ
ਰਖੁਆਓਨਾਕਾਮੋਦੀਤ੍ਰੂਹੈਆਫਿਰਿਆਖੈਜੋਗੀਅ
ਕਾਪੰਥਚਾਲਿਆਆਓਨਕਾਮੰਤ੍ਰਮੁੰਦ੍ਰਾਸੀਕੀਏਥੇ
ਭੂਤਹੈਆਇਹੁਜੋਆਦੇਸੁਰੁਬੂਕਹੇਸੋਜੋਗੀਹੋਵ
ਐਗੇਆਓਨਾਕਾਭੀਜਨਮੁਵਾਰੇਆਆਜਾਤਿਸਭਤ੍ਰੂ
ਓਨਕੀਭੀਰਾਹਿਗਈਆਜੋਗੀਸਦੀਅਨਲਗੇ
ਆਓਹੁਰੋਰਖਕੇਪੰਥਸੋਆਏਆਓਹੁਭੀਅਲੇਖ

ਭੁਏਆਪਰੁਸੰਸਾਰੁਬਿਖੈਕੁੰਟਬਤੇਰਹਿਤਭੁਏਆਈ ੧੩
ਹਾਂਨਿਰਮਲਜੋਭੁਕਮਾਵਹਿਗੇਤਊਆਗੈਛੂਟਹਿ
ਗੇਾਨਾਹੀਤਾਧਰਮਰਾਇਤਲਬਕਰੈਗਾਫੇਰਿ
ਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹਾਜੋ
ਰੀਕੇਪੰਥਮੋਤੇਆਏਜੋਧਰਮਰਾਇਕੀਤਲ
ਬਤੇਨਿਰਹੈਸੋਇਨਾਕਉਦਭੁਦਨਾਅਉਭੁਦਨਕੀ
ਤੇਾਇਹਤੋਨਿਰਬਾਣੂੰਓਦਿਆਨਰਹਤੇਹੋਕੇ
ਚਮੂਲਅਹਾਰੁਕਰਤੇਹੈਨਾਫੇਰਿਨਿਰੰਕਾਰਬੋ
ਲਿਆਸੁਣੁਨਾਨਕਸੇਵਕਾਪੰਥਤਬਾਰਹਤੇ

ਸਿਪਰਭੁਪੰਥਾਮੇਪੰਭੁਤੁਮਾਰਾਉਤਮੁਹੈ।।ਸੁਹਾੜੇਪੰ
ਭੁਤੇਰੇਪੰਥਕਾਨਾਉਹੈ।।ਨਿਰਵੈਰੁਮਾਤੇਹੈ।।ਹੇਰੂੜੇਪੰ
ਥਹੈਨਿਮਜੇਕੁਆਰੇਹੈਨਿ।।ਤੇਰਾਤੇਰਵਾਪੰਭੁਹੈ।।
ਜਉਤੇਰੇਪੰਭੁਜੋਂਓਹੁਪੰਭੁਰਲਾਹੈਰੇਤਉਥੀ
ਆਹੀਮੇਰੇਗੋ।।ਜੇਤੇਰੀਬਾਣੀਸਾਬਿਬਾਣੀਓ
ਨਕੀਰਲੈਗੀ।।ਜੇਤੇਰੇ।ਗੇਰਿਬਚਹੋਗੀਸੋਪਾਵਿ
ਤੁਹੋਵੈਗੀ।।ਜੋਸਾਵਿਚਤੇਰਾਭੇਹੁਪਵੈਗਾਸੇ
ਸਭੁਪੁਨੀਤਹੋਵੈਗੀ।।ਓਹੁਮੇਥਾਇਪਾਈਹੈ
।ਪੰਭੁਪਾਰਿਤਾਦੇਉਤਰਾਹਿਗੇਜਾਵਿਤੇਰਾਸ

ਬਦੂਅਰਾਧਹਿਗੇ॥ਤੇਰਾਨਾਂਮੁਜਪਹਿਗੇਤੇਰੇ ੭੪
ਨਾਮੁਕੀਰਤਸਨਾਊਂਪਾਰਿਮੂਹਰਛਾਪਹੋਵੈਗੀ॥
ਸੋਦਰਗਹਖਲਾਸੂਹੋਵਹਿਗੇ॥ਆਗੈਪਉ
ੜੀਚਲੀ ਸਲੋਕੁ ।ਬਾਰਹਪੰਥ
ਛਿਅਦਰਸਨਨਾਮੁਜਪਹਿਨਿਤਨੀਤਾ॥ਸਨ
ਕਤਬਏਦੂਪਾਰਿਪਾਹਿਤੂਦੈਮਾਨਿਕੀਭੀਤਾ॥੧
॥ਪਉੜੀ ।ਬਾਰਹਪੰਥਨਿਤੁਨਾਮੁਧਿਆਵ
ਹਿ॥ਲਾਗਹਿਚਰਨੀਜੁਗਤਿਕਮਾਵਹਿ॥ਪਉ
ੜੀਅਹਾਰੁਕਰਹਿ ਆਰੰਭੁ॥ਸਨਉਲਦਾਇਚ°

ਤ੍ਰਿਹਿਗੁਣਿਨੇਤ੍ਰਾ।ਊਨਮਨਜਾਇਸਹਾੜੇਪਾਰਿਪਾਵ
ਹੈ।ਜਨਮਮਰਨਕੀਆਸਾਮਿਟਾਵਾਹੈ।ਬ੍ਰਹਮ
ਜਾਇਮਨੂੰਆਭਾਹਿਰਾਣੀ।ਨਾਨਕਾਬਿਨੁਸੇਵਾਤੇ
ਮੁਕਤਿਨਪਾਈਆ।੨੨।ਫੇਰਿਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀ
ਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹਾ।ਓਹੁਸੇਵਾਕਉਨੁਹੈਜਿ
ਤੁਮੁਕਤਿਪਾਈਦੀਹੈ।ਜੀਸਾਹੁਆਪਣੇਚਿਤਸ
ਭੈਕੋਈਲੋਭਹੋਇਆਹੈ।ਸੇਵਾਨੇਸਭੁਕੋਈਕ
ਰਦਾਹੈਜੋਪਰਮੇਸਰੁਮੇਰੇਹੈ।ਇਕਤਦੀਤੀਰਥੀ
ਧਾਵਦੇਹੈਨਿ।ਇਕੁਠਾਕੁਰਪੂਜਦੇਹੈਨਿਪਾਹ

ਨਾਇਕਅਮਰਗਾਪਾਵਤੇਹੈਨਿ ਜਿਕਰੂਕਰਤੇਹੈ
ਨੋ ਲੋਹਲੰਗਰਲਟਕਾਵਤੇਹੈਨਿ ਇਕਨਾਰਦੀ
ਭਗਤਿਉਲਟੀਕਰਤੇਹੈਨਿ ਜੀਇਨਾਦੀਮੁਕ
ਤਿਕਿਉਕਰਿਹੋਹੈਜੀ ਫਿਰਿਨਿਰੰਕਾਰਬੋਲਿਆਸੁ
ਣੁਨਾਨਕਜੀਮੈਤੂੰਕਰਮਾਤੇਰਹਤੂਕੀਤਾਹੈ ਹੋਰੁਸ
ਭੁਕਰਮਾਵਿਚਿਰਖੀਹੈ ਜੋਤਦੀਤੀਰਥੀਪਾਵ
ਤੇਹੈਨਿਸੋਮੀਨਕਾਜਨਮੁਪਾਵਹਿਗੇ ਉਨਕਉਪ॰
ਣੀਹੀਕੀਸੀਤਲਾਈਹੈ ਪਾਣੀਛੋੜਿਹਿਤਾਪੁ॰
ਨਤਜਾਣਿ ਬਿਨੁਪਾਣੀਓਹੁਜੀਵਤੇਨਾਹੀਤਿ

ਰਬਾਇਸਕੇਰਿ੍ਹਾਥਿਖੇਹੀਹੈ॥ਜੇਪਰਸੁਆਰਥ
ਕਰੈਕਿਸੀਕੰਗਾਲਕੇਮੁਖਕਛੁਪਾਵੈ॥ਤਾਓਹੁਜੂ
ਨਿਤੇਬਚੈ॥ਅਠਸਾਠਿਕਾਧਰਮੁਉਸਕਉਊਹੀ
ਹੀਘਾਰਿਬੈਠਿਆਹਾਥਿਆਵੈ॥ਫੇਰਿਬਾਬੇਅਰ
ਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹਾ॥ਓਹੁਕੰਗਾਲਕ
ਉਲੂਹੈਨਿ॥ਤਿਖਾਵਿਚੈਹੈਨਿਕੇਬਾਹਰਿਹੈਨਿ॥ਫੇਰਿ
ਨਿਰੰਕਾਰਬੋਲਿਆਸੁਣਨਾਨਕਦਾਸਕਾਰਿਜਕੁ
ਮੇਖੂਹੈਸੋਕੰਗਾਲਨਾਹੀ॥ਇਸਕਾਰਜਕੁਮੇਖੂਲਾ
ਕੀਆਹੈ॥ਏਹੁਗਣੀਆਉਹੈਨਿ॥ਇਕਬਾਇਸਕ

ਉਮਿਲਿਓਨਾਹੀਤਾਦੂਜੀਕਾਂਇਜਾਇਲੈਆਏ ੧੬

ਾਇਤਕਰਿਗਨੀਆਊਹੋਨਿਾਸੁਣੁਨਾਨਕਓਹੁਕਿ

ਗਾਲਕਉਣਹੋਨਿਾਇਨਕੀਮਿਤਿਤੂੰਹੈਬਤਾਇ

ਾਓਹੁਜੇਸੋਸਾਰਮਾਹਿਕੁਗਾਲਸੋਕਉਣਹੋਨਿਾਇ

ਨਕੀਮਿਤਿਤੂੰਬਤਾਇਾਫੇਰਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀ

ਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹਜੇਹੁਕਮੁਹੋਵੈਤਾਬਤਾ

ਵਾਂਜੇਝੀਵਸਤੂਨਦਰਿਆਵਦੀਹੈਸੋਬਤ°

ਵਾਂਤਾਹੁਕਮੁਹੋਇਆਨਾਨਕਜੀਤੂੰਬਤਾਇ

ਤਬਬਾਬੇਕਹਿਆਸੁਣੁਪਾਤਸਾਹਜੀਕਿਗਾ

ਲੁਸੇਹੈਨਿ।ਜਿਨਕਉਗਿਰਹਖਾਣੇਕਉਕਿਛੁਨਾਹੀ
ਏਕਰਜੁਕੇਈਦੇਦਾਨਾਹੀ।ਅਰੁਮਗਾਣੇਚਾਨਿਸ
ਕਤੇਨਾਹੀ।ਅੰਦਰਿਧਾਰਿਹੀਵਿਚਿਮਰਦੇਹੈਨਿ
ਭੁਖਨਿਗ।ਅੰਦਰਿਹੀਕਬੂਲੁਕਰਤੇਹੈਨਿ।ਕੰਗ°
ਲਏਹੁਨਦਰਿਆਵਤੇਹੈਨਿ।ਤਾਨਿਰੰਕਾਰਬੋਲਿ
ਆਵਾਹੁਵਾਹੁਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁ।ਇਹਮਤਤੁ
ਝਕਉਅਗਮਪੁਰੀਤੇਆਈਹੈ।ਤੇਰਾਬਚਨੁਅ
ਗਮੁਹੋਵੈਗੋ।ਤਬਬਾਬਾਚਰਨੀਲਗਾ।ਅ
ਭੁਮਨਮਾਹਿਸਮਾਇਆ।ਜੋਏਹੁਦਾਨਤਾਵਰੀਕ

ਜੋਤੁਹੋਈਹੈ।ਪਰੁਭੇਟਕੀਰਖੀਐ।ਤਾਬਾਬੇ ੧੧
ਵਿਸਾਟਿਕੀਤੀ।ਦੇਹੀਤਾਖਸਮਕੀਹੈ।ਅਰੁਏ
ਹੁਜੀਉਭੀਖਸਮਕਾਹੈ।ਤਨੁਮੰਨੁਧਨੁਸਭੁਖ
ਸਮਕਾਹੈ।ਇਹੁਅਸਾਨੂੰਪੂੰਜੀਮਲੀਹੈ।ਜਦੇ
ਕਾਇਵਸਤੁਖਸਮਕੀਹੈ।ਪਰੁਜਾਬਾਬਾਵੇਖੇ
ਚਿਤੈਨਹੋਇਕਾਰਿ।ਏਹੁਸਿਮਰਨੁਅਰੁਸੇਵਾ।ਅਸ॰
ਨੁਲਾਹਾਹੈ।ਏਹੁਭੇਟਚੜ੍ਹਾਈਐ।ਤਾਂਬਾਂਬੇਸਿ
ਵਾਂਰਤੀ।ਸਿਮਰਨੀਆ।ਅਢਾਈਟਕੂਸੇਵਾ।ਤ
ਨਟਕੁਦਾਇਆਆ।ਅਢਾਈਵਿਸਵੇਮੁਹਬਤਿ

॥ਇਹੁਬਾਬਾਪ੍ਰਵਖਲਾਦੇਕਰਿਹਾਥਿਜੋੜਿਕਰਿਲੈ
ਖੜ੍ਹਾਹੋਇਆ॥ਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾ
ਤਿਸਾਹਜੀਏਹੁਵਸਤੁਤੇਰੀਆਹੈਨਾਹੋਰੁਕਿ
ਛੁਹੈਨਾਹੀਜੋਤੈਨੂਦੇਕਰਿਰਾਜੀਕਰੀਐਤਾਂਸੈ
ਰੈਕਾਰਬੋਲਿਆਵਾਹੁਵਾਹੁਨਾਨਕਵਾਰੁਵਾਰੁ
॥ਸਾਰੇਜਗਾਵਿਚਿਏਹੁਵਸਤੁਅਗੋਦੇਖਾਲੀ
ਕਿਨੈਨਾਹੀਜੋਤੁਸਾਡੇਵਚੜ੍ਹਾਈਹੈ॥ਇਸਦਾ °
ਮੁਲੁਅਸਾਂਤੇਹੋਦਾਨਾਹੀ॥ਇਹੁਅਮੋਲਕਹੈ॥
॥ਇਸਦੇਤੁਲਿਧਰਤੀਅਕਾਸਨਾਹੀ॥ਦੀਪਲੋ

ਆਪਾਇਆਬਾਣੀਨਾਹੀ।ਫੇਹੁਸਣਤੇਊਚੀਹੈ ੧੮
।ਤਾਨਿਰੰਕਾਰਹਰਖਮਾਨੁਭਾਇਆ।ਜੋਕਿਛੁਅ
ਸਾਡਿਆਹੁ।ਸਿਰਹੁਭਾਰਉਤਾਰਿਆ।ਆਪਣੀ
ਜਾਹਗਾਬੇਣਾਲਲੈਜੋਗਾਸੇਵਕੁਪੈਦਾਭਾਇਆ
।ਤਾਬਾਬੇਨੂੰਨਿਰੰਕਾਰਬਖਸੁਕੀਤਾ।ਨਾਮੁਦੀ
ਕੋਠੜੀਖੋਲਿ।ਮਲੀ।ਸੇਵਾਪੂਜਾਪ੍ਰੇਮਭਾਉਦ
ਆਮੁਹਬਤਿਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਕੀਆਸਭੁਕੋ
ਠੜੀਆਹੂੰਵਾਲੇਕੀਤੀਆ।ਜਿਉਤੇਰੇਜੀਅਹੈ
ਤਿਉਵਰਤਾਇ।ਤਾਇਨਾਵੇਊਪਾਰਿਮੁਹਰਛਾ

ਪਬਾਬੇਦੀਹੈਸੀਆਜੋਏਹੁਵਮਨੂੰਤੂੰਹੈਜਾਣੂਾਤਾ
ਫੇਰਿਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹ
ਾਜੀਉਤੇਰਾਹੁਕਮੁਹੋਵੈਤਿਸਨੂੰਵਰਤਾਈਆਨਿ
ਰਿਕਾਰਬੋਲਿਆਸ਼ਨਕਜੀਤੂੰਜਾਣੂਾਹੁਾਣੈਅਸ॥
ਊਪਰਿਕਿਛੁਰਾਹਿਆਨਾਹੀਅਸੀਦੇਚੁਕੇਹਾਂਗਾ
ਮਤਾਹਤੇਰੀਹੈ ਫੇਰਿਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀ
ਸਚੇਪਾਤਸਾਹਾਤੇਰਾਹਾਥਿਆਵਦਾਕਿਛੁ
ਨਾਹੀਤੂੰਦੇਕੈਖੋਹਿਭੀਲੈਦਾਹੈ ਤੇਰਾਭਰਵ॥
ਸਾਕਿਛੁਨਾਹੀਤੂੰਭੁਮਾਇਮਾਰਿਦਾਹੈਤਾਂਜਿ

ਰੰਕਾਰਬੋਲਿਆਸਾਹਿਬੁਜਿਦੇਕੈਖੋਹਿਲੈਦਾਹਾਂ ੧੮
ਜੋਕਿਤੁਧੁਬਿਧਿਲੈਦਾਹਾਂ।ਫੇਰਿਬਾਬੇਅਰਦਾਸ
ਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਤੂੰਦੇਕਰਿਮਨੁਵਧਾਈ
ਦਾਹੈ।ਅਗਲਾਜਾਣਦਾਹੈਵਸਤੁਮੇਰੀਹੈ।ਉ
ਸਦਾਮਨੁਵਧਦਾਹੈ।ਤੂੰਖੋਹਿਲੈਦਾਹੈ।ਤਾਹੁ
ਕਮੁਹੋਆਵਾਹੁਵਾਹੁਨਾਨਕਜੀ।ਤੁਧਨੂੰਉਚੀ
ਮਤਿਆਈਹੈ।ਇਹਾਚੋਰੀਧਉਵਿਚਿਹੈ।ਸੋ
ਤੁਧੁਪਾਈਹੈ।ਪਰੁਮੈਤੁਧਤੁਧਨੂੰਇਦੁਗਾਲਿਬ
ਖਸੀਹੈ।ਤੇਰਾਮਨੁਵਧਾਇਓਨਾਹੀ।ਤੁਧਨੂੰਵ

ਸਤੁਨਿਤਚਲੁਦੀਤੀਹੈ।ਤਾਬਾਬਾਹਬਿਜੋਫਿਕ
ਰਿਪੈਰੀਪਾਇਆ।ਵਾਹਿਵਾਹਜੀਤੇਗਾਬੋਲਿ
ਣਾਜਾਤਿਹੈ।ਹੁਣਿਅਸਾਥੀਨੇਸਾਹੇਈ।ਨਾਮੁ
ਜਪਾਹਿਗੇ।ਤਾਹੁਕਮੁਹੋਆ।ਨਾਨਕਤੂਨਾਮੁਕਉ
ਣਜਪਾਹਿਗਾ।ਤਾਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸ
ਚੇਪਾਤਸਾਹਾਜੇਉਹੁਕਮੁਹੋਵੈਤਉਨਾਮੁਜਪੀ
।ਤਾਂਨਿਰੰਕਾਰਬੋਲਿਆ।ਸੁਣੁਨਾਨਕਜੀਸਬਦੁ
ਵਿਚਦੇਤੂਸੀਨਾਮੁਜਪਹੁਅਤੇਨਾਂਮੁਇਕਨਾਕ
ਰਿਕੈਰਲਾਇਆ।ਤਾਬਾਬੇਦੋਹਿਰਸਬਦੁਕੀ

ਤਾ ਪਹਿਲਾ ਨਿਰਬਾਣ ਬਾਣੀ ਹੋਈ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ੮੦
ਨਾਮੁ ਸਾਤਿ ਵਿਸਵੇ ॥੧॥ ਫੇਰਿ ਦੂਜੀ ਅਗਮੁ ਬ ੦
ਣੀ ਹੋਈ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਉ ਵਿਸਵੇ ॥੨॥ ਫੇ
ਰਿ ਤੀਜੀ ਪ੍ਰੇਮੁ ਬਾਣੀ ਹੋਈ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਇ
ਕੀਸਾ ਵਿਸਵੇ ॥੩॥ ਫੇਰਿ ਚਉਥੀ ਪਉਣ ਬਾ
ਣੀ ਹੋਈ ਤਿਸਾ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਸਵਾ ਵਿਸਵਾ ॥੪॥
ਫੇਰਿ ਪੰਜਵੀ ਸੁਆਦੁ ਬਾਣੀ ਹੋਈ ਤਿਸੁ ਵਿ
ਚਿ ਨਾਮੁ ਰਤੀਆ ਸਾਤਿ ॥੫॥ ਫੇਰਿ ਛਿਵੀ ਸੁ
ਧਾਉ ਬਾਣੀ ਹੋਈ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਸਵਾਦੁ

॥ਇਅ੍ਰਸੋ॥ ਦੋ॥ ਫਿਰਿ ਸਾਤਿ ਵੀ॥ ਬਿਹੰਗਮੁ ਬਾਲੀਸ
ਭਨਾ॥ ਕਾ॥ ਸੋਭੁ ਤਨੁ ਦ ਸਤੁ॥ ਤਿ ਸੁਾਦੀਚੇ ਨਾਮੁ ਅਤੋਲੁ
॥ ਪਭੁ॥ ਦਿ ਸਦੇ ਮਾ॥ ਸੋ॥ ਇਕਾ ਸੀ॥ ੭॥ ਦੋਰਵਾ॥ ਸਭਰਿ
॥ ਦਿ ਸਦੇ ਪਾਰਾ ਮਾ॥ ਸੋ॥ ਸ੍ਰ ਬਾਤਿ ਬਾਣੀ ਕੋ॥ ਜੋਤੂ
ਕਰਿਕੈ॥ ਲਿਖਿਆ॥ ਹੈ॥ ਇਤਨਾ ਨਾਮੁ॥ ਇ ਸ ਬਾਣੀ
ਦਿ ਚੈ ਹੈ॥ ਤਿ ਸੁਾਦੀਚੋ ਸਦਾਰਤੀ ਨਾਮੁ ਸਭੁ ਸਾਰੇ
ਜਗਾ॥ ਦੀ॥ ਚਿ ਵਰਤਾਇਆ॥ ਹੈ॥ ਅ ਜੋ ਹੋਤੁ ਅਮਾ
ਣੁ ਹੈ॥ ਵਰਾਤਿ ਆ॥ ਨਾ॥ ਹੀ॥ ੳਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਤੇਰੇਹ
ਵਾਲੇ ਕੀਤਾ॥ ਹੈ॥ ਸੁ ਧੁਸ ਬ ਵੁਾ ਬਿ ਕੈ ਰਖਿਆ ਮਾ ੮

ਹੈ॥ ਇਕੁ ਸਬਦੁ ਗੁਹਜੋ ਹੈ॥ ਇਕ ਸਬਦੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ੧
ਹੈ॥ ਇਕੁ ਕਾਵਿ ਖਿਆਲਿ ਓਹੀ ਨਾਹੀ॥ ਇਤਨੇ ਹੀ ਅੰਦ
ਰਿ ਸੰਸਾਰ ਗਾਲਿ ਤਾਂ ਨ ਹੋਇ ਗਿਆ ਹੈ॥ ਇਕਾ ਵਿਚੋ
ਹੀ ਸਬਦੁ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨਿ॥ ਓਹੁ ਕਹਦੇ ਹੈਨਿ
ਜੋ ਬਾਬੇ ਦੀ ਬਾਣੀ ਨਾਹੀ॥ ਆਪਿ ਲੈਊ ਪਰਿਗ੍ਰਾਮ॰
ਨੁ ਰਾਖਹਿਗੇ॥ ਜੁ ਅਸੀ ਬਾਣੀ ਕਉ ਪਰਖਦੇ ਹਾਂ
॥ ਤਾਂ ਉਨਾ ਸੰਗਿ ਓਹੁ ਕਹੈਗੇ ਜੁ ਏਹੁ ਬਾਂਣੀ ਬਾਬੇ
ਕੀ ਨਾਹੀ॥ ਤਿਨ੍ਹਨੁ ਰਕਤਉ ਕਰਹਿਗੇ ਨਾਹੀ॥ ਚਿਤੁ
ਲਾਇ ਪਾਉਗੇ ਨਾਹੀ॥ ਕਿਆ ਜਾਣੀਐ ਬਾਬਾ

ਅਗਮੁਹੋ।ਵਣਾਤਿਨਪਸਾਰਿਆਹੋਇਆਹੈ।
ਬਾਣੀਉਸੇਦੀਹੈ।ਇਤਨੀਬਾਤਕਹਿਗੇ।ਨਾਹਿ
ਸੋਉਤਭੁਜਮਾਹਿਸੁਵਾਤੁਕਾਜਮੁਪਾਵਹਿਗੇ।
ਅਸੰਖਵਾਰੀਆਂਕਟੀਆਹਿਗੇ।ਅਸੰਖਵ॰
ਰੀਆਂਜਲਹਿਗੇ।ਅਜੇਗਾਤਿਹੋਵੈਗੀ।ਜ॰
ਉਨਾਕਾਮੁਖੁਕਾਲਾਕੀਚੈਗਾਤਾਂਬਹੁਤਿਨੇਕਸ
ਟਹਿਗੇ।ਇਹੁਮਾਨ੍ਹਿਵੁਉਨਕੀਸੰਸਾਰਮਾਹਿਹੈ।
ਹੋਰੁਜੋਬਹੁਤਿਬਹੁਤਿਸੰਤਾਸਿਖਾਂਕੀਨਿੰਦਾਕ
ਰਮੁਕੇਈਦੇਖਿਆਹੈਗੁਨਾਹੀ।ਪਰਾਇਆਕ

ਹਿਆਆਗਿਆਨੈਰੋਗਾ।ਜੇਜਨਮੁਜੇਜਮਾਹਿਮਾਵੀਕਾਪਾ ੧੨
ਵਾਹਿਗੁਰੋ।ਤਿਸੁਮਾਵੀਕਾਵੀਵਾਹੇਵਾਹਿਗੁਰੋ।ਉਸ
ਕੇਮੁਖੁਅਗਾਨਿਜਲੇਗੀਬੇਲਵੂੰਮਲੇਗਾ।ਹਿ
।ਚਾਨਣੁਹੋਭੁਵਸਤੂਕਾਹੋਤਾਹੈ।ਕਿਛੁਦੀਵੇਕਾ°
ਚਾਨਣੁਨਾਹੀ।ਓਹੁਜੋਅਗਾਨਿਉਸਕੇਮੁਖੁਬ
ਲਦੀਹੈਸੋਉਸਕਉਸਜਾਇਹੈ।ਦੀਵੇਕਉਅ
ਗਾਨਿਕਾਜੀਉਪਉਨਦੀਵੇਕਾਜੀਉਤੇਲੁਹੈ
ਮੁਖਬਾਲੀਹੈ।ਝੋਹਿਕਮਤੀਕਾਰਿਕੈਦੀਵੇਕੇਮੁ
ਖਅਗਾਨਿਜਲਾਈਹੈ।ਇਨਾਨਿਦਕੀਇਹਮ °

ਐਵੋਹੋਵੈਗੀ॥ ਦਰਗਾਹਿਮਾਹਿ ਸਜਾਇਮਿਲੈਗੀ
॥ਬਹੁੜੈਹੋਰੁਜੋਨਿਦਾਕਰਹਿਗੇ॥ ਅਜਰੁਜਾਰਿ
ਸਕਹਿਗੇਨਾਹੀ॥ ਸੋਮਹਲਕੇ ਖੇਮੁਕੀਚਾਹਿਗੇ॥
ਅਕਾਣਤਭਾਰਉਨਕੇਸਿਰਿ ਊਪਰਿਹੋਇਗਾ॥ਬੇ
ਛਣੀਮਿਲੈਗਾਨਾਹੀ॥ ਓਹੁਜੋਕਮਾਵਦੇ ਥੇਸੋਹ
ਉਲੇਭੁਏਹੈ॥ਭਾਰਉਨਾਦਾਦੇਸਿਰਿਜਾਇਪ
ਇਆ॥ਜੋਤੈਨਾਆਦਿਨੁਕਰਹਿਗੇ॥ਸੋਊਤਭੂ
ਜਾਬੇਪੇਆਂਮ੍ਰਿਤਾਬੇਰਖੁਚ ਚਨ ਸਭੂਪੀਹੇ
ਵਾਪਿਗੇ॥ਜਰਾਸੈਕਉਨਿਵਾਰਹਿਗੇ॥ ਆਗੇ

ਪਉੜੀਢਲੀ ਸਲੋਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਾਬਿ ੯੩
ਰਖੁਸੁਹਾਵਣਾਫਲੁਲਾਗੇਗਾਹਿਰਗੰਭੀਰਾਵੇ
ਵਨਸੁਭੂਪੀਨਾਨਕਾਜੇਨਮਾਣੀਤੇਰੀਧੀਰਾ ॥੧॥
ਪਉੜੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਫਲੁਨਿਰਮਲੁਕਾਰਿਜਾਣਿਆ
॥ਮਨਮਾਹਿਸਿਮਰਣੁਸਬਦੁਪਛਾਨਣਾ॥ਸਚੁਧਿ
ਆਨਿਨਿਰਮਲੁਕਾਰਿਕਰਮਾ॥ਵੇਹੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਬ
ਦੁਸੁਧਰਮਾ॥ਸੇਵਾਪਰਮਚੰਦਨੁਕਾਰਿਜਾਨਣਾ
॥ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਣੁਨਾਂਮੁਵਖਾਣਣਾ॥ਹੋਇਚਿਤੰ
ਨਸਹਾਜੇਧਾਰਿਰਹਣਾ॥ਜਪਣੁਬਿਹੰਗਮਨਾਨਕ

ਨਿਸਤਾਰਣਾ ।੨੩। ਫੇਰਿਬਾਬੇਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀ
ਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹਜੀ । ਏਹੁਜੁਗਤਦੀਤੀਰਥੀ
ਰਮਤੇਸੋਤਿਨਾਉਤੇਏਵਡਾਬਿਸਥਾਰਹੋਇਆ
। ਇਕਜੋਠਾਕੁਰਪੂਜਦੇਹੈਨਿ । ਤਿਨਾਦਾਕਉਣਹ
ਵਾਲੁਹੋਵਣਾਹੈ । ਓਹੁਤਾਕਹਦੇਹੈਨਿ । ਜੋਪ
ਰਮੇਸਰੁਆਇਨਾਹੀਵਿਚਿਹੈ । ਹੋਰੁਥੇਜਾਣਦੇਨਾ •
ਹੀ । ਫੇਰਿਨਿਰੰਕਾਰਬੋਲਿਆਸੁਣੁਨਾਨਕਜੀ ।
ਉਨਦਾਫੜੀਲੀਝਾਧੇਹੈ । ਪਰੁਚੇਤਾਖਆਰਿਕ
ਛੁਨਾਹੀ । ਉਨਾਆਦਿਕਥਾਫੜੀਹੈਨਮੂਨਾ

ਤਾ:ਬਬਰਨੁ:ਚਿਹਨੁਮੇਰਾਕਿਛੁਨਾਬਾਬਾ:ਸੋਨਹੀ ੮੪
ਕੀਨਿਆਈਬਾਬਾ:ਦਰਸਨੁਕਿਸੀਕਉਹੋਤਾਨਾ
ਬਾਬਾ:ਓਹੁਕਹਦੇਖੇਨੂ:ਇਹੀਪਾਹਨਕੀਰਉਸਹੋ
ਦੋਹੋਭੁਾ:ਪਰਉਨਕਉਸੁਆਦੁਪੂਜਨੇਕਾਆ
ਇਆਨਾਤੀ:ਜਾਦਿਜਲਮਹੀਬੀਤਾਦੇਮੋਊ
ਹਾਰਹਿਆਬਾਬਾ:ਆਬਉਹਾਂਨਹੀ:ਉਨਾਕਉ
ਭੀਕਿਛੁਹਾਥਿਨੁਦਆਵੈਜਾਦਿਉਸਰਉਸਕਾਰਿ
ਪੂਜਾਹਿ:ਫੇਰਿਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇ
ਪਾਤਸਾਹਓਹੁਰਉਸਕਉਦਿਲੈ:ਤਾਹੁਕਮੁਹੋ

ਆਸੂਣੁ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਰਬੁ ਊ ਸਭੀ ਸਹਾਲਿਹੀ ਤੋ ਤੋੜੇ
ਕੋਈ ਕਰਿ ਸਕੈ ॥ ਠਾਕੁਰ ਤਾ ਦੀ ਪੂਜੀਐ ਜਾ ਠਾਕੁ
ਰ ਜੋ ਹਾ ਹੋਈਐ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕਛੁ ਮੁਹੋ ਬੋਲਤਾ ਨਾਂ
ਹੀ ॥ ਸੁਖ ਤੇ ਕਿਛੁ ਮਹਾਰਾ ਭੁ ਮੰਗਤਾ ਨਾਹੀ ॥ ਠਾਕੁ
ਰ ਕਉ ਕਛੁ ਖੁਧਿਆ ਨਾਹੀ ॥ ਕੁਛੁ ਨੰਗਾ ਭੁਖ ਨ
ਹੀ ॥ ਉਸਨ ਸੀਤ ਨਾਹੀ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਨਾਹੀ ॥ ਅ
ਪਨੀ ਦੇਹ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨਾਹੀ ॥ ਧੁਆ ਆਈ ਸਿਰਿ
ਊਪਰਿ ਰਖੀਐ ॥ ਧੁਆ ਆਈ ਚਰਨਾ ਤਲੇ ਰਖੀ
ਐ ॥ ਧੁਆ ਆਈ ਮਾਰਗ ਮਾਹਿ ਪਛਾਰਹੈ ॥ ਹਰਖ

ਸੋਗੁਣਕਿਛੁਨਾਹੀ।ਐਸੀਮਾਨਿਦਜਾਂਸੇਵਕੁ
ਹੋਵੈਤਾਠਾਕੁਰਕਉਪੂਜੀਐ।ਤਾਂਕਿਛੁਹਾਥਿ
ਆਵੈ।ਠਾਕੁਰਤਾਅਣਬੋਲਤੁਹੈ।ਏਹੁਪੂਜਣ
ਵਾਲਾਹੀਬੋਲਤਾਹੈ।ਏਹੋਹਰਖੁਸੋਗਮਾਹਿਹੈ
ਏਹੁਉਸਪਾਹਨਹੀਜੈਸਾਹੋਇਕਾਰਿਪੂਜੈਤਾਕਿ
ਛੁਪਾਵੈ।ਅਤੇਜੋਅਹਿਕਾਰੁਕਾਰਿਕਾਰਿਠਾਕੁਰਕ
ਉਪੂਜੈਹੈ।ਅਨਮਾਹਿਡੂਬਿਧੋਹੋਵੈ।ਪਰਸੈ
ਦਾਮੁਖਹੋਵੈ।ਚਿਤੁਕਿਸੀਲਉਰਹੋਵੈਸੰਸਾਰ
ਕੀਸੋਭਾਵਾਸਤੇਠਾਕੁਰਕਉਪੂਜੈਘੰਦਾਫਲ

ਕਾਵੈ।ਤਿਨਕਉਜਨਮੁਪਾਹਨਨਹੀਂਕਾਮਿਲੈਗਾ।੪।
ਆਜਾ।ਲੀਐਪਾਹਨਕੀਗਾਤਿਕਵੇਹੀਹੋਵੈ।ਜ
।ਵੇਓਹੁਪਾਹਨਕਿਸੀਠਕੁਰਦੁਆਰੇਕੀਪਉੜੀ
ਕਉਲਗਾਈਐ।ਤਾਂਕੇਈਸਾਧੂਸੰਤੂਚਰਨਉ
ਸਊਪਾਰਿਰਾਖੇਤਾਂਉਸਕੀਗਾਤਿਹੋਵੈ।ਪਾਰਿ
ਕੈਸੀਗਾਤਿਹੋਵੈ।ਤਾਂਪਾਹਨਤੇਕੰਕਰੁਹੋਵੈ।ਊ
ਸਕੰਕਰੂਪਾਰਿਭੀਸਾਧਕਾਚਰਨੁਲਗੇਤਾਂਫੇ
ਰਿਆ।ਦੀਕਉਅਗਨਿਕਾਤਾਉਲਗੈਤਾਂਉਸਤੇ
।ਫਿਰਿਕਲੀਹੋਵੈ।ਬਹੁਰਿਓਸਕਲੀਮਾਹਿਮਾ

ਰਣਪਦਵਿਹਿਤਿਸਤੇਤਫਿਰਿਪਿਤਲਹੋਵੈਵਾਫੇਰਿਪ
ਤਲਕਉਅਸੰਖਤਾਉਮਿਲਤੇਹੈਨਿ।ਤਲੇਅਰ
ਰਹਿਨੋਹੋਤੀਹੈ।ਊਪਰਿਹੋਬੇਝੋਹੋਤਾਹੈ।ਅਰਧ
ਕੀਤਾਹੈਅਰੁਬੋਲਤਾਹੈ।ਘੜੀਤਾਹੋਇਆ
ਸੋਰੁਕਰਤਾਹੈ।ਸੀਸਾਰੁਸੁਲਤਾਹੈਜੋਕਿਛੁਧ
ਕੀਤਾਹੈ।ਉਸਕਉਸਜਾਇਮਿਲਤੀਹੈ।ਬ
ਭੁਜਤਪਾਰੁਕਰਿਕੈਬਚੀਤਾਹੈ।ਬਹੁੜਿਅਰ
ਸੋਊਪਰਿਚਾੜੀਤਾਹੈ।ਓਹੁਆਪਅਹਰੁਕਰ
ਤਾਕਿਛੁਨਾਹੀ।ਪਰੁਸੁਆਰਬਕੇਵਾਸਤੇਉਸ

ਕੀਦੇਹਜਲਤੀਹੈ॥ਉਸਕੇਵਿਚਿਜੁਅਹਾਭੁਧਕ
ਦਾਹੈ॥ਤਿਸੁਵਿਚੋਕੋਈਦਾਣਾਕਿਸੀਸਾਧਕੇਮੁਖਿ
ਪਵੈ॥ਤਾਂਫਿਰਿਮਾਟੀਸੌਂਰਲੈ॥ਉਸੁਮਾਟੀਮਾਹਿ
ਬੀਜੁਬੋਈਐ॥ਉਸਕਾਬਿਰਖੁਹੋਵੈ॥ਉਹਬਿ
ਰਖਜਦਬੋਡਾਹੋਵੈਤਦਕਾਟੀਐ॥ਕਾਟਿਕਾਰਿ
ਚੀਰੀਐ॥ਚੀਰਿਕਾਰਿਉਸਕੀਚਉਕੀਕਰੀਐ
॥ਤਾਉਸਕੇਊਪਰਿਕੋਈਸਾਧੂਇਸਨਾਨੁਕਰੈ॥ਤਾਉ
ਸਕੀਗਾਤਿਹੋਵੈ॥ਜੋਅਹੰਕਾਰਕਾਰਿਕਾਰਿਸੰਸਾਰ
ਕੀਸੋਭਾਕਾਰਿਮਨੁਚਤੁਰਾਈਕਾਰਿਠਾਕੁਰਕਉਪੂਜ

ਜਿਰੋਤਿਨਾਕਾਏਹੁਹਵਾਲਹੋਵੈਗਾਨਦੀਜਨਮੀ ੮੭
ਜਾਇਫਿਰਿਕਿਛੁਆਆਸਾਮਾਨੁਝੁਕੀਰਖੈਗਾ
ਆਆਹੋਕਿਆਜਾਣੀਐਜੋਕਿਆਜਨਮੁਪਾ
ਵੈਗਾਫਿਰਿਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਂ
ਤਸਾਹਾਪਾਹਨੂੰਖੂਜਲਵਾਲਿਆਂਦੇਸਿਰਿਏ
ਹੁਹੋਈਆਪਰੁਜੋਦੂਰਗਾਭਦਾਨੀਪੂਜਦੇਹੈਨਿਅ
ਰਤੁਲਸੀਕੀਸੇਵਾਕਰਤੇਹੈਜਦਾਬਪਾਵਤੇਹੈ
ਨਿਪੂਜਕਹਾਵਤੇਹੈਨਿਹਬਾਸਾਬਿਦਾਲਿਵਾ
ਲਿਖੁਹਾਵਤੇਹੈਨਿਜੋਕਛੁਕਰਤੇਹੈਨਿਤਿਨਕਾ

ਕਿਆਹ ਵਾਲੁ ਹੋਵਨਾ ਹੋਹੈ॥ ਫਿਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬੋਲਿ
ਆ ਸੁਣੁ ਨਾਨਕ ਜੀ॥ ਜੋ ਦੁਰਗਾ ਤੁ ਵਾਲੀ ਕਉ ਪੂ
ਜਤੇ ਹੈ॥ ਸੋ ਜਾਨ ਮਾਈ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਾ ਪਾਵਹਿਗੇ॥ ਪ
ਭੁ ਕਿਤੁ ਕਰਿ ਕੈ॥ ਜੋ ਦੁਰਗਾ ਕਾ ਰੂਪੁ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਾ ਹੈ
॥ ਉਸ ਕਉ ਮਾਤਾ ਕਹਤੇ ਹੈ॥੧੧॥ ਜੋ ਇਸਤ੍ਰੀ
ਆ ਕਾ ਰੂਪੁ ਹੈ ਸੰਸਾਰ ਬਿਖੈ ਸੋ ਸਭੁ ਦੁਰਗਾ
ਹੀ ਕਾ ਰੂਪੁ ਹੈ॥ ਦੁਰਗਾ ਕਉ ਮਾਤਾ ਕਹਿਤੇ ਹੈ॥ ਅ
ਰੁ ਰਿਦਾ ਬਿਖੈ ਇਸਤ੍ਰੀਆ ਭੀ ਕਰਤੇ ਹੈ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ
ਸਾਥਿ ਭੋਗੁ ਕਰਤੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਉਸ ਕਉ ਮਾਤਾ ਕ

ਹਤੇਹੈਨਿਆਇਨਵਾਸਤੇਜਨਮੁਾਇਸਝੀਕਾਪਾਵ ੮੮
ਤੇਹੈਨਿਆਉਸਕਾਗੁਰੂਦੂਰਗਾਹੀਬੀਜਉਇ
ਸਝੀਕਉਦੂਰਗਾਹੀਕਰਿਜਾਨੈਤਾਗਤਿਪਾਵੈ
ਨਿਰਬਾਣਹੀਹੋਇਰਹੇਸਰਬਾਤਿਰੀਆਕਉਦੁ
ਰਗਾਹੀਕਰਿਜਾਂਨੈਤਾਗਤਿਪਾਵੈਫੇਰਿਬਾਬੇਅ
ਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਾਤੂਲਸੀਪ
ਵਿਤ੍ਰਕਹਤੇਹੈਂਆਇਸਕੀਬਿਧਿਕਿਉਕਾਰਿਹੈਆਫਿ
ਰਿਨਿਰੰਕਾਰਿਬੋਲਿਆਸੁਣੁਨਾਨਕਜੀਤੂਲਸੀ
ਪਾਵਿਤ੍ਰਹੀਹੈਉਤਭੂਜਮੇਰਖੀਤੇਅਨੇਬੇਲ

ਤਉਹੈ।ਆਪਨਾਆਪੁਕਢਾਵਤੀਹੈ।ਪਰੁਪੂਜਨੇਕ
ਉਠੀਹੈ।ਗਾਲਿਪਾਵਣੇਕਉਨਾਹੀ।ਗਾਲਿਇਸਕ
ਉਸੇਪਾਵਾਹਿਜੋਮਸੂਮਬਾਲਕਹੋਵਨਿ।ਕਰਮਾਤਿ
ਕਰਮਕੀਸਾਰਨਜਾਣਾਹਿ।ਕੰਠੀਤੁਲਸੀਸੇਪਾਵ
ਹਿਜੋਪਰਨਿੰਦਾਸੁਣਾਹਿਨਾਹੀ।ਗਾਲਿਮਾਹਿਕੰਠੀਤੁ
ਲਸੀਕੀਸੇਪਾਵਾਹਿਜੋਪਰਸੁਆਰਥਕੋਨਿਮ
ਤਿਸੀਸੁਕਢਾਵਹਿ।ਅਪਨਾਗਾਲਿਆਗੈਰਖ
ਹਿ।ਅਗਲੇਕਉਛਡਾਇਦੇਵਹਿ।ਜਾਂਐਸੇਕ
ਰਮਕਰਹਿਤਾਤੁਲਸੀਕੀਮਾਲਾਜੋਗਾਲਿਪਾਵ

ਜਿਨ੍ਹਾਤਾਉਸਕਾਮਹਾਂਤਮੁਭੀਹੋਵੈ।ਬਹੁਰਤੁਲਸੀ ੮੯
ਕੀਮਾਲਾਜੋਗਲੇਪਾਵਤੇਹੈਨਿ।ਅਰੁਕਰਮਕਮ॰
ਵਤੇਹੈਨਿ।ਤਿਰੀਆਕਾਸੰਗੁਕਰਤੇਹੈਨਿ।ਉਨ
ਕਉਤੁਲਸੀਸਰਾਪੁਦੇਤੀਹੈ।ਤੀਨਮੈਸਾਠਿਜੋ
ਜਨਮੁਉਜਲੁਹੈਰਕਤਅਰੁਪੂੰਕਾ।ਉਸਮਾਹਿਉ
ਹੁਨਾਲੀਆਹੈਗੇ।ਏਕਏਕਮਣਕੇਕਾਸਵਾਸ
ਵਾਮਣਕਾ।ਇਕੁਮਣਕਾਕੀਚੈਰਾ।ਊਹਾਉਹੁਮ॰
ਲਾਉਨਕੇਗਲੇਪਾਈ।ਮੇਰੀ।ਜਾਦਿਉਭਵਜ
ਲਕਉਮਾਲਾਗਲਿਹੈ।ਤੇਲੀਪਜਾਇਤਾਦਿਉ

ਨਕੀਗਾਤੇਹੋਵੈ ਨਾਹੀਤਾਵਿਚੇਹੀਦਬੇਮਰਗਏ
ਫੇਰਿਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾ
ਹਮੇਰਾਭੀਜੀਉਹੋਇਆਸੀਜੋਤੁਲਸੀਕੀਮ
ਲਾਗਲਿਪਾਈਐਆਪਰੁਜੀਪੁਨੁਤਾਭਉਉਪਾੜੇ
ਆਹੈਸੁਣਕੈ ਫੇਰਿਨਿਰੰਕਾਰਬੋਲਿਆਸੁਣੁਨਾ
ਨਕਜੀਅਜਾਂਤੇਰੇਗਲਿਮਾਲਾਪਾਈਹੈਅਣ
ਕੇਅਮੋਲੁਹੈਜਿਨਕੋਉਨਕੀਮਤਿਤੁਝਹੀਕਉ
ਆਈਹੈਤਾਫੇਰਿਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਜੀਸ
ਪਾਤਿਸਾਹਾਓਹੁਮਣਕੇਕਉਣਹੈਨਿਸੁਝਕਉ

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਬਣਾਈ ਮੈ ਜੀ। ਓਹੁ ਮਣਕੇ ਤੂੰ ਜਾ ਦਿ॰
ਣਦਾ ਹੈ। ਓਹੁ ਮਣਕੇ ਤੇਰੇ ਗਲਿ ਪਾਏ ਹੈਨਿ। ਸ
ਚੇ ਸਰਬ ਨਾਮੁ ਕੇ ਮਣਕੇ ਹੈਨਿ। ਸੁਰਤਿ ਕਾ ਸੂਤੁ ਹੈ। ਤ
ਤੁਕਾ ਧਾਗਾ ਹੈਂ। ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਥਿ ਪਰੋਤੇ ਹੋਏ ਹੈਨਿ। ਵ
ਹਗੁਰੂ ਉਨਿ ਕੇ ਊਪਰਿ ਮੇਰੁ ਰਖਿਆ ਹੈ। ਉਸੁ ਮਾਲ॰
ਕਾ ਮੇਰੁ ਵਾਹਗੁਰੂ ਹੀ ਹੈ। ਇਹੁ ਮਾਲਾ ਬਖਸਿ ਕੈ ਮੈ
ਤੇਰੇ ਗਲਿ ਪਾਈ ਹੈ। ਇਸੁ ਮਾਲਾ ਕਉ ਜੋ ਜਪੇ
ਗਾ ਤਿਸ ਕਉ ਮੈ ਆਪਣੇ ਪਾਸਿ ਰਖਾਗਾ। ਉਸ
ਕਾ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਕਟਾਂਗਾ। ਉਸ ਕੇ ਦਰਸਨ ਸੀਸ॰

ਵੁਤੇਰੈ ਰਾਗਾ॥ਆਗੈ ਪਉੜੀ ਚਲੀ॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥
॥ਮਾਲਾ॥ਨਿਰਮਲੁ ਮਨ ਨਹਿ ਮਾਹਿ ਜੋ ਜਾ ਪਿੜਾ
ਹੈ ਕੋਇ॥ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਾ ਪਾਇਆ
ਲੁਾਖਿ ਹੰਗਾਮੁ ਸੋਇ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਹਿ
ਸਠਨਾਮੁ ਕੀ ਮਾਲਾ ਪਾਵਹੁ॥ਹਰਿ ਕੀ ਸਿਫਤਿ
ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਸਾਵਹੁ॥ਹੋਇ ਰਹੋ ਨਿਰਮਲੁ ਅ
ਲੇਪਾ॥ਸੁਰਤਿ ਪਛਾਨ ਬੁਰਾ ਪਹੁ ਚੇਤਾ॥ਪ੍ਰੇਮੁ ਧਿ
ਆਰਲੇ ਤਤੁ ਪਰੋਵਹੁ॥ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਬਿਧਾ ਮਨ
ਤੇ ਖੋਵਹੁ॥ਸਭ ਕੀ ਰੇਣੁ ਹੋਇ ਰਹੋ ਨਿਰਜੀਤੁ॥ਨਾ ੯

ਨਕਾਇਹੁਮਾਲਾਪਹਿਰੇਚੀਤੁਾ॥੨੪॥ਫੇਰਿਬਾਬੇ ੮੧
ਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹਿਜੀਆ
ਸੀਮੁੰਢ੍ਹਾਪਾਈਤਰਤੇਨਾਹੀਅਸਾਨੂੰਓਹੁਵਸਤੁ
ਦਿਚੈਂਜਿਤਕਾਰਿਅਸੀਸਿਖੋਹੋਵਹਾਂ॥ਫੇਰਿਨਿਰੰ
ਕਾਰਬੋਲਿਆ॥ਨਾਨਕਦਾਸਜੀ॥ਸਿਖੀਦੂਰਿਹੈ
ਪਰੇਤੇਪਰੇਹੈ॥ਪਰੁਤੀਨਭਾਤਕੀ॥ਸਿਖੀਹੈਜ
ਗਤਮਾਹਿ॥ਇਕਤੋ॥ਸਿਖੀਕੀਛਾਇਆਹੀਹੈ॥ਇ
ਕਨਾਕਉਸਿਖੀਕਾਮੁਸਕੁਆਇਆਹੈ॥ਇਕ
ਨਾਸਿਖੀਕਾਫਲੁਖਾਧਾਹੈ॥ਤਾਬਾਬੇਅਰਦਾ

ਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹਾਛਾਇਆਕੂੰਓਕ
ਰਿਦੇਹੋਮੁਸਕਾਕਿਓੁਕਾਰਿਦੇਹੋਫਲਾਕਿਓੁਕਾਰਿਦੇਹੋ
ਤਾਨਿਰੰਕਾਰੁਬੋਲਿਆਸੁਣੁਨਾਨਕਜੀਚਲੁਮ
ਸੀਵੇਖਿਆਜੀਐਏਹੁਵਸਤੂਤਾਨਿਰੰਕਾਰ
ਤੇਬਾਬਾਸੰਗਾਤਿਵਿਚੋਆਏਸਿਖੀਕਾਮੰ
ਤਲਗੇਵੇਖਣਾਚਲੇਚਲੇਇਕਤੁਨਗਰੀਮ
ਏਓਤੁਨਗਰੀਆਇਕੈਪੁਛਣਾਕੀਤੀਜੋਕੋ
ਈਸਿਖੁਇਤੁਨਗਰੀਹੋਤਾਕਿਨੈਆਖਿਆ
ਜੁਹੈਨਿਆਖੀਦੋਤਾਨਿਰੰਕਾਰੁਤੇਕਦੂਗਤਿ

ਨਾਨਕ ਉਤੁ ਡੇਰੇ ਰੇਆ ਆਣੋ ਪੈਰੀ ਪਉ ਨਾਇ ਨਾਆ ਦਰ
ਇਕ ਹਿਆ ਆਰ ਗੇ ਤੇ ਓਹੁ ਸਿਖੁ ਵਿਜ ਮਰ ਹੋਆ ਭੁ
ਪਕਰਿ ਰਹੇ ਆ ਉਤ ਜਾਇ ਤ ਉਨਾ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੇ
ਏ ਆਇ ਓ ਨਾਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਤੇ ਬਾਬਾ ਬਾਹਿਰ
ਜੋ ਡੇਰੇ ਵਾਲੇ ਹੈਰਾਣੁ ਹੋਇ ਰਹੇ ਜਾਕਿ ਉਬੈਠੇ
ਹੋਇਆ ਤਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬੋਲਿਆ ਬਾਬੇ ਸਾਖੀ ਕ
ਰਣ ਲਗਾ ਤਾ ਓਹੁ ਡੇਰੇ ਵਾਲੇ ਬਾਬੇ ਦੇ ਮੁਖ ਵ
ਲਿ ਦੇਖਣ ਲਗੇ ਉਨਕਉ ਠੰਢ ਸੀਤਲ ਲਾਈਆ
ਵਣ ਲਗੀ ਜਿਉ ਧੁਪੇ ਤੇ ਛਾਇਆ ਮਾਹਿਆ

ਨਿਥੇਠ ਤਾਂ ਹੋਆ ਤਉ ਉਨਕਉ ਤਉ ਸੀਰ ਹੋਣੀਆ ਉਨ੍ਹ ॰
ਜਾਤਾ ਜੋ ਕੁਛੁ ਭਲਾ ਜੋਹਾ ਬੋਲਦੇ ਹੈਨਾ ਤਾ ਉਨ ॰
ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਦਾਹਰੁ ਕੀਤਾ ਚਾਰਿ ਧਾਰਿ ਸੋ ਤਾ ਉਨਾ
ਆਪਸਾ ਵਿਚਿ ਕਹਿਆ ਜੋ ਸੇਖੁ ਆਣੇ ਹੈਨਾ ਭ ॰
ਈਖੇਦੂ ਬਹੁਤਾ ਇਕਠਾ ਕਰਿ ਲੈ ਆਵਹੁ ਤਾ ਇਕ
ਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਆਗੈ ਆਣਿ ਰਖਿਆ ਅਰੁ ਕਹਿਆ ਜ
ਮਿਹਰਵਾਨ ਏ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਤੁਸੀ ਮੁਹਿ ਪਾਵਹੁ ਤਾ ਓਹੁ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਤੇ ਬਾਬੇ ਮੁਹਿ ਪਾਇਆ ਅ
ਰੁ ਉਹੁ ਬਹੁ ਚਣੋ ਤਾਉ ਨਾਸੇ ਖਾਤੇ ਹੋਇਆ ਇ

ਨਾਹੀ। ਜੁ ਚਾਰਿ ਕਦਮ ਅਗੇਰੈ ਜਾਇ ਕਰਿ ਇਨਾਂ ੯੩
ਸਿਖਾਂ ਪਾਸੋਂ ਖੁਸੀ ਨਲਈਐ। ਤਾਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਹਿ
ਆ ਜੋ ਇਨਾ ਨੋ ਛਾਇਆ ਹੀ ਹੈ। ਮੁਸਕੂ ਨਾਹੀ ਆ
ਇਆ। ਫੇਰਿ ਅਗੇਰੌ ਦੂਸਰੇ ਡੇਰੇ ਗਏ। ਓਥੈ ਜਾਇ
ਪੈਰੀ ਪਉਣਾ ਕਹਿਆ। ਤਾ ਸਿਖ ਆਇ ਇਕਠੇ
ਹੋਏ। ਕਹਣੇ ਲਗੇ ਜੁ ਅਸਾਡਾ ਖਸਮ ਆਨਾ ਹੋਇ
ਆ ਹੈ। ਜੋਰੂ ਹੂ ਸਿਖ ਭੇਜੇ ਹੈਨਿ। ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਮੰਜਾ
ਵਿਛਾਇ ਦਿਤਾ। ਹਾਥਿ ਪਖਾ ਲੇ ਕਰਿ ਝੁਲਣ ਲ
ਗੇ। ਜੋ ਓਨਾ ਦੇਖ ਲੀ ਵਸਤੁ ਸੀ ਸੋ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਕਰਿ

ਕੈਲੈਆਇਆਸਿਖਾਂਹਾਥਿਜੋੜੇ ਅਭੁਕਾਹੇਆਭਾ
ਈਜੀਇਵੁਦਾਲਾਭੁਭੂਕਾਹੈ ਭਾਦੁਨੀਅਸਾਫੀ
ਹੇਬਾਇਪਾਈਐਸੋ ਤਾਓਹੁਪ੍ਰਸਾਦੁਮੁਹਿਪਾਇ
ਆਆਅਭੂਉਬੋਚਲੇਨਿਰੰਕਾਰਠੇਬਾਬਾ ਤਾਸੇ
ਗਾਠਿਹਾਥਿਜੋੜੇ ਅਰਦਾਸਕੀਤੀ ਜੀਗਰੀਬ
ਨਿਵਾਜਰੇਗਾਵਸਦਾਰਹੋ ਤੁਸਾਡਾਪੇਰੁਪਉ
ਰਹੈ ਪ੍ਰਿਤਿਨਾਲਿਸਿਖੁਦਸਕਦਮ ਅਗੇਰੈਪਹੁ
ਗਾਵਣਗਏ ਹਾਥਿਜੋੜਿਖੜੇਹੋਏ ਜੀਪਾਤਿਸਾ
ਹੁਗੁਭੂਾਚੇਤਿਆਵੈ ਤਾਨਿਰੰਕਾਰਬੋਲਿਆਸੁ

ਲੁਵਾਸਜੀ।ਗਇਨਾਕਉਸਿਖੀਕਾਮੁਸਕੁਆਇਆ ੮੪
ਹੈ।ਤਾਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾ
ਹਸਿਖੁਕਿਉਕਰਿਹੋਈਦਾਹੈ।ਤਾਨਿਰੰਕਾਰਕਹਿਆ
ਚਲੁਨਾਨਕਜੀਤੈਨੂਸਿਖੁਦਿਖਾਈਐ।ਤਾਚਲੇ
ਚਲੇਫੇਰਿਇਕਤੁਨਗਰੀਗਏ।ਤਾਸਿਖਾਦਾਕੋ
ਗਾਪੁਛਿਆ।ਤਾਲੋਕਾਂਦਸਿਆਜੋਜੀ।ਇਕੁਸਿ
ਖੁਹੈਇਥੈਪਰੁਨਿਰਧਨੁਹੈ।ਓਹੁਫਲਾਨਾਸਿਖੁ
ਹੈ।ਉਸਦੇਜਾਹੋ।ਤਾਨਿਰੰਕਾਰਤੇਬਾਬਾਉਤਕੋ
ਰੇਆਏ।ਤਾਅਗੋਸਿਖੁਸਿਖਣੀਖੜੇਹੋਇਰਹੇ

ਸਿਖਾਨੂੰਦੇਖਿਕੈ ਅਰਕਹਿਆਜੀਆਈਐਸ
ਹਰਵਾਨਬੇਠੀਏ ਫੇਰਤੂਸਾਡਾ ਹੋਤਾਉ ਬੇਨ
ਰਿਕਾਰਤੇ ਬਾਬਾ ਬਾਹਿਰ ਹੋਏ ਉਨਾਦਾ ਭਾਉ ਦੇਖ
ਕਰਿਆ ਸਿਖਦੇ ਦੁਇ ਬੇਟੇ ਥੇ ਇਕ ਬੇਟੀ ਥੀ ।
ਉਸਕੇ ਡੇਰੇ ਤਾਸੁੰ ਨਕਲਾ ਪਰਾਦ੍ਵਾ ਦਿਗਾਰ ਕੀਹੋ
ਈਆ ਇਕ ਬੇਟਾ ਮਾਰਿਗਾਇਆ ਆਸੇ ਖੁ ਸਿਖਨੀ
ਕਹਿਆ ਕਿਆ ਕਰੀਐ ਸਭਿ ਖੁਭੂਨੇ ਭੇਜੇ ਹੋ
ਸੀਆ ਅਰੁ ਫੇਰੇ ਭੀ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਅਰੁ ਬੇਟਾ ਕੁਸਿ
ਰਿਗਇਆ ਹੋ ਹੁਣ ਕਿਆ ਕਰੀਐ ਜੋ ਬੇਟੇ ਦੇ

ੰਖਿਆਲਪਉਵੇਹਾਂਤਾਸਿਮਝੂਕੇਰਹਾਵੇਹੈਨਾ। ੯੫
ਜੇਬੇਵੇਵੇਂਖਿਆਲਨਹੀਪਊਵੇਤਾਸੰਸਾਰਸੈ
ਦਾਕਰਦਾਹੈ।ਏਹੁਸੈਸਾਰੁਕਾਂਲੀਕਉੜੀਹੈ।ਸੈ
ਸਾਰਿਕੀਆਂਨਾਂਦੇਆਸੈਸਾਰਹੀਵਿਚਿਰਹਿਜਾਵੁ
।ਪਰੁਜੁਰੂਪਾਸੇਭੁਲਿਆਬਾਉਨਾਹੀਤਾਂਉਨਾ
ਨੇਬੇਦਾਪਾਇਆਛਡਿਆ।ਸਿਖਾਂਦਾਦਿਕਰ
ਪਾਇਆ।ਹਾਥਿਕਿਛੁਆਵੇਨਾਹੀ।ਕਿਆਕ
ਰੀਐ।ਤਾਂਬੇਦੀਕਉਲੈਚਲੇਬੇਚਣੇ।ਜੇਕਿਛੁ
ਹਥਿਆਵੇਤਾਸਿਖਾਕਾਅਭੁਲਣਈਐ।ਅ

ਰੁਪ੍ਰਸਾਦੁਕਰੀਐ।ਜਾਓਹੁਗਏਤਾਪਿਛੋਨੈਰਿਕਾ
ਰਉਸਦੇਬੇਟੇਦੂਸਰੇਕਉਫਾਹਾਦੇਤਾ।ਸਿਖ੍ਰਾਂ
ਖਨਿਫਿਰਿਡੇਰੇਆਏ।ਬੇਟੀਗਾਹਣੇਰਾਖਿਕੈਸੀ
ਧਾਲੈਆਏ।ਸਿਖਾਂਕਉਪ੍ਰਸਾਦੁਕਰਾਲੈਲਗੇ
।ਤਾਂਸਿਖੁਡੇਰੇਵਾਲੇਪੁਛਿਆਜੋਜੀਇਬੇਦੂਜਾ
ਬਾਲਕਕਾਬਾ।ਤਾਫਿਰਿਬਾਬੇਕਹਿਆਜੋਭਾ
ਈਬਾਲਕਕਾਸਾਪਰੁਆਸਾਂਮਾਰਿਆ।ਤਾਸਿਖੁ
।ਸਿਖਾਵਿਚੋਹੋਹੋ।ਅਰੁਕਹਿਆਜੋਵਾਹੁਵਾਹੁ
ਏਹੁਬਾਲਕਕਾਕੋਈਭਲਾਜੀਉਬਾਬਾਜੋਸਿਖ

ਦੇਹਬੋਇਸਦਾ॥ਚੋਗਲਾਦਾਹੋਇਆ॥ਸਿਖਅ ੨੬
ਅਤੇਲੂਰਹੇ॥ਜਾਂਕੋਈਅਜੇਹੀਆਰਜਾਈਸਿ
ਰਠੇਲੂਲੇਤਾਸਿਖੁਹੋਵੈ॥ਤਾਂਉਨਾਕਉਫਿਰਿਜਨ
ਮਕੈਸਾਮਿਲੈ॥ਜੋਨਾਦੇਨਾਲਿਕੇਤੀਪਾਰਿਲੰਘ
ਈਹੈ॥ਓਹੁਸਿਖੁਕਹੀਅਨਿ॥ਤਾਫੇਰਿਬਖਸਿ
ਸਿਖਾਂਸਿਖਨੀਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿ
ਸਾਹਿਪ੍ਰਸਾਦਿਦੇਤਜਾਣੂਹੈ॥ਤਾਂਨਿਰੰਕਾਰਕਹਿਆ
ਜੋਤੂਸਾਡੇਬੇਦੀਅਰੁਬੇਦੇਹੈਜੋਭੁਲਾਇਲੈਆ
ਵਡਾ॥ਤਾਸਿਖੁਬੋਲਿਆ॥ਮਿਹਰਦਾਨਜੀਤੁਸੀ

ਹੀਬੁਲਾਵਣਾ।ਤੁਸਾਨ੍ਹਾਹੀਕਿਸਤੈਹੈਬੁਲਾਵਣੇਕਾ
ਾਆਸਾਡੇਬੋਲਾਵਣੇਗੋਚਰੇਨਾਹੀ।ਤਾਨਿਰੰਕਾਰ
ਬਾਬੇਨੂੰਹੁਕਮੁਕੀਤਾ।ਜੋਨਾਨਕਕਾਇਨਾਨੋਉਠਾਲਿ
ਲੈਆਉ।ਤਾਬਾਬੇਬੁਲਾਏ।ਅਰਕਾਹਿਆਉ
ਠੁਬਾਲਕਾ।ਕਿੴਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਵਣਾ।ਤਾਬਾਲਕੇ
ਉਠਖੜੋਹੋਏ।ਆਇਚਰਨੀਲਗੇ।ਫੇਰਿਓ
ਹੁਆਖਰਾਂਵਿਚਾਲਿਖੋ।ਇਕਦਾਨਾਉਨਿਵ
ਣਰਖਿਆ।ਦੂਸਰੇਦਾਨਾਉਖਿਵਣੁਰਖਿਆ
ਾਬਾਲਕੀਕਾਨਾਉਸਣੀਆਂਸੰਦੂਰਖਿਆ।ਸ

ਬਹੁਾਵਿਚਿਲਿਖੋਆਸੀਸਾਰੁਉਨਾਨੂਅਰਾਧਾਲਿਕ ਣਿ
ਗਾਾਏਹੁਸੋਵਾਕੀਚੇਤਾਸਿਖੁਸੌਹੋਈਓਾਸ
ਬਹੁਨਾਲਿਰਲੀਓਾਨਾਨਕਜੀਸਿਖੀਕਾਫਲੁ
ਏਹੁਹੈਾਸਿਖੁਸੋਹੋਵੈਜੋਅਜਾਵੁਜੋਰੈਾਨਿਠਾ
ਅਣਾਨਿਨੁਕਰੈਾਸਾਰਬਕੀਰੇਣੁਹੋਵੈਾਕੁਟੰਬ
ਵਿਚਿਨਿਰਮੋਹੁਹੋਵੈਾਸਾਰਦੀਗਰਮੀਇਕਠੈ
ਰਹੋਵੈਾਬੁਰੇਭਲੇਨੂਹੁਕਮੁਹੀਕਰਿਜਾਣੈਾਅ
ਗੈਪਉਣੀਚਲੀਾਸਲੋਕੁ ਾਨਿਵਣੁਸਅ
ਖਰੁਾਖਵਣੁਗੁਣੁਜੀਹਬਾਮਣੀਆਮੰਤੁਾਏ

ਧੂੜੈਵਾਸਿਆਵਾਹਿਨਾਨਕਤਾਰਿ੍ਹਪਾਣੀਏਕੰਤੁ
॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਰਬਕੀਰੇਣੁਇਸੁਮਨੁਕਉ
ਜਾਣਹੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਨੁਮਾਹਿਪਛਾਣਹੁ॥ਹ
ਉਮੈਦੂਰਿਕਰਹੁਚਿਤੁਲਾਵਹੁ॥ਜੋਜੋਹੁਕਮੁਸ
ਣੀਕਮਾਵਹੁ॥ਬਚਨੁਸਪੂਰਨਨਾਮਨਮਨੁਮਾਹਿ
ਧਰਹੁ॥ਕਰਮਾਬਿਕਰਮਪੇਖਤਅਜਰਜਰਹੁ
॥ਕਰਮਾਬਿਕਰਮਪੇਖਤਅਜਰਜਰਹੁ॥ਹੋ
ਇਨਿਰਾਲਮਸਬਦੁਕਮਾਵਹੁ॥ਜਨਨਾਨਕਤ
ਤੁਬਿਹੰਗਮੁਪਾਵਹੁ॥੨੫॥ੴ॥ਗੋਸਾਈਸ

ਪੂਰਨੁਹੋਏਸ੍ਰੀਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਪੜੈਸੁਣੈਰਹਤਰ
ਹੈਸੋਸੋਮੋਖੁਮੁਕਤਿਪਾਵੈ॥੧॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥
ਪੜੈਸੁਣੈਜੋਪ੍ਰੇਮਕਰਿਰਹਤਕਮਾਵੈਕੋਇਮੁ
ਖੁਉਜਲੁਦਰਗਹਸੁਖੀਪਾਰਿਉਤਾਰਾਹੋਇ
॥੧॥ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ॥ ॥ਸਾਖੀ
ਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਕੀਸੰਪੂਰਨਹੋਈ॥ ॥ਪੜੰਤੇ
ਸੁਣੰਤੇਮੋਖਮੁਕਤਫਲਲਹੰਤੇ॥=॥=॥=॥=॥
॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥
॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥

८८